

Home Office

Тълкуване за политиката и информацията за страната Ливан: Палестинци

Версия 1.0
юни 2018 г.

Въведение

Цел

Това тълкуване предоставя информацията за страната на произход (ИСП) и анализ на ИСП, за да бъдат използвани от лицата, вземащи решения в Министерството на вътрешните работи, които обработват определени видове молби за закрила и права на човека (както е посочено в раздела за [основанието на молбата](#) раздел). Целта не е това да бъде изчерпателно проучване на конкретен предмет или тема.

То е разделено на два основни раздела: (1) анализ на ИСП; и (2) ИСП. Те са обяснени по-подробно по-нататък.

Анализ

Този раздел анализира сведенията, свързани с това тълкуване - например раздела за ИСП; закони и политики за убежище/права на човека; както и приложима съдебна практика - като описва тези елементи и взаимовръзките между тях и предоставя оценка дали **като цяло**:

- Дали е основателно да се очаква дадено лице да бъде изправено пред реален риск от преследване или сериозно посегателство
- Дали даден лице е в състояние да получи закрила от държавата (или от квази държавни органи)
- Дали от дадено лице е разумно да се очаква, че е в състояние да се премести в рамките на държавата или територията
- Молбите е вероятно да дават основания за предоставяне на убежище, хуманитарна закрила или друга форма на временно пребиваване и
- Ако дадена молба бъде отхвърлена, дали за нея има или няма вероятност да бъде определена като „явно неоснователна“ съгласно раздел 94 от Закона за гражданството, имиграцията и убежището от 2002 г.

Лицата, вземащи решения **трябва** въпреки това все пак да разглеждат всички молби на поотделно, като се вземат предвид конкретните факти за всеки случай.

Информация за страната на произход

Информацията за страна в това тълкуване е внимателно подбрана в съответствие с общите принципи за проучване на ИСП, посочени в [Общите Насоки за обработване на информация за страната на произход \(ИСП\) на ЕС \[Европейския съюз\]](#), от април 2008 г., както и с Проучването на информацията за страната на произход - Ръководство за обучение [на Австрийския център за изследвания и документация за страна на произход и убежище \[Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation \(ACCORD\)\] от 2013 г.](#) А именно, като се взимат предвид уместността, надеждността, точността, балансираността, периодът на валидност, прозрачност и възможността за проследяване на ИСП.

Структурата и съдържанието на раздела за информация за страната следва [определени насоки](#), които представят общите и специфичните теми, свързани с това тълкуване.

Цялата информация, включена в това тълкуване, беше публикувана или оповестена публично на или преди крайния срок в раздела за информация за държавата. Всяко събитие, състояло се след това, както и доклад/статия, публикувани след тази дата, не са включени.

Цялата информация е обществено достъпна или може да бъде публично достъпна и е от обичайно надеждни източници. Източниците и информацията, която те предоставят, биват внимателно обмислени, преди да бъдат включени.

Факторите, които са свързани с оценката на надеждността на източниците и информацията, включват:

- мотивацията, целта, знанието и опита на източника
- как е получена информацията, включително използваните конкретни методологии
- периода на валидност и доколко е подробна информацията, както и
- дали ИСП съответства на и/или се потвърждава от други източници.

Използват се множество източници, за да се гарантира, че информацията е точна, балансирана и потвърдена, така че да бъде предоставена изчерпателна и актуално представяне на въпросите, свързани с настоящото тълкуване, към момента на публикуването.

Информацията се сравнява и съпоставя, когато е възможно, за да бъдат предоставени редица гледни точки и мнения. Включването на източник обаче не означава приемане на него или на изразената/ите гледна/и точка/и.

Позоваването към всяка информация е направено чрез кратка бележка под линия; пълните подробности за всички източници, които са цитирани и използвани за консултация при съставянето на тълкуването, са изброени по азбучен ред в [Библиографията](#).

Обратна връзка

Нашата цел е непрекъснато да подобряваме нашите материали. Ето защо, ако искате да коментирате това тълкуване, моля, изпратете имейл на [Екипа за политика и информация за страните](#).

Независима консултативна група за информация за страните

[Независимата консултативна група за информация за страните](#) (НКГИС) беше създадена през март 2009 г. от Независимия главен инспектор по границите и имиграцията, за да му помогне да преразгледа ефикасността, ефективността и последователността на подхода за ИСП, изготвен от Министерството на вътрешните работи.

НКГИС приветства получената информация като обратна връзка относно материалите за ИСП на Министерството на вътрешните работи. Функцията на НКГИС не е да одобрява материалите, процедурите или политиката на Министерството на вътрешните работи.

Може да се свържете с НКГИС на адрес:

Независима консултативна група за информация за страните

Независим главен инспектор по границите и имиграцията

5-ти етаж

Глоуб хаус [Globe House]

Площад Екълстън 89 [89 Eccleston Square]

Лондон, SW1V 1PN

Електронна поща: chiefinspector@icinspector.gsi.gov.uk

Информация за работата на НКГИС, както и списък с документите, които са били прегледани от НКГИС, могат да бъдат намерени на страниците на Независимия главен инспектор на [вебсайта gov.uk](http://webсайтa.gov.uk).

Съдържание

Анализ	6
1. Въведение	6
1.1. Основание на молбата	6
1.2. Точки, които да бъдат отбелязани	6
2. Разглеждане на въпроси	6
2.1. Конвенция за бежанците	6
2.2. Достоверност	6
2.3. Приложимост на член 1Г от Конвенцията за бежанците	7
2.4. Изключения съгласно член 1Е от Конвенцията за бежанците	8
2.5. Установяване на статут	8
2.6. Оценка на риска	10
2.7. Закрила	14
2.8. Вътрешно преместване	15
2.9. Удостоверяване	15
Информация за страната	17
3. Преглед	17
4. Статут и "категории" палестинци	17
4.1. Преглед	17
4.2. Регистрирани палестинци	18
4.3. "Нерегистрирани" палестинци	19
4.4. Палестинци без документи	20
4.5. Палестинци от Сирия	21
5. Законът за гражданството в Ливан	22
6. Демография	23
7. Социално-икономическа ситуация	25
7.1. Преглед	25
Услуги на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в	
7.2. Близкия изток [UNRWA]	26
7.3. Настаняване	29
7.4. Образование	30
7.5. Здравеопазване	33
7.6. Заетост	36
7.7. Уязвими групи	40
8. Бежански лагери.....	41

8.1	Условия в лагерите	41
8.2	Управление на лагерите	44
8.3	Сигурност в бежанските лагери	46
9.	Третиране от страна на държавата	49
9.1	Дискриминация/тормоз	49
9.2	Закрила	51
10.	Третиране от недържавни групировки	54
10.1	“Хизбула” (известна като Hezbollah или като Hizballah и Hizbullah).....	54
10.2	Други въоръжени групировки	57
11.	Документи	58
11.1	Документи за самоличност.....	58
11.2	Документи, които се изискват за пътуване.....	61
11.3	Последствия от липса на документи	62
11.4	Разрешения за работа	63
12.	Свобода на движение	64
12.1	Вътре в Ливан	64
12.2	Пътуване до и извън Ливан	67
	Цели	74
	Библиография.....	76
	Цитирани източници.....	76
	Източници, с които е направена консултация, но не са цитирани.....	78
	Контрол на версиите	79

Анализ

1. Въведение

1.1 Основание на молбата

1.1.1 Страх от преследване от страна на държавни или недържавни представители, защото лицето е палестинец.

1.2 Точки, които да бъдат отбелязани

1.2.1 Палестинските бежанци в Ливан, които са получили закрила и/или помощ от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) са изключени от закрила съгласно Конвенцията за бежанците съгласно Член 1Г, освен ако тази закрила не е била прекратена по някаква причина.

1.2.2 Изключенията съгласно Член 1Г от Конвенцията за бежанците не изключват автоматично дадено лице от хуманитарна защита. Това дали дадено лице има право на хуманитарна защита ще зависи от фактите по случая. За общи насоки вж. [Инструкцията относно убежището за Хуманитарна закрила](#).

1.2.3 Това тълкуване **трябва да** се разглежда заедно с [Инструкцията относно убежището по Член 1Г от Конвенцията за бежанците: палестински бежанци, подпомагани от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток \(UNRWA\)](#), която предоставя подробности за това как да бъдат разгледани молбите за убежище, подадени от палестинци без гражданство, чието обичайно място на пребиваване са окупираните палестински територии или Йордания, Ливан и Сирия.

1.2.4 Когато дадено лице не отговаря на условията за убежище или хуманитарна закрила и не е изключено от Конвенцията за бежанците съгласно Член 1Г, то може да подаде молба да остане като лице без гражданство. Това не може да стане едновременно с подаване на молба за убежище (вж. [Ръководство за лица без гражданство](#)).

[Обратно към съдържанието](#)

2. Разглеждане на въпроси

2.1 Конвенция за бежанците

2.1.1 Молбите на палестинците попадат в "националност", а именно, че са без гражданство, т.е. без националност.

2.1.2 Самото установяване на основание по конвенцията не е достатъчно, за да бъде признато дадено лице за бежанец. Въпросът, който трябва да бъде разгледан във всеки отделен случай, е дали конкретното лице ще бъде изправено пред реален риск от преследване поради неговото действително или предполагаемо основание по конвенцията.

[Обратно към съдържанието](#)

2.2 Достоверност

2.2.1 За информация относно оценката на достоверността вж. [Инструкция за предоставяне на убежище относно темата за Оценка на достоверността и статута на бежанец](#).

2.2.2 Лицата, които вземат решения, също трябва да проверяват дали е имало предишно заявление за виза във Великобритания или за друга форма на временно пребиваване. Молбите за убежище, при които е установена връзка с визи, трябва да бъдат проверени преди интервюто за предоставяне на убежище (вж. [Инструкция за предоставяне на убежище по темата за връзка с визи, молби за убежище от кандидати за виза за Обединеното кралство](#)).

2.2.3 Лицата, които вземат решения, следва също да разгледат необходимостта от провеждане на тестове за анализ на езика (вж. [Инструкция за предоставяне на убежище по темата за езиковия анализ](#)).

[Обратно към съдържанието](#)

2.3 Приложимост на Член 1Г от Конвенцията за бежанците

2.3.1 Член 1Г от Конвенцията за бежанците е една от клаузите за изключване в Конвенцията за бежанците, но неговата обща цел е да гарантира постоянната закрила на палестинските бежанци, докато тяхното положение не бъде уредено в съответствие със съответните резолюции на Общото събрание на ООН.

2.3.2 Палестинските бежанци в Ливан, които по-рано са били подпомагани от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) и продължават да имат право на такава помощ, но които търсят убежище извън обхвата на функциониране на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA), са изключени от обхвата на Конвенцията за бежанците, освен ако не могат да покажат, че помощта или закрилата на агенцията са прекратени по каквато и да било причина, което включва това дадено лице престане да получава закрила или помощ извън неговия контрол или независимо от волята му.

2.3.3 Палестинец, отговарящ на условията за закрила или помощ от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) и преди е бил регистриран в агенцията или (макар да не е бил регистриран) е получавал закрила или помощ от агенцията, няма право на статут на бежанец съгласно Конвенцията за бежанците само защото е напуснал зоните на действие на агенцията и е поискал убежище на друго място.

2.3.4 Ситуации, при които закрилата или помощта на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) може да бъдат прекратени извън контрола на лицето или независимо от неговото желание, могат да включват следните обстоятелства:

- когато съществува заплахата за живота, физическата неприкосновеност, сигурността или свободата, както и други сериозни причини, свързани със закрилата.
- ситуации като въоръжен конфликт или други ситуации на сериозно насилие, вълнения и несигурност или събития, сериозно нарушаващи обществения ред.
- по-индивидуализирани заплахы или рискове за закрилата като сексуално насилие и/или насилие, основано на пола, трафик и експлоатация на хора, изтезания, нечовешко или унижително отношение или наказание, тежка дискриминация.
- произволен арест или задържане.

2.3.5 Освен това практическите правни пречки и/или пречки, свързани със сигурността, пред достъпа до помощта на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) могат да означават, че помощта на агенцията на практика вече не е налична и могат да включват:

- да не може да се получи помощ от агенцията поради дългосрочни затваряния на граници, пътни прегради или затворени транспортни маршрути
- липса на документи за пътуване до или преминаване през, или повторно влизане и пребиваване, или когато властите в приемащата държава отказват повторното му приемане или подновяването на неговите документи за пътуване

- сериозни опасности като минни полета, боеве между фракции, изместване на военни фронтове, престъпни групировки или реален риск от други форми на насилие или експлоатация

2.3.6 Палестински "бежанци", пребиваващи в Ливан, които не получават или отговарят на условията да получат закрила или помощ от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) **не са изключени** съгласно Член 1Г. Тези случаи следва да се разглеждат по същество съгласно Конвенцията за бежанците.

2.3.7 Допълнителни насоки за разглеждане на случаите на палестинци, които получават помощ от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) са посочени в [Инструкцията за убежище съгласно Член 1Г от Конвенцията за бежанците: палестински бежанци, които получават помощ от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток \(UNRWA\)](#).

[Обратно към съдържанието](#)

2.4 Изключения съгласно член 1Е от Конвенцията за бежанците

2.4.1 В Ливан действат редица въоръжени групировки, включително военните крила на палестински групировки като Хамас и Организацията за освобождение на Палестина. Някои от тези групировки може да са замесени в терористични дейности (няколко са забранени съгласно Закона за тероризма на Обединеното кралство от 2000 г.¹) или да са отговорни за сериозни нарушения на правата на човека в Ливан, както и в съседните страни и райони, включително Сирия, окупираните палестински територии и Израел (вж. [Третиране от недържавни групировки](#)).

2.4.2 Ако има сериозни причини да се счита, че лицето е участвало в тези групировки, тогава лицата, вземащи решения, трябва да преценят дали е приложима някоя от клаузите за изключване съгласно Член 1Е.

2.4.3 Ако лицето е изключено от Конвенцията за бежанците съгласно член 1Е, то ще бъде изключено и от предоставяне на хуманитарна закрила.

2.4.4 За допълнителни указания относно клаузите за изключения и временно пребиваване, вж. Насоките за убежище за [Изключения съгласно Член 1Е и Член 33\(2\) от Конвенцията за бежанците](#), [Хуманитарна закрила](#) и указанията за [Временно пребиваване](#).

[Обратно към съдържанието](#)

2.5 Установяване на статут

2.5.1 Палестинските бежанци се считат за "чужденци" в Ливан и не могат да получат ливанско гражданство (освен при някои ограничени обстоятелства (вж. [Закон за гражданството в Ливан](#))). Въпреки това повечето палестинци са регистрирани като бежанци към Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) и/или правителството. Те са законно пребиваващи, имат документи за самоличност и обикновено имат достъп до документи за пътуване, за да влязат и излязат от страната (вж. [Документи](#)).

2.5.2 Докато повечето палестинци, пребиваващи в Ливан (ППЛ), са "бежанци", които са регистрирани или имат право да се регистрират в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) (и ливанското правителство), малка част от тях не са. Освен това малка част от регистрираните към агенцията палестински бежанци са от Сирия (вж. [Статут и "категории"](#))

¹ "Бригадите Абдала Аззам", "Фронтът Ал Нусра" (забранен като алтернативно име за "Ал Кайда"), "Асбат Ал Ансар", "Бригадите Изз ал-Дин ал-Касам" на Хамас, "Хизбула", "Ислямска държава в Ирак и Леванта" (ИДИЛ; известна също като "Ислямска държава" и "Даш") са включени в списъка със забранени терористични организации на Министерството на вътрешните работи, актуализиран декември 2017 г., [url](#)

[палестинци](#)) и техните обстоятелства се различават от ППЛ. Преживяванията и третирането на всяка от тези групи от държавата и от недържавните групировки варира.

2.5.3 Четири "категории" палестински бежанци, живеещи в Ливан, са:

- **Палестински бежанци, регистрирани към Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) (и правителството) (ППЛ)**
- **Палестински бежанци, които не са регистрирани към Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA)**
- **Палестински бежанци без документи за самоличност**
- **Палестинци от Сирия (ПОС)**

Кратко описание на всяка една от тях е дадено по-долу.

а. [Палестински бежанци, регистрирани към Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток \(UNRWA\) \(и правителството\) \(ППЛ\)](#)

2.5.4 Има приблизително 450 000 палестинци, регистрирани както към агенцията на ООН, така и към ливанските власти, въпреки че действителният брой, останал в Ливан, е изчислен на между 174 000 и 300 000 души. Регистрираните палестински бежанци са тези, които са били разселени при арабско-израелския конфликт от 1947-1949 г. Техните потомци също отговарят на условията за регистрация в агенцията на ООН (вж. [Статут и "категории" палестинци](#), Агенцията на ООН за подпомагане на [палестинските бежанци в Близкия изток \(UNRWA\)](#) и [Демография](#)).

2.5.5 Всички регистрирани палестински бежанци имат право да получават услуги за пълна подкрепа от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) и им се издава официална "Лична карта за палестински бежанец" от ливанското правителство (вж. [Статут и "категории" палестинци](#), [Демография](#); [Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток \(UNRWA\)](#); и [Документи](#)).

б. [Палестински бежанци, които не са регистрирани към Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток \(UNRWA\)](#)

2.5.6 Има приблизително 40 000 палестински бежанци, които са регистрирани към ливанските власти, но не и към агенцията на ООН. Мнозинството от тях са пристигнали в Ливан, след като са били разселени от Палестина през 1967 г. поради Арабско-израелската война. Техните потомци също са признати за нерегистрирани палестински бежанци. Всички те имат издадена "Лична карта за палестински бежанец" от ливанското правителство (вж. [Документи](#)). Нерегистрираните палестински бежанци започнаха да получават подкрепа от агенцията на ООН през януари 2004 г. и получиха същите разрешителни за пребиваване като тези, които са регистрирани в агенцията на ООН (вж. ["Нерегистрирани" палестинци](#)).

в. [Палестинци без документи](#)

2.5.7 Приблизително 3000 до 5000 палестинци не са регистрирани към Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) или към ливанските власти. Тези палестинци до голяма степен са тези, които са напуснали Йордания през 70-те години на миналия век поради спора между правителството на Йордания и Организацията за освобождение на Палестина. Има и други, които са отишли в Ливан, за да участват в ливанската гражданска война между 1975 г. и 1990 г.

2.5.8 Палестинците без документи за самоличност, включително техните потомци, се считат за нелегални имигранти в Ливан и обикновено нямат валидни документи за самоличност. Някои палестинци, които нямат документи, са се сдобили с документи за самоличност от народни комитети (въоръжени милиционерски групировки, осигуряващи сигурност) в бежанските лагери на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA). Приблизително половината палестинци без документи са регистрирани в агенцията на ООН друга държава като например Йордания, но не са в състояние да прехвърлят регистрацията си в агенцията на ООН в Ливан (вж. [Статут и](#)

["категории" палестинци](#), [Демография](#); [Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток \(UNRWA\)](#); [Документи](#); и [Бежански лагери](#)).

- 2.5.9 Поради статута си палестинците, които нямат документи, са изправени пред ограничения при достъпа до основни услуги като образование и здравеопазване, както и в свободата им на движение. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) обаче предоставя основни първични услуги на палестинците, въпреки че те не са регистрирани към организацията (вж. [Палестинци без документи](#) и [Документи](#)).
- г. Палестинци от Сирия (ПОС)
- 2.5.10 В Ливан има приблизително 30 000 ПОС, регистрирани към Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA), които са избягали от Сирия след 2011 г. вследствие на конфликта. Много повече са избягали първоначално в Ливан, но впоследствие са напуснали, за да търсят възможности в трети страни, включително в западноевропейски държави.
- 2.5.11 Изчислява се, че около 40% от ПОС към септември 2016 г. нямат законно местожителство. Мнозина са били изправени пред трудности да уредят своя правен статут в Ливан, тъй като Службата за обща сигурност наскоро е променила правилата за разрешително за пребиваване. Липсата на разрешително за пребиваване затруднява достъпа до публични услуги и движение в рамките на Ливан.
- 2.5.12 Макар че много ПОС живеят без законен статут, всички те обикновено имат достъп до основни услуги от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA). Тази подкрепа обаче беше намалена от 2015 г. насам, което влошава техните така или иначе неблагоприятни социално-икономически обстоятелства и увеличава уязвимостта им към принудително изгонване, насилие, основано на пола, както и намали способността им да поддържат законния си статут в страната (вж. [Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток \(UNRWA\)](#)).
- 2.5.13 На ПОС им е забранено да влизат в Ливан от 2014 г., освен когато става дума за лица с проверена среща в посолството или с билет за полет до трета страна. Има съобщения, че някои от тях са се завърнали в Сирия поради лошите условия на живот в Ливан. Съобщава се, че ПОС ограничават движението си, тъй като се страхуват, че ще бъдат хванати и депортирани (вж. [Палестинци от Сирия](#)).
- 2.5.14 ВКБООН заключи в свой документ от декември 2017 г., че ПОС, които са влезли в Ливан, но впоследствие са напуснали, обикновено няма да бъде приети обратно в страната (вж. [Свобода на движение](#)).

[Обратно към съдържанието](#)

2.6 Оценка на риска

Бежански лагери

- 2.6.1 По-голямата част от палестинците пребивават в 12-те бежански лагери на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) или в "събирания" - бежански общности извън, но често около бежанските лагери на агенцията. Бежанските лагери се ръководят от палестински групи - Организацията за освобождение на Палестина и Хамас - които прилагат паралегални системи извън контрола или обхвата на ливанските власти, прилагани от "народни комитети" и "комитети по сигурността". Народните комитети са механизъм за решаване на спорове между фракции и отделни лица, както и места за контакт за ливанското правителство. Комитетите по сигурността се използват за поддържане на "мира", като специфични фракции патрулират райони под техен контрол. Ливанското правителство обаче регулира придвижването към и извън някои от лагерите (вж. [Демография](#) и [Бежански лагери](#)).

- 2.6.2 Условието на живот в лагерите обикновено са лоши, те са пренаселени и макар като цяло да са стабилни, понякога има насилие. Въпреки това условията варират вътре в самите лагери и между лагерите, като тези на юг като цяло са по-бедни от тези на север, докато лагерите в Бейрут са по-интегрирани с околните райони, отколкото тези на други места (вж. [Бежански лагери](#)).

[Обратно към съдържанието](#)

Третиране от страна на държавата

- 2.6.3 Палестинците в Ливан обикновено се сблъскват с дискриминационно отношение както от страна на представители на ливанската държава, така и от недържавни представители, като степента и естеството варират при четирите различни групи и индивидуалните обстоятелства.
- 2.6.4 Тъй като палестинците са смятани за "чужденци", но все още нямат гражданство от друга държава, те са изправени пред правни ограничения за достъп до публични услуги като например медицинско лечение и образование. Палестинските бежанци също са лишени от заетост в много области и се сблъскват с ограничения при закупуване на имоти (въпреки че законът се прилага "гъвкаво" и на практика те например могат да купуват земя неофициално) (вж. [Социално-икономическа ситуация](#)). Вместо това те до голяма степен зависят от основни услуги - здравеопазване, образование и настаняване - предоставяни от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA). Помощта, предоставена от агенцията на ООН на ПОС беше намалена през последните години от около 200 щатски долара през 1975 г. до 110 щатски долара днес, което изостря и без това лошите им социално-икономически обстоятелства (вж. [Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток \(UNRWA\)](#)).
- 2.6.5 Ливанското законодателство не е насочено конкретно към палестинците, но въздействието на държавните ограничения доведе до това, че палестинската общност е изправена пред социално-икономическа маргинализация: тя изпитва високи нива на незааетост и бедност, както и като цяло лоша инфраструктура и жилищни условия. Това обаче частично се компенсира от подкрепата, предоставена от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) (вж. [Социално-икономическа ситуация](#)).
- 2.6.6 През последните години се съобщава, че силите за сигурност понякога произволно арестуват и задържат някои палестинци, като тези от Сирия, които са влезли незаконно в Ливан и които са без легален статут, са най-уязвими за арест. Доказателствата за страната обаче не сочат, че арестите са системни или широко разпространени спрямо палестинците с документи за самоличност и разрешително за пребиваване в Ливан (вж. [Третиране от страна на държавата](#)).
- 2.6.7 В случая на [КК, ИН, НЕ \(Palestinians - Lebanon - camps\) Lebanon CG \[2004\] пред Апелативния трибунал по имиграцията на Обединеното кралство 00293](#), разгледан на 24 май 2004 г., с излязло постановление по него на 29 октомври 2004 г. Апелативният трибунал по имиграцията разглежда дали лошите условия на живот в бежанските лагери в Ливан представляват нарушение на Член 3 от ЕКПЧ и дали съществува реална опасност от преследване съгласно Конвенцията за бежанците. Трибуналет обобщил доказателствата за страната, както са описани от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток:
- "Палестинските бежанци в Ливан... нямат социални и граждански права и имат много ограничен достъп до здравните или образователните заведения на правителството, както и нямат достъп до обществени или социални услуги. Мнозинството от тях разчитат изцяло на агенцията на ООН като на единствен доставчик на образование, здравеопазване, както и хуманитарни помощи и социални услуги. Те са смятани за чужденци и по закон им е забранено да работят в седемдесет и две занятия и професии, което е довело до високи нива на безработица сред бежанското население. Изглежда, че народните комитети в лагерите, представляващи бежанците, редовно обсъждат тези проблеми с ливанското правителство или със служителите на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток. Както казваме,

Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток предоставя услуги и администрира собствените си съоръжения, както и има офис за обслужване във всеки лагер, който жителите могат да посещават, за да актуализират информацията си или да съобщят за проблеми с услугите на служителя, който отговаря за услугите в лагерите, който ще препрати петиции и т.н. към администрацията на агенцията на ООН в съответните области. Твърди се, че социално-икономическите условия в лагерите като цяло са лоши. Има голяма гъстота на населението и е пренаселено, както и няма адекватна основна инфраструктура по отношение на неща като пътища и канализация. Както отбелязахме по-горе, около две трети от регистрираните бежанци живеят вътре и около големите и малките градове". (параграф 83)

- 2.6.8 Трибуналет установи, че "до степента, до която в Ливан има дискриминационен отказ на права от трета категория за палестинците, това не означава преследване съгласно Конвенцията за бежанците или нарушаване на гарантирани права на човека съгласно Член 3 от ЕСПЧ [Европейска конвенция за правата на човека]". Трибуналет също приема, че условията в лагерите по в този период не представляват нарушение на Член 3 от ЕКПЧ (параграф 106).
- 2.6.9 В случая с насоки за страната на [MM and FH \(Stateless Palestinians, KK, IH, HE reaffirmed\)](#), разгледан на 29 юни 2007 г. и с излязло решение по него на 4 март 2008 г., Трибуналет за убежище и имиграцията отбеляза, че "не са били представени нови или значими доказателства, които биха поставили под съмнение решението, взето от Трибунала в случая KK". (параграф 126)
- 2.6.10 Той постанови, че:
- i) "Различното третиране на палестинците без гражданство от страна на ливанските власти и условията в лагерите не достигат прага за установяване на преследване съгласно Женевската конвенция, на сериозна вреда съгласно точка 339В от Правилата за имиграцията или на нарушение на Член 3 или Член 8 съгласно ЕКПЧ.
 - ii) Различното третиране на палестинците от страна на ливанските власти не е по причини, свързани с расата, а произтича от тяхната липса на гражданство.
 - iii) "Решението в [KK, IH, HE \(Palestinians-Lebanon-camps\) Jordan CG \[2004\] UKIAT 00293](#), беше потвърдено". (Уводна бележка)
- 2.6.11 Ситуацията в страната след влизането в сила на [MM and FH](#) през 2008 г. не се промени съществено. Наличните доказателства, разгледани в това тълкуване (вж. [Библиография](#) за пълен списък на източниците) не установява, че е имало значителна и убедителна промяна при третирането на палестинците от страна на правителството или в условията на бежанските лагери като цяло. Следователно констатациите на Трибунала за убежище и имиграция през [MM and FH](#) продължават да бъдат като цяло приложими.
- 2.6.12 Като цяло ППЛ не са изложени на риск от третиране, което да представлява преследване или сериозно посегателство от страна на държавата. Освен това условията в лагерите за бежанци продължават да са лоши, но не се равняват на нарушение на Член 3 от ЕКПЧ/Член 15 от Квалификационната директива.
- 2.6.13 Въпреки това ПОС, които са влезли в страната незаконно, както и други нерегистрирани палестинци без документи, вероятно ще се сблъскат с ограничения при движението и достъпа до услуги и ще бъдат по-уязвими на арест, задържане и малтретиране поради липсата на документи за самоличност и статут, позволяващ пребиваване. След като напуснат Ливан, е малко вероятно те да бъдат допуснати отново в страната от правителството.

Третиране от недържавни групировки

- 2.6.14 В Ливан действат редица недържавни групировки. Най-могъщата е "Хизбула", шиитска групировка, която поддържа широк апарат за сигурност, политическа организация и мрежа за социални услуги в Ливан. Групировката също така контролира движението в зоните под неин контрол, като поддържа контролно-пропускателни пунктове в някои райони с мнозинство от шиити, като има съобщения, че такива пунктове има и в райони около международното летище в Бейрут. "Хизбула" има значително влияние върху някои части от страната и в някои области правителството не е в състояние да прилага законите (вж. [Третиране от недържавни групировки](#)).
- 2.6.15 Освен това съществуват редица други въоръжени групировки, включително палестински групировки, които предимно функционират и управляват в повечето от лагерите на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (вж. [Третиране от недържавни групировки](#)).
- 2.6.16 Данните за страната не сочат, че "Хизбула" като цяло преследва, дискриминира или набира насила палестинци ("Хизбула" привлича предимно своите членове от шиитската общност; повечето палестинци са сунити), като предпочита да "примамва" отделни лица за своята кауза. Източниците обаче посочват, че ако дадено лице противоречи на интересите на "Хизбула", групировката има пълна възможност да го намери и задържи в рамките на Ливан (вж. [Третиране от недържавни групировки](#), ["Хизбула"](#) и [Закрила](#)).
- 2.6.17 Палестински и някои непалестински групировки се конкурират за влияние в бежанските лагери и понякога се борят помежду си за контрол. Някои палестински цивилни лица са се сблъскали с тормоз, заплахи, злоупотреби и произволни задържания и могат да бъдат засегнати от споровете между различните фракции. Информацията за злоупотребите от тези въоръжени милиции или от други недържавни въоръжени групировки обаче е ограничена и не показва, че те са широко разпространени или често насочени към палестинските цивилни граждани (вж. [Третиране от недържавни групировки](#) и [Бежански лагери](#)).

Оценка

- 2.6.18 Палестинските бежанци са изправени пред законови пречки, които са довели до тяхната социална и икономическа маргинализация. Те също са уязвими спрямо злоупотреби от страна на недържавни представители. Въпреки това естеството и степента на третиране варират между различните палестински "групировки" и лица.

Палестински бежанци, регистрирани към Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) (и правителството) (ППЛ)

- 2.6.19 Палестинските бежанци, пребиваващи в Ливан регистрирани или отговарящи на условията да бъдат регистрирани в към Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, попадат в обхвата на Член 1Г от Конвенцията за бежанците.
- 2.6.20 По принцип такива лица не са обект на третиране, което по своя характер и/или повтаряемост може да представлява преследване или сериозно посегателство. Поради това е вероятно те да бъдат изключени от Конвенцията за бежанците съгласно Член 1Г, тъй като те получават помощ от агенцията на ООН, която по никаква причина не е преставала да бъде на разположение.
- 2.6.21 Въпреки това всеки случай ще трябва да бъде разглеждан по същество, някои лица може да са в състояние да покажат, че са изправени пред индивидуализиран риск, когато помощта на агенцията на ООН престане да бъде налична.

Палестински бежанци, които не са регистрирани към Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA)

- 2.6.22 Палестинските бежанци, които не са регистрирани към Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, но са регистрирани към ливанското правителство, не попадат в обхвата на Член 1Г от Конвенцията за бежанците, тъй като те не са или нямат право да бъдат регистрирани към агенцията на ООН (въпреки че може да са получили някаква помощ от агенцията на ООН).
- 2.6.23 Като цяло такива лица може да са изправени пред известни ограничения при достъпа до услуги, заетост и свобода на движение, но това по своята същност или повтаряемост вероятно не представлява преследване или сериозно посегателство.

Палестински бежанци без документи за самоличност

- 2.6.24 Палестинците без документи за самоличност не попадат в обхвата на Член 1Г от Конвенцията за бежанците, тъй като те нямат право да бъдат регистрирани или да получават помощ от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (въпреки че на практика може да са получили някаква помощ от агенцията на ООН).
- 2.6.25 Като цяло такива лица е вероятно да се сблъскат с дискриминация при достъпа до услуги и документи, както и с ограничения на правата им на заетост, на възможността да купуват имоти и да влизат и да се движат свободно в Ливан. Тези ограничения на основните права е вероятно поради своето естество и повтаряемост да се равняват на преследване или сериозно посегателство.

Палестинци от Сирия (ПОС)

- 2.6.26 Палестинските бежанци, регистрирани в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток в Сирия (ПОС), които са избягали в Ливан, е възможно да попадат в обхвата на член 1Г от Конвенцията за бежанците, тъй като са получили помощ от агенцията на ООН.
- 2.6.27 На практика обаче ПОС са изправени пред дискриминация и ограничения пред влизането им и движението им в рамките на Ливан и могат да бъдат уязвими спрямо депортирането в Сирия. Макар че е вероятно ПОС да получат някаква помощ от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, тя е ограничена и това в съчетание с ограниченията пред влизането им и и движението им в Ливан, вероятно означава, че на практика подкрепата на агенцията на ООН престава да бъде на разположение по причини, които са извън контрола или волята на съответното лице. Следователно такива лица вероятно вече няма да бъдат изключени от Конвенцията за бежанците съгласно Член 1Г.
- 2.6.28 Тъй като ПОС вече са признати за бежанци от ООН, вероятно е те да отговарят на условията за убежище.
- 2.6.29 Въпреки това всички случаи трябва да бъдат разгледани на базата на техните факти, като лицето трябва да демонстрира статута си в Ливан и риска, с който се сблъсква.
- 2.6.30 За допълнителни насоки за оценка на риска вж. [Инструкцията за предоставяне на убежище за оценка на достоверността и статута на бежанец](#).

[Обратно към съдържанието](#)

2.7 Закрила

- 2.7.1 Когато страхът на лицето е от преследване и/или сериозно посегателство от страна на държавни представители, е вероятна ефективна закрила да не е налична (вж. [Закрила](#))
- 2.7.2 Когато страхът на лицето е от недържавна групировка, наличието на закрила ще зависи от това за коя групировка лицето представлява интерес. Хората, които се страхуват от "Хизбула", е малко вероятно да успеят да получат ефективна закрила от страна на държавата, Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток или палестински групировки. В някои случаи обаче лицата,

които се страхуват от други недържавни въоръжени групировки, включително от палестински фракции в рамките на лагери и други подобни селища, е възможно да могат да получат закрила от други палестински групировки, действащи в лагерите, в зависимост от конкретните обстоятелства при лицата. Въпреки това дори държавата да бъде в състояние да осигури закрила, малко вероятно е тя да е готова да го осъществи на практика (вж. [Третиране от недържавни групировки](#) и [Закрила](#)).

2.7.3 Всеки случай обаче ще трябва да бъде разгледан на базата на неговите конкретни факти, като лицето трябва да докаже, че не може да получи закрила.

2.7.4 За допълнителни насоки за оценка на наличието на закрила от държавата вж. [Инструкция за убежище за оценка на достоверността и статута на бежанец](#).

[Обратно към съдържанието](#)

2.8 Вътрешно преместване

2.8.1 Палестинците се сблъскват с ограниченията на свободата си на движение, като контролно-пропускателните пунктове за влизане и излизане се контролират от правителството, като може да има ограничения по време на периоди със затегнати мерки за сигурност. Палестинците, регистрирани към правителството, имат нужда от разрешение, за да променят местожителството си (вж. [Свобода на движение](#)).

2.8.2 Правителството поддържа контролно-пропускателни пунктове, предимно във военни, както и в други райони с ограничено допускане, а "Хизбула" също има контролно-пропускателни пунктове в доминираните от шиитите райони. Палестинците без правен статут и документи за самоличност може да не бъдат допускани през контролно-пропускателни пунктове, като понякога са изправени пред арести и задържания и е малко вероятно да могат да се преместят. Палестинците, които имат легален статут в Ливан, обикновено могат да се движат в рамките на страната (вж. [Документи](#) и [Свобода на движение](#)).

2.8.3 Когато дадено лице е изправено пред риск от преследване от страна на държавата, вътрешното преместване не е разумно.

2.8.4 Когато лицето е изправено пред риск от преследване или сериозна вреда от недържавен представител, вътрешното преместване може да бъде разумно, но ще зависи от:

- правния статут на лицето в Ливан
- недържавната групировка, естеството на нейния интерес и нейната способност да преследва лицето
- индивидуалните обстоятелства на лицето

2.8.5 Всеки случай ще трябва да бъде разглеждан на базата на неговите конкретни факти, като лицето трябва да докаже, че вътрешното преместване не е разумно.

2.8.6 За допълнителни насоки относно вътрешното преместване, вж. [Инструкцията относно убежището за оценка на достоверността и статута на бежанец](#).

[Обратно към съдържанието](#)

2.9 Удостоверяване

2.9.1 Когато дадена молба бъде отхвърлена, малко вероятно е да е възможно да бъде удостоверена като "очевидно неоснователна" съгласно раздел 94 от Закона за гражданството, имиграцията и убежището от 2002 г.

2.9.2 За допълнителна информация и насоки относно удостоверяването вж. [Удостоверяване на молби за закрила и права на човека съгласно раздел 94 от Закона за гражданството, имиграцията и убежището от 2002 г. \(явно неоснователни молби\)](#).

[Обратно към съдържанието](#)

Информация за страната

Актуализирано: 19 юни 2018 г.

3. Преглед

- 3.1.1 Документ на Службата за научни изследвания на Конгреса на САЩ от септември 2017 г. обобщава положението на палестинците в Ливан:

"В Ливан има палестински бежанци повече от 60 години в резултат на разселвания, произтичащи от различни арабско-израелски войни. Подобно на сирийските бежанци, палестинските бежанци и техните родени в Ливан деца не могат да получат ливанско гражданство. За разлика от сирийските бежанци, на палестинските бежанци е забранено да имат достъп до обществено здравеопазване или други социални услуги и палестинските деца не могат да посещават ливански държавни училища. Палестинските бежанци и техните потомци не могат да купуват или наследяват имоти в Ливан и им е забранено да упражняват професии, изисквания най-висока квалификация, включително медицина, инженерство и право".²

[Обратно към съдържанието](#)

4. Статут и "категории" палестинци

4.1 Преглед

- 4.1.1 Службата за научни изследвания в Конгреса на САЩ отбеляза през септември 2017 г., че повечето палестинци в Ливан са без гражданство, с изключение на приблизително 30 000 християни, пристигнали през 1948 г. и на които е било дадено ливанско гражданство³.

- 4.1.2 Министерството на външните работи и търговията на Австралия публикува "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" през март 2015 г., който се базира на множество източници, включително на информация от такива, които са в рамките на Ливан (Доклад на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2015 г.), в който се посочва:

"Повечето палестинци в Ливан попадат в обвата на правен пропуск - според ливанското законодателство те са смятани за чужденци и макар че чужденците в Ливан имат много граждански права, гарантирани от закона, повечето от тези права зависят от наличието на реципрочни договорености с родната страна на чужденеца. Тъй като палестинците в Ливан са без гражданство, те са изключени от много от тези права. В някои области [...] На палестинците беше предоставено специално изключение с цел частично да бъде елиминиран този пропуск.

"[...] Министерството на външните работи и търговията на Австралия разбира, че първоначално принципът на реципрочност е бил предназначен, за да защитава интересите на Ливан и не е бил "антипалестинска" мярка. Въпреки че разликата може да изглежда семантична, палестинските управляващи поне идеологически подкрепят принципа, който стои зад спазването на законите. Ливан - и палестинската общност - настояват, че не искат палестинците да останат в Ливан за неопределено време; Палестинците имат за цел да осъществят "правото си на връщане" възможно най-скоро. Поради тази причина Ливан - с палестинското съгласие - традиционно възпрепятствал каквато и да било мярка, която

² Служба за научни изследвания в Конгреса на САЩ, "Ливан" (стр. 21), 20 септември 2017 г. [url](#)

³ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан"(параграфи 4.32), март 2015 г. [url](#)

може да накара палестинците да останат за постоянно в Ливан. По този начин, макар да се признават ограниченията, създадени за палестинците, те се признават в светлината на предотвратяване на "tawtin", т.е. преселване".⁴

4.1.3 Сред палестинците без гражданство Върховният комисариат на ООН за бежанците (ВКБООН) определи 4 подкатегории:

"Въз основа на техния правен статут и регистрацията в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) палестинските бежанци в Ливан могат да бъдат категоризирани в четири групи:

- **"Регистрирани" бежанци ("палестински бежанци")**, които са регистрирани в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток и към ливанските власти;
- **"Нерегистрирани" палестински бежанци**, които не са регистрирани в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, но са регистрирани към ливанските власти;
- **Палестинци без документи**, които не са регистрирани нито в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, нито към ливанските власти; и
- **Палестински бежанци от Сирия**, които са пристигнали в Ливан след 2011 г."⁵

[Обратно към съдържанието](#)

4.2 Регистрирани палестинци

4.2.1 Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток определя палестинските бежанци като "лица, чието обичайно място на пребиваване е било Палестина през периода от 1 юни 1946 г. до 15 май 1948 г. и които са загубили както дом, така и средства за препитание в резултат на конфликта през 1948 г."⁶ Същият източник също така заяви, че "услугите на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток са достъпни за всички, които живеят в нейната област на дейност, които отговарят на това определение, които са регистрирани в агенцията и се нуждаят от помощ. Потомците на мъже бежанци от Палестина, включително осиновени деца, също имат право на регистрацията".⁷

4.2.2 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2015 г. поясни: "Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток регистрира само палестинци, разселени по време на Арабско-израелската война 1947–1949 г., както и техните потомци. Следователно палестинците, разселени в резултат на Арабско-израелската война от 1967 г., не отговарят на изискванията за регистрацията в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (въпреки че тя може да им предоставя услуги, когато е необходимо)".⁸

4.2.3 Социо-икономическото проучване на палестинците от 2015 г. на Американския университет в Бейрут (AUB) и Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) отбеляза:

"Регистрираните палестински бежанци са тези, които са регистрирани в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток и обикновено също са регистрирани в Генералната дирекция за политически и бежански въпроси. [...] Те са регистрирани в системата за регистрацията на агенцията на ООН и са включени в регистрационната карта на тяхното семейство. Те обикновено притежават "Идентификационна карта за палестински бежанец", издадена от Генералната дирекция, [...]"

4 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан"(параграфи 4.28-29), март 2015 г. [url](#)

5 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 2), февруари 2016 г., [url](#)

6 Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Палестински бежанци", без дата, [url](#)

7 Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Палестински бежанци", без дата, [url](#)

8 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан"(параграф 4.35), март 2015 г. [url](#)

която е официално признаваната лична карта за палестинските бежанци в Ливан (не за палестинските бежанци от Сирия)".⁹

[Обратно към съдържанието](#)

4.3 "Нерегистрирани" палестинци

4.3.1 Палестинците, "които не са регистрирани в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, но са регистрирани в [Отдела за палестински бежански въпроси] ОПБВ обикновено биват наричани "нерегистрирани" бежанци. Те притежават и "Идентификационна карта за палестински бежанец", издавана от ОПБВ".¹⁰

4.3.2 Документът на ВКБООН от февруари 2016 г., позовавайки се на редица източници, по отношение на това как ливанското правителство се отнася с палестинските "бежанци" отбеляза, че:

"Регулирането на статута на палестинските бежанци в Ливан според информацията датира от 1959 г., когато е създаден Отделът за палестински бежански въпроси (ОПБВ) [...] Този отдел отговаря за регистрирането и издаването на граждански документи, включително документи за пътуване, на палестинските бежанци в Ливан. [...] Наредба на министъра на вътрешните работи № 319 от 2 август 1962 г. описва подробно процеса за регулиране на пребиваването на палестинските бежанци, в която те са считани за "чужденци, които не носят документация от своите страни на произход и пребивават в Ливан на базата на карти за [пребиваване], издадени от Дирекцията за обществена сигурност, или лични карти, издадени от [ОПБВ]." [...] Въпреки че притежаването на валидна карта за местожителство или самоличност се изисква за регулиране на статута им на пребиваване, няма ясна разпоредба, определяща какви категории палестински бежанци имат право на такава карта. [...] Има съобщения, че на палестинските бежанци се отказва гражданство в Ливан. [...]

Дирекцията за политически и бежански въпроси (ДПБВ), която е част от Министерството на вътрешните работи, [...] съгласно информацията съхранява данните за палестинските бежанци, регистрирани в Ливан. Съобщава се, че новородените биват регистрирани с първоначалното място на регистрация на семейството, независимо от това къде в Ливан са родени. На регистрираните в ДПБВ и в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток се издава лична карта, в която се посочва, че той/тя е палестински бежанец в Ливан. [...]

Според информацията регистрацията на бежанец в ДПБВ бива отменена само при в конкретни случаи, а именно: (i) в случай на смърт на бежанец и при искане от Обща сигурност към ДПБВ, за да прекрати регистрацията на лицето след смъртта му или (ii) ако бежанецът получи гражданството в трета държава, или (iii) ако бежанецът е подал заявление до Обща сигурност за отмяна на неговата/нейната регистрация. [...]"¹¹

4.3.3 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия от 2015 г. отбелязва: "... до 40 000 палестинци в Ливан са признати за палестински бежанци от ливанските власти, но не са

⁹ Американски университет в Бейрут/Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Проучване за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан за 2015 г." (стр. 23), юни 2016 г., [url](#)

¹⁰ Американски университет в Бейрут/Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Проучване за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан за 2015 г." (стр. 23), юни 2016 г., [url](#)

¹¹ ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 4), февруари 2016 г., [url](#)

официално признати от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток. Повечето от тях са пристигнали (или са потомци на пристигналите) в резултат на Арабско-израелската война от 1967 г.¹²

- 4.3.4 Същият доклад обяснява, че тези палестинци не са се регистрирали в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток:

"... най-вече защото са разполагали с достатъчно средства и не са се нуждаели от помощта, предоставяна от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток. Въпреки това тези и всички други палестинци в Ливан бяха насърчавани да се регистрират в Генералната дирекция за палестинските въпроси (ГДПВ), когато беше създадена през 1959 г. На всички палестинци, регистрирани в ГДПВ, се издава лична карта. ГДПВ отговаря за издаването на карти за самоличност на палестинци, както и за свидетелства за раждане, смърт и брак".¹³

- 4.3.5 Документът на ВКБООН от февруари 2016 г. отбелязва, позовавайки се на редица източници, че: "Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток започва да подпомага това нерегистрирано бежанско население от януари 2004 г. насам.[...] Съобщава се, че нерегистрираните палестинци получават същите разрешения за пребиваване, предоставяни на тези, които са регистрирани в агенцията на ООН;

[... въпреки това им се издава различен документ за пътуване (Laissez Passer), който е валиден за една година и подлежаш на подновяване три пъти.[...]"¹⁴

- 4.3.6 Докладът на Държавния департамент на САЩ за 2017 г. отбелязва:

"Дирекцията за политически и бежански въпроси продължи да разширява късната регистрация за деца на палестински бежанци на възраст под 10 години. По-рано политиката на дирекцията беше да отказва късна регистрация след раждане на палестинските деца бежанци, които са над две години. Деца между 10 и 20 години бяха регистрирани едва след като беше осъществено следното: ДНК тест, разследване от ДОС [(Дирекцията за обща сигурност)] и одобрение на дирекцията".¹⁵

[Обратно към съдържанието](#)

4.4 Палестинци без документи

- 4.4.1 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2015 г. установи малък брой палестинци:

"[...], които са наричани палестинци без документи и не са признати нито от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, нито от Ливан. Повечето от тях са палестинци (и зависими от тях лица), които са избягали от Йордания през 70-те в резултат на военните действия между Йордания и [Организацията за освобождение на Палестина] ОСП. Други са дошли в Ливан по време на гражданската война, [между 1975 г. и 1990 г.]¹⁶ за да участват в боевете. Палестинците без документи се считат за нелегални имигранти в Ливан.

Ливан не разрешава на палестинците, които са регистрирани към Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток в друга държава (например Йордания), да прехвърлят регистрацията си към агенцията на ООН в Ливан. Това засяга приблизително половината от палестинците без документи. Министерството на външните работи и търговията на Австралия има информация, че някои палестинци без документи са придобили документи за самоличност от народните комитети в лагерите. В тези случаи агенцията на ООН се съобразява с исканията на народните комитети.

12 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.34), март 2015 г. [url](#)

13 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.34), март 2015 г. [url](#)

14 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 10), февруари 2016 г., [url](#)

15 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", Ливан, (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

16 БиБиСи, "Хронология на профила на Ливан", 6 декември 2017 г., [url](#)

Палестинците без лични документи нямат законно право да посещават училища, включително училища на агенцията на ООН. Някои палестинци без документи посещават неофициално училищата на агенцията на ООН, макар и да не получават удостоверение за което и да било ниво, тъй като за това се изисква документ за самоличност".¹⁷

4.4.2 Докладът за човешките права на Държавния департамент на САЩ за 2017 г. посочва: "По-голямата част от палестинците без документи са мъже, много от тях са омъжени за жени, които са бежанци, регистрирани в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток или са ливански граждани, които обаче не могат да предадат статут на бежанец или гражданство на своите съпрузи или деца".¹⁸

4.4.3 ВКБООН отбеляза, че: "Съобщава се, че палестинците без документи нямат правен статут в Ливан, което е с широки последици за способността им да упражняват своите човешки права и да имат достъп до основни услуги".¹⁹

4.4.4 "Амнести Интернешънъл" отбелязва в своя доклад за страната за 2017 г./2018 г., че: "Най-малко 3000 палестински бежанци, които не притежават официални документи за самоличност, са изправени пред допълнителни ограничения, които ги лишават от правото да регистрират раждания, бракове и смъртни случаи".²⁰

4.4.5 Проучването Американския университет в Бейрут/Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток от 2015 г. отбеляза:

"Тези, които не са регистрирани в ОПБВ в Ливан и имат изтекли документи за самоличност, са наричани "лица без документи". Някои от тези лица без документи са регистрирани в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток в други области... "Лицата без документи" имат ограничен достъп до услугите на агенцията на ООН и са изправени пред трудни социално-икономически условия поради липсата на валидни документи, което води до това, че не отговарят на условия за наемане на работа. Този настоящ статут също означава, че движението им е ограничено и те не могат да напускат лагерите или да пътуват извън Ливан. Децата често не могат да получат образование освен подготвителните нива, което е най-високото ниво, което е налично в някои лагери".²¹

[Обратно към съдържанието](#)

4.5 Палестинци от Сирия

4.5.1 От началото на конфликта през 2011 г. палестински бежанци от Сирия (ПОС) бягат в Ливан. Първоначално процедурите за влизане през границата бяха облекчени, за да позволят влизане, но от август 2013 г. критериите за влизане бяха затегнати, което ограничи влизането на ПОС. Американският университет в Бейрут/Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток също отбелязаха:

"ПОС, пребиваващи понастоящем в Ливан, са изправени пред трудности при уреждането на техния правен статут или местожителство. След пристигането на ПОС в страната Службата за обща сигурност (СОС) издаде няколко разпоредби, даващи възможност на ПОС да подновят изискваното разрешително за пребиваване. Повечето от тези разпоредби са валидни за период от един до три месеца, а много от тях бяха издадени с известни интервали между тях, като през това време теоретично не е било възможно подновяване. Подновяването на пребиваването беше безплатно през първата година. През 2014 г. и част от 2015 г. разходите за подновяване на документите за законно пребиваване бяха на стойност 200 щатски долара

¹⁷ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан", март 2015 г. [url](#)

¹⁸ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", Ливан, (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

¹⁹ ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 5), февруари 2016 г., [url](#)

²⁰ "Амнести Интернешънъл", "Ливан 2017/2018 г.", 22 февруари 2018 г., [url](#)

²¹ Американски университет в Бейрут/Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Проучване за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан за 2015 г." (стр. 23), юни 2016 г., [url](#)

на човек годишно за лицата, които са надхвърлили една година престой. Изглежда, че много ПОС не са се обърнали към СОС поради страх от арест и депортиране или поради продължителността и цената на процеса. От 17 октомври 2015 г. периодично бяха издавани няколко документа, които позволяват безплатно подновяване на документи за пребиваване. За някои ПОС с изтекъл срок на разрешения за пребиваване са били издадени заповеди за напускане, въпреки че е отбелязано, че те не са били приложени".²²

4.5.2 Докладът на Финландската служба за имиграция от 2016 г. отбелязва:

"Според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток от октомври 2015 г. палестинците не трябва да плащат такса от 200 долара, за да подновят разрешителното си за пребиваване в Ливан. Това правило беше подновено през март 2016 г. Следователно ако дадено лице е влязло в Ливан преди май 2014 г. и има разрешително за пребиваване, то може да поднови разрешението безплатно.[...]

Според ливанските служители и международните служители за хуманитарна помощ, работещи с ПОС в Ливан и интервюирани от "Хюман Райтс Уоч", почти всички ПОС, както и сирийските бежанци, са били без легален статут в Ливан през 2015 г. [...] Според Норвежкия бежански съвет в началото на 2016 г. само 14% от ПОС са имали валидни разрешения за пребиваване.[...] Няма официална статистика за хората без разрешителни за пребиваване. Предстои да видим дали промяната, направена от Ливан през октомври 2015 г. относно подновяването на разрешителни за пребиваване за ПОС, ще се отрази на това".²³

4.5.3 "Тематичният доклад за условията в Сирия" на Министерството на външните работи и търговията на Австралия от октомври 2017 г. отбелязва, че: "Около 20 на сто от разселените палестинци от Сирия [в Ливан] не са регистрирани [в агенцията на ООН или към ливанското правителство]".²⁴

[Обратно към съдържанието](#)

5. Закон за гражданството в Ливан

5.1.1 Законът за гражданството е изложен в Указ № 15 за ливанското гражданство, 19 януари 1925 г., изменен през 1934 г., 1939 г. и 1960 г.²⁵

5.1.2 Доклад на проучвателната мисия на Финландската имиграционна служба относно палестинците в Ливан и Йордания въз основа на интервюта с 6 източника (4 от които са били осъществени при посещение в Бейрут между 25 и 29 април 2016 г.), както и публично достъпна информация от септември 2016 г., отбелязва:

"Като цяло никой палестинец или чужденец няма право на ливанско гражданство. [...] Ливанското гражданство може да бъде получено само по линия на бащата. Жените могат да прехвърлят гражданство на дете само ако е родено извънбрачно и е признато от ливанската държава, докато е все още непълнолетно.[...] Следователно децата, родени от баща, който е палестинец и например лице без гражданство, нямат право на ливанско гражданство".²⁶

²² Американски университет в Бейрут/Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Проучване за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан за 2015 г." (стр. 8), юни 2016 г., [url](#)

²³ Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (параграф 3.7), 29 септември 2016 г., [url](#)

²⁴ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад за условията в Сирия" (параграф 3.54), 23 октомври 2017 г., [url](#)

²⁵ Английски превод е достъпен на [refworld](#), [url](#)

²⁶ Финландска имиграционна служба (ФИС), "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в

5.1.3 Докладът за правата на човека на Държавния департамент на САЩ за Ливан за 2017 г. отбеляза:

"Гражданството произтича изключително от бащата, което води до липса на гражданство за деца на майка, която има гражданство, и на баща, който няма гражданство, когато регистрацията съгласно гражданството на бащата не е възможна. Тази дискриминация в закона за националността е засегнало особено много палестинците, както и все повече и сирийците, при които главата на семейството е жена. Освен това при някои деца, родени от ливански бащи, ражданията не са били регистрирани поради административни пречки или неразбиране на разпоредбите. Проблемът се усложнява, тъй като статутът на липса на гражданство е наследствено обстоятелство, което лицата без гражданство предават на децата си. Нямаше официална статистика за броя на населението без гражданство".²⁷

5.1.4 Финландският доклад за 2016 г. също отбеляза:

"Двама събеседници посочиха допълнителни условия, които трябва да бъдат изпълнени [за получаване на ливанско гражданство]. Според Аина богатите хора могат да имат възможност да плащат за гражданство. Жените могат да получат гражданство, ако се оженят за ливанец и имат две деца.[...] Според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток ако ливанец се ожени за палестинка, тя може да кандидатства за гражданство, след като те имат дете. Възможно е да има ограничение във времето за раждане на дете, въпреки че източникът не посочва колко дълго ще е то. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток подчертава, че това е един аспект от закона и че има налични и други елементи.[...]"²⁸

[Обратно към съдържанието](#)

6. Демография

6.1.1 Въз основа на 4-те категории палестинци, идентифицирани по-горе, източниците преценяват, че броят във всяка група е следният (въпреки че броят се променя с колебанията в ражданията и смъртните случаи, както и миграцията):

- **Регистрирани палестинци** (в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток и към ливанското правителство): около 458 000²⁹
- **Нерегистрирани палестинци** (т.е. не са регистрирани в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, но са се регистрирали към ливанското правителство): 35 000 до 40 000^{30 31}
- **Палестинци без документи** (т.е. не са регистрирани нито в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, нито към ливанското правителство): > 3000 до 5000^{32 33 34}

Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", 29 септември 2016 г., [url](#)

27 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", Ливан, (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

28 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", 29 септември 2016 г., [url](#)

29 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", Ливан, април 2018 г., [url](#)

30 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан", февруари 2016 г., [url](#)

31 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", септември 2016 г., [url](#)

32 Американски университет в Бейрут/Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Проучване за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан за 2015 г." (стр. 23), юни 2016 г., [url](#)

33 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 10), февруари 2016 г., [url](#)

34 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (параграф 2.3), септември 2016 г., [url](#)

- **Палестински бежанци от Сирия (ПОС)** (регистрирани в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток): 32 000 (NB броят им е намалял с около 10 000 от 41 413 на 32 000 между 2015 г. и 2016 г., защото палестинци са напуснали Ливан, за да отидат в трети страни).^{35 36}
Приблизително 20 на сто от разселените палестинци от Сирия не са регистрирани.³⁷

- 6.1.2 Действителният брой на "регистрираните" (в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток/или ОПБВ) палестински бежанци, живеещи в Ливан през 2015 г., се изчислява между 174 000 до 300 000,^{38 39 40 41} защото регистрацията е доброволна⁴² "агенцията на ООН не взема предвид всички палестинци, които са емигрирали или са починали"⁴³.
- 6.1.3 Министерството на външните работи и търговията на Австралия отбеляза през октомври 2017 г., че: "Имаше значителен спад в броя на палестинските бежанци от Сирия между 2014 г. и 2016 г., тъй като много от тях се опитаха да избягат в Европа. Източниците в страната предполагат, че това е било резултат от влошаващите се условия на живот в Ливан".⁴⁴
- 6.1.4 Проучването на Американския университет в Бейрут/Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток за 2015 г. отчете, че 54,8% от ПОС живеят в бежански лагери, докато 63% от палестинците от Ливан (ПОЛ) живеят в лагери⁴⁵. Останалите живеят в райони извън лагерите "в неофициални бежански общности (наричани обикновено "събирания")".⁴⁶
- 6.1.5 12-те официални бежански лагера^{47,48} са:

<ul style="list-style-type: none"> • Бедави [Beddawi] • Бурж Баражнех [Burj Barajneh] • Бурж Шемали [Burj Shemali] • Дбайех [Dbayeh] 	<ul style="list-style-type: none"> • Ейн ал-Хилве [Ein al-Hilweh] • Ел-Бус [El-Buss] • Мар Елиас [Mar Elias] • Миех Миех [Mieh Mieh] 	<ul style="list-style-type: none"> • Нар ал-Баред [Nahr al-Bared] • Рашидиех [Rashidieh] • Шатила [Shatila] • Вавел [Wavel]
--	--	---

- 6.1.6 Тези лагери са разположени в целия Ливан. Най-големите лагери, в които палестинските групировки са най-активни, са Ейн ал-Хилве, близо до Саида и Нар

35 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2016 г." (раздел 2г), март 2017 г., [url](#)

36 Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, ПОС в Ливан, [url](#)

37 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад за условията в Сирия", (параграф 3.54), октомври 2017 г., [url](#)

38 Американски университет в Бейрут/Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Проучване за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан за 2015 г." (стр. 23, бележка под линия 10), юни 2016 г., [url](#)

39 ВКБОООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 2), февруари 2016 г., [url](#)

40 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за международните религиозни свободи за 2016 г. - Ливан"

(раздел I. Религиозна демография), август 2017 г., [url](#)

41 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за правата на човека за 2017 г." (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

42 Американски университет в Бейрут/Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Проучване за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан за 2015 г." (стр. 23), юни 2016 г., [url](#)

43 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.2), март 2015 г. [url](#)

44 Министерството на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад за условията в Сирия" (параграф 5.53), октомври 2017 г., [url](#)

45 Американски университет в Бейрут/Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Проучване за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан за 2015 г." (стр. 9), юни 2016 г., [url](#)

46 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан", март 2015 г. [url](#)

47 Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Къде работим", [url](#)

48 NB: Информацията на уебсайта на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток за всеки от лагерите изглежда е отпреди 2014 г.

ал-Баред, близо до Триполи".^{49 50} Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток само предоставя услуги в лагерите - не ги администрира, нито се грижи за реда⁵¹ (вж. [Бежански лагери](#)).

6.1.7 Голям брой палестинци живеят извън официалните бежански лагери в "събирания":

"Повечето събирания са разположени в близост до лагери или в райони, където палестинските земеделски работници са работили преди (т.е. временни убежища са били издигнати преди десетилетия, които с течение на времето са се превърнали в предградия). Тяхната инфраструктура се осигурява от съответния ливански общински орган, който често не инвестира адекватно в палестинските общности.

Събиранията невинаги са само палестински. Някои събирания са просто предградия, в които по-голямата част от жителите са палестинци".⁵²

6.1.8 Финландската имиграционна служба отбеляза: "Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток не знае колко [палестинци] напускат Ливан. През 2015 г. броят на ПОС, които спряха да получават помощи от агенцията на ООН, намалю с 6000 души. Някои от тях се завърнаха в Сирия. В палестинските бежански лагери има мрежи, които организират напускането".⁵³

[Обратно към съдържанието](#)

7. Социално-икономическа ситуация

7.1 Преглед

7.1.1 Министерството на външните работи и търговията на Австралия отбеляза през 2015 г., че:

"Палестинците в Ливан имат ограничен достъп до пазара на труда, социалните услуги (включително здравеопазването) и образованието. В резултат на това палестинската общност в Ливан е белязана от високи нива на бедност, лоша инфраструктура и жилищни условия. През 2012 г. Международната организация на труда оцени 66% от палестинците като бедни (живеещи с по-малко от шест щатски долара (USD) на ден), в сравнение с 35% от ливанските граждани.

"Ливанската икономика е доминирана от малкия бизнес; в 95 на сто от ливанските фирми работят 10 души или по-малък брой. Много от тези предприятия търгуват предимно в неформалната икономика. Приблизително 40 на сто от ливанската работна сила, в сравнение с приблизително 80 на сто от палестинската работна сила, работят неофициално.

Средностатистически палестинските семейства имат повече деца от ливанските семейства, което допълнително допринася за недостигане на ресурсите.

Палестинските жени в Ливан имат по-нисък процент на участие в работната сила в сравнение с ливанските жени - 15 на сто в сравнение с 21 на сто".⁵⁴

49 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.13), март 2015 г. [url](#)

50 Вж. "Демография" в "Проучването на социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан за 2015 г." за повече подробности относно разпределението.

51 Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Къде работим", [url](#)

52 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.23-24), март 2015 г. [url](#)

53 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", 29 септември 2016 г., [url](#)

54 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.6-4.9), март 2015 г. [url](#)

- 7.1.2 Докладът за правата на човека на Държавния департамент на САЩ за 2016 г. посочва, че "според проучване, проведено от Американския университет в Бейрут през 2015 г., 65 процента от палестинските бежанци в страната живеят в бедност в сравнение с 90 процента от ПОС. Проучването изчисли безработицата съответно на 23% и 52% за палестинските бежанци и ПОС".⁵⁵
- 7.1.3 В доклада за страната за правата на човека за 2017 г. на Държавния департамент на САЩ се споменава:
- "На палестинските бежанци им беше забранен достъпът до обществени здравни и образователни услуги, притежаване на земя, както и бяха лишени от заетост в много области, което направи бежанците зависими от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток като единствен доставчик на образование, здравеопазване и социални услуги. Промяна на трудовото законодателство от 2010 г. разшири трудовите права и премахна някои ограничения за палестинските бежанци; този закон обаче не беше приложен изцяло и на палестинците продължи да бъде забранено да работят в най-квалифицирани професии, включително почти всички, които изискват членство в професионална асоциация".⁵⁶
- 7.1.4 Финландската имиграционна служба съобщи, че "социално-икономическите проблеми са най-големите за всички палестинци. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток трябва да използва бюджета си също за палестинци от Сирия и Ирак. Освен това намаляването на чуждестранната помощ намалява способността на местните НПО да предоставят услуги".⁵⁷
- 7.1.5 Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток съобщи на своя уебсайт:
- "Около 53 процента от палестинските бежанци в Ливан живеят в 12-те признати палестински бежански лагера, като във всички тях има сериозни проблеми, включително бедност, пренаселеност, безработица, лоши жилищни условия и липса на инфраструктура. Три други лагера бяха разрушени по време на Ливанската гражданска война, а четвърти беше евакуиран преди много години. Продължаващият конфликт в Сирия принуди много палестински бежанци от тази страна, включително мъже, жени и деца, да избягат в Ливан в търсене на безопасност. Агенцията на ООН работи за адаптиране към техния брой и техните нужди - включително за образование, здравеопазване, подслон и хуманитарна помощ".⁵⁸
- 7.1.6 Докладът на Службата за научни изследвания към Конгреса на САЩ от 7 декември 2017 г. отбеляза, че "някои наблюдатели се притесняват, че правителствените политики, ограничаващи гражданството, мобилността и заетостта на бежанците и техните потомци, рискуват да създадат постоянна по-ниска класа, податлива на набиране на хора от терористични групировки".⁵⁹

[Обратно към съдържанието](#)

- 7.2 [Услуги на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток \(UNRWA\)](#)
- 7.2.1 Според уебсайта на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) тя предоставя "помощ и закрила на около 5 милиона регистрирани палестински бежанци, за да им помогне да постигнат пълния си потенциал в човешкото развитие". Техните услуги "обхващат образование, здравеопазване, хуманитарна помощ и социални услуги, инфраструктура и подобрения в лагерите,

⁵⁵ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2016 г." (раздел 2г), март 2017 г., [url](#)

⁵⁶ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

⁵⁷ Финландска имиграционна служба, "Сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", 26 септември 2016 г., [url](#)

⁵⁸ Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Къде работим", [url](#)

⁵⁹ Католическа служба за хуманитарна помощ, "Ливан" (стр. 21), [url](#)

микрофинансиране и спешна помощ, включително по време на въоръжен конфликт".⁶⁰

- 7.2.2 В доклада за проучването на Американския университет в Бейрут/Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток от 2015 г. беше отбелязано:

"Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток е основният доставчик на услуги за палестинските бежанци в Ливан, предоставящ основно и средно образование, цялостно първично здравеопазване, финансова подкрепа за вторично и третично здравно обслужване, спешна хуманитарна помощ и инфраструктурна подкрепа, както и други социални интервенции и подпомагащи дейности. Тя също така действа като водеща координираща агенция и основен доставчик на хуманитарна помощ за [палестинските бежанци от Сирия] ПОС в страната".⁶¹

- 7.2.3 През 2017 г. Държавният департамент на САЩ отбелязва, че: "Палестинците без документи, които не са регистрирани в други области, не са непременно отговарящи на изискванията за пълния набор от услуги, предоставяни от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток. Независимо от това в повечето случаи агенцията предоставя услуги за първично здравеопазване, образование и професионално обучение на палестинците без документи".⁶²
- 7.2.4 ВКБООН съобщи през 2016 г.:

"Палестинските бежанци от Сирия имат достъп до училищата на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, до здравните клиники и хоспитализация чрез насочване, както и хуманитарна помощ.[...] Въпреки това има съобщения, че липсата им на правен статут и актуални документи за гражданска регистрация, както и ограниченията за движение, се отразяват негативно върху достъпа до услуги.[...] Оценка на уязвимостта, проведена от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток през юли 2014 г., показва, че 95 процента от палестинските бежанци от Сирия са зависими от паричната помощ на агенцията, за да си покрият разходите, свързани с храна и жилища.[...] Въпреки това има информация, че в резултат на недостатъчното финансиране на дейностите на агенцията на ООН в Ливан паричната помощ за настаняване е трябвало да бъде прекратена през юли 2015 г., което увеличава уязвимостта на бежанците.[...] Съобщава се, че палестинските бежанци от Сирия са застрашени от насилствено изселване, отпадане от училище, натиск да търсят високорискова заетост, насилие, базирано на пола, намалена способност за запазване на законния статут и увеличена вероятност от опасно завръщане в Сирия или опасно придвижване към Европа.[...] Съобщава се, че палестинските бежанци от Сирия многократно са протестирали срещу недостатъчния достъп до услуги.[...]"⁶³

- 7.2.5 Докладът на Финландската имиграционна служба от 2016 г. отбелязва:

"Паричната помощ на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток е основният източник на приходи за ПОС. Организацията смята, че някои ПОС са напуснали Ливан и са се върнали в Сирия заради високите разходи за живот и като цяло лошото положение в Ливан. 89% от ПОС са бедни, а 9% са изключително бедни. 63% от ПОС изпитват тежка продоволствена несигурност, а 31% - умерена продоволствена несигурност. [...]"

Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток предоставя парична помощ от 27 долара на човек и помощ за настаняване от 100 долара от февруари 2014 г. насам. Поради недостиг на финансиране помощта за настаняване беше спряна през юли 2015 г. Агенцията на ООН започна да прилага нова

⁶⁰ Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, [url](#)

⁶¹ Американски университет в Бейрут/Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Проучване за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан за 2015 г." (стр. 22), юни 2016 г., [url](#)

⁶² Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

⁶³ ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 15-16), февруари 2016 г., [url](#)

месечна помощ от 100 долара, която да замени предишния вид помощ. Тя беше предоставяна от март до юни 2016 г. През юни 2016 г. беше обявено, че помощта от 100 долара на семейство за покриване на основните нужди ще бъде удължена до октомври 2016 г., а помощта от 27 долара на човек ще продължи до края на 2016 г. [...]

Според агенцията на ООН ПОС са по-уязвими от ППЛ. Много ПОС живеят с ППЛ, повечето от тях живеят в палестинските лагери за бежанци (според агенцията на ООН - 55% [...]), някои живеят също в селата в долината Бекаа, където има много сирийски бежанци. Има различни причини хората да се преместват в лагерите. Хората може да изберат местоположението, ако хора от техния район в Сирия или техни близки вече живеят там. Между групите може да има известна ревност, ако ПОС получат повече помощ, отколкото получат ППЛ. [...]

Освен това агенцията на ООН разкрива лични контакти в лагерите, които карат ПОС да се преместят там. Наемите в лагерите са най-ниските в Ливан. Освен това ако дадено лице е влязло незаконно в Ливан, той или тя може да реши да живее в лагерите, тъй като ливанските власти нямат контрол над тях. Агенцията на ООН предоставя услуги, свързани с настаняване, само в 12-те официални лагера".⁶⁴

7.2.6 Докладът на Държавния департамент на САЩ за правата на човека за 2017 г. отбелязва: "Палестинските бежанци, които избягаха от Сирия в Ливан след 2011 г., получиха ограничена основна помощ от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, включително хранителна помощ, парична помощ и помощ през зимата. Властите разрешиха на децата им да се запишат в училищата на агенцията на ООН и да имат достъп до здравни клиники на агенцията".⁶⁵

7.2.7 Докладът на Датския институт за международни изследвания за 2016 г. отбелязва: "Що се отнася до защитата на индивидуалните права, колкото и Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток да иска да насърчава защита в това отношение, нейният капацитет да го прави е много ограничен. Приемащите страни, в които функционира агенцията, имат много различни подходи по отношение на това как да третират палестинските бежанци [...] Макар че агенцията на ООН е запозната с всички проблеми, свързани с правата на човека и социалните права, и се опитва да се противопостави на ливанското правителство по тези въпроси, реалността е, че агенцията на ООН може само да изтъкне проблемите - по никакъв начин не може да налага решения. Следователно е очевидно, че палестинските бежанци са изложени на пропуски в защитата [...]".⁶⁶

7.2.8 Ливанският център за правата на човека подчерта през 2016 г., че: "От 2015 г. насам поради рязък спад на финансирането агенцията трябваше да намали финансовата подкрепа, предоставяна на семействата на ПОС, които все още не биха могли да участват в програмите за помощ на ВКБООН. Това допринесе за увеличаване на броя на семействата, живеещи в бедност, до 89% от ПОС в Ливан, както и до 9% от тези, които живеят в крайна бедност, три пъти повече от ППЛ".⁶⁷

7.2.9 Прегледът на принудителната миграция, озаглавен "Разселени сирийци", публикуван през февруари 2018 г., отбелязва:

"Тъй като Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток е принудена поради липсата на средства да приложи мерки за строги икономии през последните няколко години, спадът в услугите е очевиден.

Всъщност

64 Финландска имиграционна служба, "Сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", 26 септември 2016 г., [url](#)

65 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", Ливан, (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

66 Датски институт за международни изследвания, "Пренебрегнатите палестински бежанци в Ливан и сирийската бежанска криза", 2016 г., [url](#)

67 Ливански център за правата на човека, "Правни предизвикателства пред палестинските бежанци в Ливан", (стр. 40), 2016 г., [url](#)

Средният годишен разход на агенцията на ООН за бежанец е спаднал от около 200 долара през 1975 г. до около 110 долара днес. Освен това докато ВКБООН търси трайни решения като преселване на регистрираните сирийски бежанци, Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток не предлага еквивалентни възможности на палестинските бежанци от Сирия или Ливан по време съгласно нейния мандат, тъй като това може да означава, че те губят правото си на връщане".⁶⁸

- 7.2.10 Повече подробности за услугите, предоставяни от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток и нейните партньорски организации, вж. [уебсайт на Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток \(UNRWA\)](#).

[Обратно към съдържанието](#)

7.3 Настаняване

- 7.3.1 В доклада на ВКБООН за 2016 г. е отбелязано, че "възможностите за настаняване на ВКБООН за палестинските бежанци са [...] ограничени до (i) палестинските бежански лагери, където според информацията условията на живот не отговарят на стандартите; (ii) наемане на жилище извън палестинските бежански лагери, където размерите на наемите са неприемливи за мнозина; [...] или (iii) разчитане на полулегални, неофициални и незащитени споразумения с ливански познати, които според съобщенията купуват имоти или поддържат имоти, купени преди 2001 г. от тяхно име.[...]"⁶⁹

- 7.3.2 Министерството на външните работи и търговията на Австралия посочи през 2015 г.: "До 2001 г. палестинците (и други араби от чужди държави) можеха да придобият имоти в Ливан. През 2001 г. обаче законът беше променен, което попречи на хората без гражданство да притежават земя. Освен това промените в собствеността на имотите, свързани с "преселване" (т.е. да бъде направено трайно присъствието на палестинците в Ливан), също бяха забранени с промяната в закона. По този начин на палестинците е фактически забранено да притежават, продават или завещават имущество.

Този закон се прилага гъвкаво. Например Министерството на външните работи и търговията на Австралия установи, че на някои палестинци е било разрешено да завещават собственост, докато на други не. Лица, запознати с проблемите, пред които са изправени палестинците, съобщават, че по същия начин палестинците продължават да купуват и продават имоти, включително извън бежанските лагери. Тези сделки обаче - които включват издаване на нотариално заверени договори - не са регистрирани в съответната ливанска агенция. Като се имат предвид разходите, които са включени, някои ливански граждани също няма да регистрират новозакупеното си имущество. Палестинците могат законно да наемат имоти в Ливан... Палестинците не са изправени пред никакви законови ограничения при реновирането на имоти, които вече притежават извън лагерите. Те са обвързани от същите закони, които се прилагат за чужденците".⁷⁰

- 7.3.3 Финландският доклад за имиграцията от 2016 г. също отбелязва, че в резултат на Закон № 296 е имало увеличение на неофициалните споразумения за наем. Палестинците обаче могат да притежават имоти в рамките на палестинските бежански лагери, а някои сключват споразумения с ливански граждани, "които купуват имот от тяхно име".⁷¹

68 Преглед на принудителната миграция, "Разселени сирийци" (стр. 11), февруари 2018 г., [url](#)

69 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 6-7), февруари 2016 г., [url](#)

70 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.61-4.62;4.64), март 2015 г. [url](#)

71 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и двайца от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 2.5), септември 2016 г., [url](#)

- 7.3.4 Финландският доклад за имиграцията от 2016 г. отбелязва, че "ППЛ могат да се преместят извън лагерите, ако могат да си го позволят, което често означава, ако получават по-голяма заплата. Поради ограничения по отношение на работата това обикновено не е така. Ако хората се преместят извън лагерите, разстоянието до услугите на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток може да е твърде голямо. Лагерите предлагат и социални мрежи за ППЛ, които отсъстват извън лагерите.[...]"⁷²
- 7.3.5 Докладът на Държавния департамент на САЩ за 2017 г. отбелязва: "Палестинците, които са притежавали и регистрирали имот преди влизането в сила на закона от 2001 г., могат да го завещаят на своите наследници, но физически лица, които са били в процес на закупуване на имоти на вноски, не са успели да регистрират имота".⁷³
- 7.3.6 Министерството на външните работи и търговията на Австралия съобщи през октомври 2017 г., че: "Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток вече е спряла паричната помощ за жилища за палестински бежанци от Сирия, която беше основният източник на доходи за много лица от тази група".⁷⁴

[Обратно към съдържанието](#)

7.4 Образование

- 7.4.1 Министерството на външните работи и търговията на Австралия съобщи през 2015 г.: "Палестинците в Ливан са склонни да постигат същите нива на образование като тези при ливанските граждани в подобна икономическа ситуация. Редица закони и други фактори обаче [...] работят за това да попречат на палестинската общност да постигне нива на висше образование (и по този начин да придобие по-добри икономически резултати). Степента на неграмотност сред палестинците е приблизително същата като за масовото ливанско население. Въпреки това палестинците в Ливан постигат по-ниско ниво на образование в сравнение с ливанската общност по-широко погледнато. Например на глава от населението приблизително два пъти повече от ливанските граждани са записани в средните училища в сравнение с палестинците. Проучване за 2012 г. на палестинци в Ливан показва, че най-високото ниво на образование, постигнато от приблизително половината от палестинското население, е завършване на основно училище. Дванадесет на сто от палестинците в Ливан са завършили средно образование (ниво, което е по-високо от шест на сто през 1999 г.), а приблизително пет на сто са завършили висше образование (макар че тези цифри може да са изкривени, тъй като по-добре образованите палестинци е по-вероятно да са емигрирали).⁷⁵
- 7.4.2 През 2015 г. Министерството на външните работи и търговията на Австралия посочи също:
- "По закон 10 процента от местата в държавните средни училища са запазени за чужденци в Ливан, включително палестинци. Държавните училища обаче дават предимство на ливанските граждани при запълване на местата. Заможните палестинци могат да запишат децата си в частни училища. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток предоставя образование на регистрирани палестинци в 80 предучилищни и начални училища и шест средни училища. Много от тези училища са пренаселени, а 60 на сто работят по схема с две смени.

⁷² Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 2.5), септември 2016 г., [url](#)

⁷³ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", Ливан, (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

⁷⁴ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад за условията в Сирия" (параграф 3.55), 23 октомври 2017 г., [url](#)

⁷⁵ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.27), март 2015 г. [url](#)

Многобройни надеждни контакти оценяват, че качеството на образование, което агенцията на ООН предлага, е по-ниско от качеството при ливанската система на държавните училища.

Единственият държавен университет в Ливан (за който таксите са силно субсидирани от държавата) е Ливанският университет. Палестински студенти могат да се запишат в Ливанския университет. Въпреки че до 10 на сто от студентите в Ливанския университет може да са чужденци, включително палестинци, обикновено се дава приоритет на ливанските студенти.

Палестинските студенти, записани в Ливанския университет, не се ползват със същите права като ливанските студенти. Те нямат право да гласуват на студентски избори, нито се ползват от здравна застраховка, осигурена от Националния осигурителен фонд... В Ливан има множество частни университети. Палестинците не са изправени пред никакви законови ограничения при записването в частни университети, при условие че са в състояние да плащат високите такси за обучение. (Таксите в Ливанския университет са приблизително 200 щатски долара годишно в сравнение с над 5000 щатски долара за частни университети).

Министерството на външните работи и търговията на Австралия има информация, че приблизително 1200 палестинци завършват университет всяка година. [...]. Няколкостотин стипендии за висше образование се предлагат на палестински студенти от различни организации всяка година".⁷⁶

7.4.3 Докладът на ВКБ ООН за 2016 г. обаче отбелязва:

"Съобщава се, че палестинските бежанци са лишени от достъп до ливанските държавни училища, което ги оставя в ситуацията да продължат образованието си или в едно от 69-те училища на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (основни и средни) или в частни училища, които обаче са отвъд финансовите средства на повечето от тях. Съобщава се, че училищата на агенцията на ООН често са в лошо състояние и са сериозно пренаселени. Съобщава се, че степента на отпадане е висока поради различни причини, включително необходимостта да се работи, за да има дадено лице доходи. Съобщава се, че достъпът до висше образование е ограничен за палестинските бежанци, тъй като мнозина не могат да си позволят високите разходи; някои бежанци не виждат никаква полза от завършването на образование, което не дава достъп до заетост. За палестинци без законен статут (т.е. палестинци без документи и много палестински бежанци от Сирия), средното образование е недостъпно поради тяхната неспособност да се явят на междинния училищен изпит".⁷⁷

7.4.4 В доклада си за 2016 г. Ливанският център за правата на човека посочи, че:

"По-голямата част от децата на ПОС, които ходят на училище, имат достъп до основно и средно образование от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток в рамките на лагерите; много малък процент посещават ливанските държавни училища. Независимо от това липсата на уреден законен статут означава, че те не могат да се регистрират за официални училищни изпити и по този начин да получат официални училищни сертификати (сертификати Brevet и Vassalaureate). Без перспективите да получат официални училищни сертификати, има информация, че много от тях отпадат от училище".⁷⁸

⁷⁶ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.54-4.60), март 2015 г. [url](#)

⁷⁷ ВКБ ООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 8), февруари 2016 г., [url](#)

⁷⁸ Ливански център за правата на човека, "Правни предизвикателства пред палестинските бежанци в

7.4.5 Докладът на Финландската имиграционна служба от септември 2016 г. отбелязва:

"Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток предоставя безплатно училищно образование както за ППЛ, така и за ПОС. [...] Агенцията не осигурява детски градини за палестинците. Съществуват частни организации, които имат детски градини.

Въпреки теоретичния достъп на палестинците до висше образование, в реалния живот може да им е трудно да получат висше образование. 97 на сто от децата в училищна възраст са били в начални училища, а 61 на сто от децата на ППЛ са били записани в средни училища. 12 на сто от ППЛ над 25 години имат сертификат *baccalaureate*, а 6 на сто имат висше образование. ППЛ могат да се запишат в ливански университети, но има квоти за палестинци. В научните факултети (медицина, инженерство, фармация) 10-процентна квота е запазена за чужденци (включително палестинци), докато влизането в други факултети се основава на резултатите от приемните изпити.

Агенцията на ООН подобрява образователния сектор и училищата. Все пак училищата нямат достатъчно съоръжения за големия брой деца; някои класове може да имат от 45 до 50 деца. Според Аина [Aina] училищата не насърчават хората да продължат образованието си и резултатите не са много добри. В миналото, през 60-те и 70-те години, училищата на агенцията на ООН са били най-добрите, но нивото е спаднало.

Броят на децата, които напускат училище, нараства; дори 12-годишни деца може да спрат да ходят на училище. Момчетата отпадат по-често от училище, отколкото момичетата. В крайна сметка повече момичета получават образование, но проблемът е, че няма достатъчно работни места за момичета. Някои родители спират децата си от училище и ги пускат да работят, ако имат нужда от пари. Беит Атфал Асумуд [Beit Atfal Assumoud] се опитва да повиши осведомеността сред родителите за негативните причини за това.

"Много образовани палестинци заминават за чужбина, тъй като не им е позволено да работят в множество висококвалифицирани професии в Ливан. Тези, които остават в Ливан, не работят често в професиите, за които са се обучавали, а в професии с по-ниски заплати".⁷⁹

7.4.6 В същия доклад е посочено:

"[...] Не всички деца ходят на училище; някои семейства не пускат децата си на училище, ако например имат нужда от тях за работа или помощ вкъщи. Разходите за обучение (например транспорт и материали) и необходимостта да се работи са най-честите пречки пред училищното обучение. Други причини за незаписването в училище са невъзможността за регистрация в училище, нехаресването на училищното обучение, ниските резултати от обучението, увреждания, болести и брак.

88% от децата в начална училищна възраст са в началните училища на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, 70% от децата в подготвителна училищна възраст са в подготвителни училища, а 36% от децата във възраст за средно образование са в средни училища. Ходенето на училище е по-слабо извън палестинските бежански лагери.

Ливан", (стр. 41), [url](#)

79 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 2.7), септември 2016 г., [url](#)

Следователно разходи като разноски за транспорт може да създадат пречка за това тези деца да посещават училище.

Училищата на агенцията на ООН преди имаха две смени - сутрешна и следобедна, като учениците от ППЛ и ПОС бяха разделени. Сега организацията намалява броя на такива училища и само четири училища имат по две смени, другите имат смесени паралелки. По този начин агенцията на ООН се надява да се справи с тормоза и дискриминацията, пред които са изправени ПОС в училище.

Ако ПОС е в Ливан без валидно разрешително за пребиваване, лицето няма да получи одобрени за изпитите си от Министерството на образованието, дори ако лицето е положило изпитите в училище на агенцията на ООН. ПОС обаче могат да се явят на изпитите. Ситуацията се подобри леко в сравнение с предходната година, защото през 2016 г. студентите бяха информирани предварително, че могат да се явят на изпити. Ситуацията все още води до факта, че децата на ПОС не могат да продължат образованието си, след като завършат училищата на агенцията на ООН".⁸⁰

- 7.4.7 Социо-икономическото проучване на палестинците през 2015 г., проведено от Американския университет в Бейрут/Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, отбеляза:

"ПОС имат по-ниска степен на записване в училища и университети от ППЛ, а причините за незаписването са както разстоянието до училищата и университетите, така и ограниченията на мобилността и липсата на средства за закупуване на училищни пособия. Записването на ПОС в образователни институции е значително по-голямо за жителите на лагери (93,7 на сто) в сравнение с учениците, пребиваващи в райони извън лагерите (82,6 на сто), което показва негативното въздействие, което ограниченията върху движението и липсата на достъп до транспортни средства могат да имат върху децата, които се опитват да имат достъп до образование извън лагерите".⁸¹

[Обратно към съдържанието](#)

7.5 Здравеопазване

- 7.5.1 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2015 г. отбеляза следното:

"Достъпът на чужденци до обществено здравеопазване в Ливан зависи от реципрочни договорености с родината на чужденеца. Това на практика изключва палестинците без гражданство. Палестинците могат да имат достъп до частни здравни грижи, но сравнително малко хора могат да си позволят това.

Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток предоставя основни здравни грижи за регистрираните палестинци и плаща за спешно болнично лечение. В случай че остър или хроничен проблем изисква престой в болница, агенцията на ООН ще субсидира разходите. Агенцията на ООН информира Министерството на външните работи и търговията на Австралия, че максималната субсидия в момента е 5000 щатски долара или 40 на сто от разходите за лечение, което от двете е по-малко. Този принос често е по същество недостатъчен, но агенцията разполага с допълнителни средства за много малък брой (около шест до дванадесет годишно) "специални случаи със затруднения". Агенцията не предоставя вторична или третична здравна помощ, но в някои случаи субсидира разходите.

⁸⁰ Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 3.17), септември 2016 г., [url](#)

⁸¹ Американски университет в Бейрут, "Проучването за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан през 2015 г.", (стр. 10), юни 2016 г., [url](#)

Палестинците, които имат легална работа, трябва да плащат данък. Част от този данък е вноска за Националния осигурителен фонд (НОИ). НОИ е механизъм за социално осигуряване за частния сектор в Ливан. Тя включва суперанюитетна вноска за края на службата, застраховка за трудови наранявания и други здравословни проблеми, семейни и образователни надбавки и обезщетения за майчинство. До промяна в закона през септември 2010 г. палестинците нямаша достъп до обезщетения от НОИ дори ако са били законно наети и са плащали вноски в него. От септември 2010 г. палестинците имат достъп до плащания в края на службата и застраховки за трудови травми. Палестинците продължават да нямат право на други обезщетения от НОИ. Проучване от 2012 г. на Международната организация на труда установи, че приблизително пет процента от палестинците са имали достъп до здравно обслужване със застраховка поради ограниченията, споменати в този параграф и факта, че много палестинци (и ливанци) работят в неформалния сектор".⁸²

7.5.2 Докладът на ВКБООН от 2016 г. "Положението на палестинските бежанци в Ливан" посочи:

"Съобщава се, че палестинските бежанци нямат достъп до ливанските обществени здравни услуги и разчитат най-вече на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток за здравни услуги, както и на организации с нестопанска цел и Палестинското общество на Червения полумесец.

Съобщава се, че агенцията на ООН предоставя безплатно цялостна първична здравна помощ като общи медицински прегледи, превантивни грижи за майката и детето, рентгенология и стоматологични грижи. Въпреки това не всички медицински услуги са достъпни във всички здравни клиники на агенцията на ООН и в резултат на това бежанците може да се наложи да посещават други клиники извън лагерите например за дентално лечение или лабораторни изследвания.

[...] Предвид високите нива на безработица и бедност, бежанците, особено страдащите от хронични заболявания и тези, които се нуждаят от сложни медицински процедури, може да не могат да поемат високите разходи за лечение. Съобщава се, че много бежанци трябва да разчитат на помощ от роднини, приятели, неправителствени организации или благотворителни организации, като понякога натрупват дългове.

Съобщава се, че здравните услуги, които са на разположение на палестинските бежанци в Ливан, са хронично недофинансирани и недостатъчни за покриване на съществуващите и нарастващите здравни нужди. Освен това според информацията условията на живот в лагерите са свързани с множество физически и психически проблеми сред бежанците. Съобщава се, че положението на възрастните хора и хората с увреждания е обект на особено големи притеснения".⁸³

7.5.3 Проучвателната мисия на Финландската имиграционна служба съобщи:

"Частното здравеопазване е много скъпо в Ливан. Само 5,5% от ППЛ имат частна здравна застраховка, която са си плащали сами, а останалите са зависими от здравните грижи, предоставяни от различни организации. Плащането на разходите за здравеопазване е трудно за много палестинци. Според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток третичните здравни грижи често са твърде скъпи за палестинците.

В палестинските бежански лагери се предлага само първична медицинска помощ, вторична и третична медицинска помощ е на разположение извън лагерите.

⁸² Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан"(параграфи 4.51-4.53), март 2015 г. [url](#)

⁸³ ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан", февруари 2016 г., [url](#)

Вторичната и третичната здравна помощ се предоставя от агенцията на ООН чрез Палестинското общество на Червения полумесец и публичните и частните болници.

В Ливан има пет болници и общо 27 лечебни заведения, които са предназначени за палестинци, но те не разполагат с всички видове лечение като лечение на бъбреци или сърдечни операции. Поради недостиг на финансиране не всички медицински услуги като дентална помощ или лабораторни изследвания, които са част от първичните здравни грижи на агенцията на ООН, се предлагат във всички лагери. Здравеопазването и социалните помощи, предоставяни от ОПБВ [Отдела по политически и бежански въпроси], също бяха намалени.

‘[...] Агенцията на ООН не предоставя финансиране за цялото оборудване, което пациентите трябва да закупят, като например пейсмейкъри. Според Аина [Aina] липсата на адекватно здравеопазване за майките е проблем за палестинците.

Над 90% от децата в палестинските бежански лагери имат стоматологични проблеми поради лошото качество на питейната вода и защото диетата им включва твърде много захар. По принцип чешмяната вода не е подходяща за пиене, но средно почти една трета от ППЛ я използват за пиене.

Според Аина [Aina] агенцията на ООН не предоставя грижи за психичното здраве на палестинците. Организацията започна семинар за психично здраве в Ливан през 2014 г., за да обучава персонала си по въпросите на психичното здраве. Тя също така си сътрудничи с Националната институция за социални грижи и професионално обучение/Beit Atfal Assumoud, организация, представлявана от Аина [Aina], за предоставянето на услуги за психично здраве в бежанските лагери.

Няма услуги, които са на разположение за възрастните хора, с изключение на тези, предоставяни от НПО. Особено възрастните хора без деца могат да бъдат отделени от обществото и да останат без лице, което да полага грижи за тях.

НПО могат да подпомагат хората за разходи за здравеопазване. Например Националната институция за социални грижи и професионално обучение/Beit Atfal Assumoud си сътрудничи с Обществото за здравеопазване и може да плати например 10 до 15 на сто от разходите за операция. Това се дава в допълнение към сумата, която плаща агенцията на ООН. Процентът се предлага на всички палестинци, чиито оперативни разходи надхвърлят 1000 щатски долара.

‘[...] Според агенцията на ООН има поне един член на семейство с увреждане в 10 на сто от палестинските домакинства. В Ливан има ограничен достъп и наличие на специализирани рехабилитационни услуги. Осъзнаването на нуждите на хората с увреждания не е достатъчно добро, а техните права не са достатъчно защитени. Палестинците не попадат в разпоредбите на закон 20/2000, който признава правата на ливанските граждани с увреждания’.⁸⁴

7.5.4 Докладът освен това споменава:

"ПОС имат право на същите услуги, предоставяни от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, на които имат право и ППЛ. Достъпът до услугите може да е най-голямата им пречка за получаване на здравни грижи. Ако даден ПОС няма разрешително за пребиваване и живее в палестинските бежански лагери, за да избегне ливанските власти, може да бъде трудно за него или нея да получи вторична или третична здравна помощ. В лагерите има налични само

⁸⁴ Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 2.6), септември 2016 г., [url](#)

първични здравни грижи. Лагерите са заобиколени от ливански контролно-пропускателни пунктове и следователно е трудно хората без разрешителни да излязат от лагерите.

Според агенцията на ООН 5% от ПОС нямат достъп до болнични грижите на агенцията, свързани с хоспитализиране. Най-честата причина е, че лицето не се е регистрирало в агенцията. Разходите за транспорт и разстоянието до услугите също бяха посочени като пречки. И двете последни причини са били най-често срещани в Бекаа. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток покрива всички разходи за раждане на бебе за ПОС".⁸⁵

[Обратно към
съдържанието](#)

7.6 Заетост

7.6.1 "Докладът на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан" на Финландската имиграционна служба от септември 2016 г. отбелязва:

"Ливанското министерство на труда наложи ограничения за заетостта на чужденците в Ливан през 2015 г. То изисква работодателите да обосноват официално, че дадената задача или професия не може да бъде извършвана от ливански гражданин [...] Същите ограничения, които се прилагат по отношение на сирийските бежанци, се прилагат и за ПОС [...] Само 48% от ПОС работят. За мъжете има два пъти по-голяма вероятност да работят в сравнение с жените.

Над половината от семействата на ПОС нямат членове на семейството, които да работят. Ситуацията варира между отделните райони, като процентът е най-висок в северната част на Ливан и Бекаа и най-нисък в столицата Бейрут. Също така при домакинствата, където глава на семейството са жени, има по-голяма вероятност да няма членове на семейството, които работят (80% от домакинствата)".⁸⁶

7.6.2 Що се отнася до заетостта, докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия, озаглавен "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" от март 2015 г. споменава:

"[...] процентът на включване в работната сила е подобен за палестинците и ливанските граждани, въпреки че за палестинците е по-вероятно да се присъединят към работната сила в по-млада възраст. От онези палестинци, които активно търсят работа, общото ниво на заетост е 92 на сто. Този висок процент обаче маскира разпространението на неформални и/или нископлатени работни места, преобладаването на краткосрочни или сезонни работни места и често лошите условия на труд. Изчислява се, че палестинската работна сила в Ливан представлява приблизително пет процента от общата работна сила или 15 на сто от чуждестранната работна сила.

Само един от пет палестинци на работа работят в официалния сектор (който в Ливан изисква писмен договор). Това в сравнение с приблизително трима от пет наети ливански граждани".⁸⁷

7.6.3 Освен това през 2015 г. Министерството на външните работи и търговията на Австралия съобщи:

⁸⁵ Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 3.15), септември 2016 г., [url](#)

⁸⁶ Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 3.10-3.11), септември 2016 г., [url](#)

⁸⁷ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.25-4.26), март 2015 г. [url](#)

"Палестинците отдавна са изправени пред рестриктивни условия на заетост в Ливан. До 2005 г. министърът на вътрешните работи поддържаше списък на професиите, запазени за ливански граждани. Реформата на тази система през 2005 г. премахна забраната за това палестинците да заемат повечето чиновнически и технически длъжности.

Въпреки това повече от 20 професии със синдикати в Ливан като медицина, право, инженерство, медицински сестри, счетоводство, фармация и преподаване, остават в голяма степен недостъпни за палестинците. Заетостта в тези професии изисква членство в съответния синдикат и такова членство обикновено е достъпно само за ливански граждани (обикновено съгласно подзаконовите нормативни актове на различните синдикати).⁸⁸

7.6.4 В доклада се посочва, че има някои синдикати, които позволяват чуждестранните членове да се присъединяват въз основа на договорености за реципрочност между техните държави по произход и Ливан, което следователно изключва палестинците без гражданство. Един палестински адвокат обаче се присъедини към ливанския синдикат като член на Арабския адвокатски съюз и като член от "Палестина". Отбелязва се, че "малко палестинци са наясно с техните (ограничени) права на заетост".⁸⁹

7.6.5 Докладът също така отбелязва:

"От чужденците се изискват разрешителни за работа, за да бъдат наети в Ливан. Повечето разрешителни за работа са конкретни за работната позиция и се организират от работодателя при наемане на палестинец (или друг чужденец). Възможно е обаче даден палестинец да получи разрешително за работа, което не е за конкретна позиция. Палестинците, които имат разрешителни за работа и са наети на легална работа, се ползват със същите трудови права като ливанските граждани. Когато ливански гражданин или чужденец (включително палестинец) е легално нает, работодателят трябва да внася част от заплатата на служителя във фонд за социално осигуряване. Палестинците обаче по закон се ползват само с ограничени обезщетения от този фонд. Поради това много палестинци не търсят разрешителни за работа и работят неформално.

Има и други работни места като например в селското стопанство и строителството, които не изискват от чужденците да имат разрешителни за работа. Приблизително три на сто от палестинците са ангажирани в селскостопански дейности и малко под 20 на сто в строителството. Тези цифри обаче може да имат тенденция за движение надолу поради притока на сирийци в Ливан.

Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток е основният източник на квалифицирана заетост за палестинците в Ливан. Палестинските и международните неправителствени организации също наемат палестинци в бежанските лагери. Те също така ръководят проекти за микрокредитиране. Агенцията на ООН отдавна се застъпва за по-разширени права на труд за палестинците в Ливан, но засега това е с ограничен успех.

Забраните и другите затруднения на палестинците при намирането на легална работа доведоха до ситуация, в която палестинците (включително квалифицирани палестинци като лекари) са приемали да работят на незаконни длъжности с по-малко заплащане и без сигурност. В

⁸⁸ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.40-4.41), март 2015 г. [url](#)

⁸⁹ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан"(раздел 4.42), март 2015 г. [url](#)

някои случаи квалифицираните палестинци работят за "официален представител", т.е. ливански гражданин, който е официално нает, но палестинецът върши работата вместо него".⁹⁰

7.6.6 Освен това докладът споменава:

"Около 80 процента от заетите палестинци работят в неформалния сектор. Това е в сравнение с приблизително 40 на сто от наетите ливански граждани. Палестинците (и ливанците), които са с неофициална заетост, имат малко правна защита и са уязвими спрямо злоупотреби или произволни уволнения без достъп до правна защита."⁹¹

7.6.7 Докладът също така отбелязва следното:

"[...] Поради бюрократичните трудности при получаването на разрешителни за работа за палестинците, съчетани с пренебрежимо малките обезщетения за палестинците от задължителния Национален осигурителен фонд, сравнително малко палестинци ще търсят разрешителни за работа дори и за професии, в които законно могат да бъдат заети. Това ги прави уязвими на злоупотреби и произволни уволнения. Поради желанието им да работят неформално на палестинците често се плаща по-малко и от тях се изисква да работят повече часове от ливанските граждани.

[...] Националният осигурителен фонд дава обезщетения на палестинските членове за наранявания на работното място, но тези обезщетения не включват хоспитализация. Министерството на външните работи и търговията има информация, че застрахователни компании предлагат покритие за работниците в строителната индустрия - дори и да нямат разрешителни за работа - и че в случай на наранявания на работното място застрахователните компании ще извършват изискуемите плащания. Въпреки това застрахователните компании обикновено не застраховат селскостопански работници, които се считат за обикновени работници. Като такива те не се ползват от никакви обезщетения или права".⁹²

7.6.8 ВКБООН потвърди горепосоченото в доклада си за 2016 г., като добави, че по-нататъшни промени в ливанския закон през 2010 г. предоставят на палестинските бежанци възможност да получат известна формална заетост в частния сектор, която е официално запазена за ливански граждани. Въпреки това 36 професии все още са законно забранени за палестинските бежанци като медицина, земеделие, риболов и обществен транспорт.⁹³

7.6.9 Докладът на ВКБООН за 2016 г. освен това отбелязва, че годишните разрешителни за работа се предлагат безплатно. Съобщава се обаче, че "получаването на разрешително за работа включва продължителен административен процес, за който бежанците зависят от добрата воля на техните работодатели, като по този начин се ограничава ефективността на тези законови промени. Според МОТ броят на палестинските бежанци, които имат разрешително за работа, е много малък".⁹⁴

7.6.10 Освен това в същия доклад се споменава, че "има информация, че детският труд е често срещан в бежанските лагери и около тях, като някои деца работят като въоръжени охранители".⁹⁵

90 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан", март 2015 г. [url](#)

91 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (раздел 4.49), март 2015 г. [url](#)

92 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (раздел 4.77), март 2015 г. [url](#)

93 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 5), февруари 2016 г., [url](#)

94 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 6), февруари 2016 г., [url](#)

95 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 6), февруари 2016 г., [url](#)

- 7.6.11 "Докладът за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", Ливан, на Държавния департамент на САЩ, публикуван през април 2018 г., посочва:
 "Законът позволява специална сметка за осигуряване на обезщетения за края на служба или обезщетение за палестинските бежанци, които са се пенсионирали или са напуснали работа. Тези обезщетения са достъпни само за палестинците, работещи на легалния пазар на труда. Палестинците нямат право да получават обезщетения от националните фондове за болест и майчинство или от фонда за семейни помощи. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток продължава да поема разходите за медицински, майчински или семейни разходи за здравеопазване (с изключение на обезщетение за работника)".⁹⁶
- 7.6.12 Докладът на Държавния департамент на САЩ за 2016 г. посочва, че "законът предвижда обезщетения само от 2010 г. нататък. Според проучване на Американския университет в Бейрут по-малко от 3,3% от палестинските бежанци в страната са имали официален трудов договор от държавен нотариус, което им позволява да кандидатстват за разрешително за работа".⁹⁷
- 7.6.13 Според проучването на Американския университет в Бейрут на "Социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан през 2015 г.":
 "Нивото на безработица на ППЛ е 23 на сто (значително увеличение спрямо нивото от 2010 г. от 8 на сто); това ниво е около 31 на сто за жените. За сравнение процентът на безработица сред ПОС е 52,5%, 48,5% за мъжете и 68,1% за жените. Около 80 на сто от зетите ППЛ са самонаети и работници на надница [...] ППЛ и ПОС не само страдат от безработица, по-голямата част от зетите работят на нископлатени, нискоквалифицирани работни места, които често са обект на сурови, експлоатационни и несигурни условия на труд".⁹⁸
- 7.6.14 Докладът на Финландската имиграционна служба отбелязва, че "реципрочното третиране не е възможна категория за палестинците, тъй като държавата Палестина не може да приема работници. Наред с споменатите по-горе професии, тези, които са забранени за всички палестинци, включват медицински сестри, заетост с юридическо образование, инженерство и екскурзовод. Освен това палестинците не могат да работят на никаква публична длъжност или да служат в ливанската армия. Според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток е имало изключителни случаи, когато дадено лице е имало възможност да упражнява някоя забранена професия".⁹⁹
- 7.6.15 Докладът освен това добавя:
 "В действителност достъпът до работната сила е по-труден. Според статистически данни на Централното статистическо бюро на Палестина 42,5% от ППЛ работят в Ливан. При жените процентът е 15,2%. Дискриминацията срещу палестинците е широко разпространена и реалният брой професии, които палестинците могат да упражняват, е много по-малък от официално обявения.
 Палестинците могат да се сблъскат с дискриминация при наемане на работа, но и на работното си място: за тях може да бъде по-трудно да получат по-високи позиции и могат да им бъде плащано по-малко, отколкото на ливанските им колеги. Всички палестинци нямат писмени договори

96 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", Ливан, (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

97 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2016 г.", Ливан, март 2016 г., [url](#)

98 Американски университет в Бейрут, "Проучване за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан за 2015 г." (стр. 10), юни 2016 г., [url](#)

99 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 2.4), 29 септември 2016 г.,

(само 14%), нито имат обезщетения при заетост, което ги прави по-уязвими. Жените имат по-ограничен достъп до работа от мъжете. Липсата на право на работа засяга много сфери на живота и прави живота много труден за палестинците.

Младите и образовани палестинци, които остават в Ливан, не работят често в професиите, за които се обучават, а например като продавачи на плодове, в селското стопанство или на строителни площадки. С наплива на сирийски бежанци всички се борят за едни и същи работни места. Сирийците може да работят за по-ниски заплати; дневната им надница може да бъде например четири щатски долара, вместо седемте долара, които са били плащани преди".¹⁰⁰

- 7.6.16 По отношение на ПОС докладът на Финландската имиграционна служба отбелязва: "Същите ограничения, които съществуват по отношение на сирийските бежанци, се прилагат и за ПОС. Ситуацията на ПОС е по-трудна, отколкото тази на ППЛ, тъй като ПОС трябва да плащат такси за разрешителни за работа и повече професии (няколко административни и търговски професии) са им забранени, отколкото са забранени за ППЛ".¹⁰¹

[Обратно към съдържанието](#)

7.7 Уязвими групи

- 7.7.1 Документът на ВКБООН от февруари 2016 г., позовавайки се на редица източници, посочи:

"Трудните социални условия в резултат на пренаселеността, безработицата и бедността допринасят за разпространението на насилие, основано на пола, и за прилагането на насилие над деца в палестинската бежанска общност. Жените, участващи в сесии на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток за осъзнаване на насилието, базирано на пола, до голяма степен смятат, че този вид насилие е проблем в тяхната общност. Въпреки това се съобщава, че за много форми на насилие, базирано на пола, и насилие над деца, по-специално домашно насилие и телесни наказания спрямо деца, обикновено остават културно неоспорени, нито за тях се говори широко; следователно, изпълнението на програми за превенция и реагиране се оказва трудно.

Съобщава се, че специализирани доставчици на услуги за реагиране на инциденти с насилие, базирано на пола, или насилие над деца са ограничени и капацитетът им е ограничен, особено в лагерите. Според съобщенията липсата на осведоменост за наличните услуги, в допълнение към опасения за безопасността и страх от стигматизация, пречат на достъпа до съществуващите услуги за лица, преживели насилие, или лица, изложени на риск от тормоз. Съобщава се, че няма сигурни приюти за лица, преживели насилие, или за лица, изложени на риск от насилие, базирано на пола; в същото време поверителността е предизвикателство, предвид пренаселеността в лагерите и липсата на възможността за уединение в общността. Съобщава се, че достъпът до услуги извън лагерите е възпрепятстван както поради ограничената осведоменост, така и поради ограничеността на наличните услуги в страната".¹⁰²

- 7.7.2 По сходен начин Финландската имиграционна служба съобщи за горепосоченото, споменавайки ограничената безопасност, както и ограничения достъп до правна помощ за жертви на инциденти с насилие, базирано на пола, или насилие спрямо деца.¹⁰³ Докладът също така отбелязва, че ранните бракове стават

100 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 2.4), 29 септември 2016 г., [url](#)

101 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 3.11), 29 септември 2016 г., [url](#)

102 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан", (стр. 9), февруари 2016 г., [url](#)

103 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци

все по-често срещани и ако са омъжени непълнолетни, момичетата са по-изложени на домашно насилие и тормоз.¹⁰⁴

7.7.3 Докладът на ВКБООН за 2016 г. също отбеляза:

"Съобщава се, че в едно на десет палестински домакинства в Ливан има поне един член на семейството с увреждане. Според информацията в палестинските общности в Ливан има голяма връзка между уврежданията и бедността. Съобщава се, че тяхната социална маргинализация се задълбочава допълнително от ограничения достъп и ограниченото наличие на специализирани рехабилитационни услуги, както и от общата липса на осведоменост във връзка с нуждите и правата на хората с увреждания в Ливан. Съобщава се, че жените, децата и възрастните хора с увреждания са особено уязвими от дискриминация, експлоатация и насилие. Освен това палестинските бежанци и други лица, които не са граждани, не получават достъп до специализирани услуги по същия начин като ливанските граждани".¹⁰⁵

7.7.4 Докладът на "Амнести Интернешънъл", озаглавен "Доклад на Амнести Интернешънъл за 2016 г./2017 г. – Ливан" от 22 февруари 2017 г., отбеляза следното:

"Сирийските и палестинските жени бежанки от Сирия бяха изправени пред сериозни нарушения на правата на човека, включително насилие, базирано на пола, експлоатация и сексуален тормоз, особено на обществени места. Жените бежанки, които са глави на семейства, са били особено застрашени от тормоз от мъже, ако са нямали възрастни роднини от мъжки пол, живеещи с тях. Много жени бежанки от Сирия нямали валидни разрешения за пребиваване и в резултат на това се страхуваха да съобщават на ливански власти за сексуален тормоз или друг вид тормоз".¹⁰⁶

[Обратно към съдържанието](#)

8. Бежански лагери

8.1 Условия в лагерите

8.1.1 Канадският съвет за имиграция и бежанци отбеляза в своя информационен отговор: "Ливан: Третиране на палестинците от обществото и властите; закрила от държавата; третиране на сунитски палестинци от бежански лагери край Бейрут от страна на "Хизбула" (2012 г.-декември 2013 г.)", 10 декември 2013 г.:

"Източници съобщават, че лагерите са пренаселени и за тях е характерно да има висок риск за здравето, замърсяване на водата и висок процент на бедност. "Хюман Райтс Уоч" характеризира социалните и икономическите условия в лагерите като "ужасяващи". На 12 юли 2013 г. "Ал Джазира" съобщи, че "палестинските бежански лагери [в Ливан] са изолирани общности, отчуждени от околната среда".¹⁰⁷

8.1.2 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2015 г. отбеляза следното:

в Ливан", (раздел 2.6), 29 септември 2016 г., [url](#)

104 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 3.18.3) 29 септември 2016 г., [url](#)

105 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 10), февруари 2016 г., [url](#)

106 "Амнести Интернешънъл", "Световен доклад 2016/17 г. - Ливан", (стр. 231) 22 февруари 2017 г., [url](#)

107 Канадски съвет за имиграция и бежанци, "Ливан: Третиране на палестинците от обществото и властите; закрила от държавата; третиране на сунитски палестинци от бежански лагери край Бейрут от страна на "Хизбула" (2012 г.-декември 2013 г.)", страница 2, 10 декември 2013 г., [url](#)

[...] Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток предоставя услуги, вариращи от поддръжка и развитие на основна инфраструктура до училища и медицински клиники в лагерите или в съседство с тях, а понякога и в неформалните палестински общности. Регистрираните палестински бежанци в неформални общности обаче имат достъп до услуги в официалните лагери.

[...] Електричеството се доставя на жителите на лагерите от ливанските власти чрез частни договори. Информирани за ситуацията лица са казали на Министерството на външните работи и търговията на Австралия, че се плащат малко сметки за ток, но електричеството все пак не е спряно нито в домовете на отделни хора, нито в лагерите като цяло".¹⁰⁸

- 8.1.3 Освен това "в лагерите обикновено има бедност и са пренаселени, а понякога там има и насилие. Ливан твърди, че забраната за изграждане на нови лагери или разширяване или подобряване на съществуващи лагери е с цел да предотврати имплицитно "унищожаване" на принципа за "правото на връщане" в палестинските села преди държавата Израел... Притокът на палестински бежанци от Сирия увеличи нуждата от пространство и услуги в лагерите (както и в Ливан като цяло)".¹⁰⁹
- 8.1.4 В същия доклад на Министерството на външните работи и търговията на Австралия беше посочено също: "Палестинските лагери и събирания в южната част на страната обикновено са по-бедни от тези на север. Тази тенденция е видима и в други показатели като например нива на неграмотност".¹¹⁰
- 8.1.5 Източникът освен това съобщи:
- "[...] Стандартът на живот в лагерите варира; Министерството на външните работи и търговията на Австралия е видяло дом (състоящ се от четири малки стаи), собственост на разведена майка, който е бил с климатик и безжичен интернет. Все пак условията като цяло са лоши; Министерството на външните работи и търговията на Австралия също е видяло как множество членове на семейство живеят в малки и тъмни стаи. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток предостави допълнителна помощ за "специални случаи със затруднения", които включват изграждане или обновяване на домове, както и покриване на разходите за медицински грижи, което е допълнително към това, което други палестинци получават в малък брой случаи всяка година".¹¹¹
- 8.1.6 В доклада на Финландската имиграционна служба от септември 2016 г. се посочва:
- "В палестинските бежански лагери ливанската държава предлага само ограничен обем услуги. Палестинските бежанци разчитат главно на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток като доставчик на услуги. Няма международни НПО, които биха предлагали услуги в дългосрочен план. Лагерите страдат от проблеми с водата и канализацията. Неофициалните и самостоятелно инсталираните електрически кабели редовно са причина за смъртни случаи в лагерите. В лагерите никога не е имало изградена устойчива инфраструктура. Ливанските власти са поставили ограничения върху строителните материали. Човек се нуждае от разрешителни за материалите и за строителни дейности, а трудно те да бъдат получени".¹¹²
- 8.1.7 Докладът за правата на човека на Държавния департамент на САЩ за 2017 г. отбелязва:

108 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.19-4.20), март 2015 г. [url](#)

109 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.14), март 2015 г. [url](#)

110 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.15), март 2015 г. [url](#)

111 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан", март 2015 г. [url](#)

112 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 2.5), септември 2016 г., [url](#)

"... Количеството земя, предназначено за 12-те официални палестински бежански лагера в страната, се промени незначително от 1948 г. насам въпреки четирикратното увеличение на населението. В резултат на това повечето палестински бежанци живееха в пренаселени лагери, като някои от тях бяха силно повредени по време на минали конфликти. В съответствие със споразуменията с правителството комитетите по сигурността на Организацията за освобождение на Палестина (ООП) осигуряват сигурност за бежанците в лагерите с изключение на лагера Нар ел-Баред".¹¹³

8.1.8 Докладът на ВКБООН за 2016 г. отбелязва, че всичките 12 бежанските лагери страдат от сериозно пренаселеност, лоши жилищни условия и недостатъчна инфраструктура. Това в комбинация с ограниченията за внасяне на строителни материали в лагерите силно ограничи възможностите за подобряване на жилищните условия на палестински бежанци. Освен това ВКБООН спомена, че "инициативата на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток за подобряване на лагерите страда от хронично недофинансиране".¹¹⁴

8.1.9 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2015 г. отбелязва:

"[...] В бежанските лагери де факто има собственост върху имоти. Повечето домове в лагерите са построени от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, която е прехвърлила собствеността върху всеки имот на лицето, живущо в него. Тези жители могат да продадат имота или по друг начин да го отдадат под наем. Понеже ливанското законодателство не действа на практика в лагерите, е била създадена паралегална система. Народните комитети във всеки лагер водят регистър на собствеността върху имотите [...] Както за големите, така и за малките ремонти в лагерите се изисква предварително одобрение от Силите за вътрешна сигурност (СВС) поради опасения, че материалите може да се използват за военни цели. Палестинците кандидатстват за разрешителни за обновяване на къщите си; агенцията на ООН се включва, когато проектите се изпълняват съгласно нейните програми за настаняване.

[...] В случай че разрешение е предоставено на палестински кандидат, службите за сигурност обикновено въвеждат строги мерки за проверка, включително преброяване на торбите с цимент или проверка на количеството камъни, които кандидатът внася в лагера.

[...] В резултат на тези ограничения е известно, че палестинците внасят контрабандно строителни материали в лагерите, което означава, че се строителни подобрения се осъществяват, въпреки че е неофициално. Ако бъдат хванати, палестинците могат да бъдат арестувани, а материалите - конфискувани".¹¹⁵

8.1.10 Американският университет в Бейрут отбелязва следното в своя доклад "Проучването за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан през 2015 г.": "[...] от май 2015 г. поради финансови ограничения Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток обяви спиране на паричните средства за жилищна помощ за ПОС, като то е в сила от юли 2015 г. Това спиране на помощта идва в момент, когато ПОС стават все по-уязвими, а паричната помощ от агенцията на ООН представлява основният източник на доходи за 92,6 на сто от населението според проучването".¹¹⁶

113 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", Ливан, (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

114 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 6), февруари 2016 г.,

115 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан"(параграфи 4.63-4.64;4.66-4.67), март 2015 г. [url](#)

116 Американски университет в Бейрут, "Проучването за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в

8.2 Управление на лагерите

8.2.1 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2015 г. отбелязва, че:

"Лагерите обикновено не са подчинени на ливанското законодателство и ред, а имат паралегална система, прилагана от "народни комитети" и "комитети по сигурността" във всеки лагер. Ефективността на тези договорености варира: например в Бурж Баражнех това функционира доста добре; и в Рашидия не толкова добре; и в Ейн ел-Хилве системата функционира зле. Народните комитети се състоят от представители на всяка фракция, присъстваща в лагера. Поради съперничеството между Организацията за освобождение на Палестина, която е обединяващата организация за повечето палестински фракции, и "Хамас", някои лагери имат по два народни комитета. Народните комитети действат за създаването и прилагането на паралегалната система, която съществува във всеки лагер, и си сътрудничат с Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, както и с други хуманитарни агенции за администрирането и обслужването на лагерите. Те не са демократични - членовете представляват своята фракция (и интересите на фракцията), а не интересите на своите избиратели. Народните комитети са средство за решаване на проблеми, които възникват между лица, принадлежащи към различни фракции. Народните комитети са и основното място за контакт за ливанското правителство. Когато дадено лице от лагер има нужда от разрешение от ливанската държава - например да внася строителни материали - той или тя се свързва с народния комитет, който преговаря с държавата от негово или нейно име.

Комитетите по сигурността са разширение на народните комитети и се използват за налагане на мирни отношения в лагерите. Като цяло членовете на дадена въоръжена фракция патрулират определени райони в даден лагер, контролирани от съответната фракция".¹¹⁷

8.2.2 Освен това в доклада се споменава:

"Системата включва поддържането на затвори в лагерите. Много решения се постигат чрез дискусия между фракции и влиятелни фигури в лагера. Министерството на външните работи и търговията на Австралия има информация, че обикновено има сравнително добро сътрудничество в рамките на комитета по сигурността по отношение на крадците на дребно и обвинените за престъпления с наркотици (т.е. проблемите между фракциите биват оставени настрана). Налична е малко информация във връзка с независимостта, легитимността или справедливостта на правните производства в тези системи.

Когато ливанските сили за сигурност издирват дадено лице, за което се смята, че е в лагер, те понякога преговарят с народния(ите) комитет(и) на лагера, за им бъде предадено лицето, което се издирва. Това е сложен и невинаги успешен процес, който до голяма степен зависи от връзки на лицето с дадена фракция в лагера, както и колко силна е тази фракция.

Достоверните контакти на министерството казаха, че ако предполагаемото престъпление е достатъчно сериозно, ливанските сили за сигурност ще се опитат да окажат натиск върху целия лагер като средство да убедят народния комитет да предаде издирваното лице.

Ливан", (стр. 8), юни 2016 г., [url](#)

117 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.21-4.22), март 2015 г. [url](#)

Някои лагери - особено Ейн ал-Хилве - предлагат убежище за ливанци и палестинци, издирвани от ливанските сили за сигурност".¹¹⁸

8.2.3 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за Ливан за 2017 г. отбелязва:

"Ливанското законодателство на практика не се прилага в лагерите, които имат неформална правна система, прилагана от "Народни комитети" и "Комитети по сигурността". Народните комитети се състоят от представители на всяка фракция, присъстваща в лагера. Поради съперничеството между Организацията за освобождение на Палестина, която е обединяващата организация за повечето палестински фракции, и "Хамас", някои лагери имат по два народни комитета. Народните комитети действат за създаването и прилагането на паралегалната система, която съществува във всеки лагер, и си сътрудничат с Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток за администрирането и обслужването на лагерите. Те не са демократични - членовете представляват своята фракция и интересите на фракцията. Популярните комитети често решават проблеми, които възникват между лица, принадлежащи към различни фракции. Народните комитети са и главното място за контакт за ливанското правителство. Комитетите по сигурността са разширение на народните комитети и налагат мирни отношения в лагерите. Като цяло членовете на дадена въоръжена фракция патрулират определени райони в даден лагер, контролирани от съответната фракция.

Лагерите, смятани за заплаха за сигурността от страна на ливанското правителство като Ейн ал-Хилве, имат огради около тях и строг контрол за влизане и излизане, прилаган от ливанските власти (тези лагери често приютяват палестински и непалестински бегълци, издирвани от ливанските сили за сигурност, което налага мерки за сигурност). Лагерите в Бейрут са по-интегрирани в околните предградия, въпреки че ливанските власти често контролират движението към и извън лагерите".¹¹⁹

8.2.4 Докладът на Държавния департамент на САЩ за 2017 г. отбелязва:

"Поради споразумение, сключено преди десетилетия между ливанското правителство и покойния палестински лидер Ясер Арафат, ливанските сили за сигурност не влизат в палестинските лагери (с изключение на лагера Нар ел-Баред); те остават извън входа и проверяват превозните средства и документите за самоличност. В резултат на това лагерите, особено Ейн ал-Хилве, придобиха репутацията, че са анклавни пълни с беззаконие, а властите са заявявали, че чуждестранни и местни джихадисти са намирали убежище в тях.

Палестинските фракции, които теоретично осигурявали сигурност в лагерите, често са се биели помежду си за контрола там, и тези групировки като цяло контролирали правосъдната система в лагерите. Управлението варираше значително, като някои лагери бяха под контрола на съвместни палестински сили за сигурност, а местни лидери на милиции имаха силно влияние над останалите. По същество палестинските групировки в бежанските лагери управляваха автономна и произволна система на правосъдие, която е извън контрола на държавата. Например местните народни комитети в лагерите се опитаха да разрешат споровете чрез неформални методи на посредничество, но от време на време прехвърляха обвиняемите за по-сериозни престъпления (например убийство и тероризъм) на държавните органи за провеждане на съдебен процес".¹²⁰

118 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.69-4.71), март 2015 г. [url](#)

119 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Доклад за Ливан за 2017 г.", (параграфи 3.6 - 3.7), октомври 2017 г., [url](#)

120 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за правата на човека за 2017 г." (раздел 1д), април 2018 г., [url](#)

8.3 Сигурност в бежанските лагери

8.3.1 В доклада на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2015 г. се посочва:

"В рамките на бежанските лагери палестински младежки, социални и политически групировки имат обширно действие. Въпреки че няма закони, забраняващи тяхното функциониране, по отношение на определени субекти съществуват необявени червени линии - повечето палестински фракции имат въоръжени представители във всеки лагер и твърде силното критикуване на грешните хора може да доведе до последствия, изпълнени с насилие. Министерство на външните работи и търговията на Австралия има информация, че по същия начин понякога личните спорове между лицата могат да прерастат в спор между фракциите.

Нивото на свобода, което палестинците имат в лагерите, често зависи от самите лагери. Някои лагери - като Ейн ал-Хилве - са вътрешно по-милитаризирани и радикализирани с ислямистки милиции. Свободата на словото е по-ограничена в лагерите, където ислямските фракции имат по-голямо влияние, като Ал-Бус, Бурж ал-Шемали и Рашидие. Извън лагерите палестинците, подобно на ливанските граждани, са изправени пред малко законови ограничения спрямо изразяване на тяхното мнение".¹²¹

8.3.2 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2015 г. отбелязва също:

"Палестинските лагери и другите палестински общности често са силно милитаризирани, като има широко разпространение на въоръжените палестински милиции. В някои лагери могат да бъдат открити и екстремистки групировки. Съгласно установената практика ливанските сили за сигурност се въздържат от упражняването на властта си в палестинските лагери, като значимо изключение беше конфронтацията през 2007 г. между ливанските въоръжени сили и "Фатах ал-Ислям" в лагера Нар-ал Баред. Този конфликт според изчисленията е довел до смъртта на 169 войници, 287 палестински бойци и 47 цивилни. Оттогава ливанските сили за сигурност запазват контрола върху движението към и извън лагера и имат присъствие вътре в лагера по време на продължаващата му реконструкция".¹²²

8.3.3 В доклада на ВКБООН за 2016 г. се посочва, че различните фракции често управляват различни лагери¹²³. Освен това той посочва:

"Ливанските сили за сигурност контролират входовете на лагера, проверявайки превозни средства и документи за самоличност на въоръжени контролно-пропускателни пунктове. Съобщава се, че "в лагерите, всички палестински фракции, включително левите групировки, ислямистките фракции или "Фатах", разполагат с оръжия и членове на милиции, както и имат собствен апарат за сигурност". Съобщава се, че политическите разделения и конкуренцията за влияние сред въоръжените фракции в лагерите водят до политически убийства и спорадични боеве между фракциите както между палестинските, така и между непалестинските групировки, които често засягат цивилното население. Съобщава се, че конфликтът в Ливан понякога прониква в палестинските бежански лагери, тъй като (ливански) въоръжени бойци търсят убежище в лагерите или си сътрудничат с палестинските въоръжени фракции. Съобщава се също за опасения относно проникването в лагерите на радикални ислямистки групировки като "Ислямска държава в Ирак",

121 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан", март 2015 г. [url](#)

122 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан", март 2015 г. [url](#)

123 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 2), февруари 2016 г., [url](#)

"Ислямска държава в Ирак и Леванта" и "Ал Кайда". Освен това престъпните мрежи, участващи в контрабанда на наркотици, трафик на оръжие и проституция, допълнително допринасят за несигурността. Социо-икономическото проучване на Американския университет в Ливан/Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток от 2015 г. установи, че по-голямата част от палестинските бежанци в Ливан (61 на сто) и палестинските бежанци от Сирия (57 на сто) съобщават, че се чувстват несигурни в лагерите поради тяхната физическа и социална среда".¹²⁴

8.3.4 Докладът на ВКБООН за 2016 г. освен това посочва:

"Съобщава се, че палестинци могат да бъдат изложени на тормоз, заплахи или злоупотреби в ръцете на войнстващи фракции в лагерите. Тъй като ливанските власти нямат достъп до лагерите (с изключение на лагера Нар ел-Баред), според съобщенията лицата, изложени на риск, не могат да търсят закрила от ливанските власти. Съобщава се, че това дали лицето, за което става въпрос, може да търси закрила от политическите фракции или от народни комитети/комитети за сигурност на повече от една фракция в лагера зависи от политическата принадлежност на лицето и/или връзките му с влиятелни лица или семейства".¹²⁵

8.3.5 Освен това в доклада се посочва: "Според съобщенията както държавните сили за сигурност, така и палестинските фракции подлагат палестинските бежанци на произволни арести и задържания, като има съобщения, че фракциите управляват собствени места за задържане в бежанските лагери. Съобщава се, че палестинските фракции в бежанските лагери имат своя собствена система на правосъдие, която функционира извън държавен контрол".¹²⁶

8.3.6 Докладът на Държавния департамент на САЩ за 2017 г. посочва, че "неправителствените образувания като "Хизбула" и палестинските милиции също имат неофициални затвори, но няма налична информация за тези съоръжения".¹²⁷

8.3.7 Освен това "няколко палестински фракции сформираха съвместни сили за сигурност, за да помогнат за поддържането на стабилността и сигурността в лагера Ейн ал-Хилве, но ислямистките групировки все по-често оспорваха контрола на тези сили над лагера през 2015 г. В началото на август голям брой екстремистки бойци (съобщава се за над 30) се предадоха на ливанските въоръжени сили извън Ейн ал-Хилве заради сътрудничество между армията и палестинските фракции в лагера".¹²⁸

8.3.8 Докладът освен това отбелязва, че "около 17 палестински фракции действат в страната и като цяло са организирани около видни личности".¹²⁹

8.3.9 За допълнителна обща информация и информация за сигурността на лагерите Нар ел- Баред, Рашидие, Шатила и Ейн ал-Хилве вж. страници 19-23 от доклада на [ВКБООН за 2016 г.](#)

8.3.10 През октомври 2017 г. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток отбеляза в брифинг за закрила, че:

"При отсъствие на сили на ливанското правителство в повечето от 12-те палестински бежански лагери палестински политически фракции и въоръжени групировки

124 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 17-18), февруари 2016 г., [url](#)

125 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 19), февруари 2016 г., [url](#)

126 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 18), февруари 2016 г., [url](#)

127 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2016 г." (раздел 1в), март 2017 г., [url](#)

128 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2016 г." (раздел 1д), март 2017 г., [url](#)

129 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2016 г." (раздел 3), март 2017 г., [url](#)

упражняват някаква форма на контрол. В резултат на това нито една призната власт не поема отговорност, включително по отношение на правоприлагането. Това е създадо несикурна среда с повтарящи се физически заплахи, спорадични боеве между недържавни въоръжени действащи лица (като например многократните сблъсъци в бежанския лагер Ейн ал-Хилве), както и ограничен достъп до безопасност и правосъдие за всички жители на лагерите, включително за сирийските бежанци или за други видове население като мигранти и ливански граждани".¹³⁰

8.3.11 Докладът на Финландската имиграционна служба от 2016 г. отбелязва:

"Ситуацията със сигурността в палестинските бежански лагери не се е променила според Ханафи [Hanafi] [професор в Американския университет в Бейрут]. Повечето проблеми, както и на други места в страната, са свързани с оскъдните ресурси и хуманитарните проблеми, които са се влошили още повече.

Бежанските лагери са среда с беззаконие, в която няма ливански власти и правата на хората не могат да бъдат гарантирани. Има престъпници, палестинци, ливанци и сирийци, които са се преместили в лагерите, за да избягат от властите. Въоръжените и политическите групировки могат да злоупотребяват с уязвимостта на палестинските младежи и деца и с липсата на положителни бъдещи перспективи при тях при набирането на нови членове.

'[...] Комитетите и ливанската полиция си сътрудничат, като например даден комитет може да търси хора, които са издирвани от полицията.

Положението е лошо в бежанския лагер Ейн ал-Хилве. Ислямистките групировки и "Фатах" имаха няколко сблъсъка помежду си. Например през юли 2015 г. там се сражаваха палестинските групировки "Джунд ал-Шам" и "Фатах". През септември 2016 г. имаше и атака с граната в дома на член на палестинските сили за сигурност.

Палестинските бежански лагери се превърнаха в нещо като убежища и за екстремистки групи, които се бият в Сирия. Според Ханафи групировките не представляват заплаха за цивилните, защото са по-заинтересовани да се бият в Сирия, отколкото да се занимават с въпросите в Ливан.

Палестинците по принцип могат да се преместят да живеят в друг лагер, освен ако ливанските власти не ги издирват. Ислямистите обаче не могат да се преместят в друг лагер".¹³¹

8.3.12 Съветът за сигурност на ООН отбеляза през ноември 2017 г., че:

"Докато ситуацията със сигурността в по-голямата част от палестинските бежански лагери в Ливан продължава да бъде като цяло стабилна, насилието в лагера на Ейн ал-Хилве между екстремистките групировки и съвместните палестински сили за сигурност продължава да буди сериозно безпокойство. Между 17 и 23 август [2017 г.] 8 души бяха убити и 86 ранени, а около 400 семейства бяха разселени след интензивни сблъсъци. Съобщава се, че е било използвано тежко въоръжение, включително минохвъргачки и ракети. Обширните щети върху инфраструктурата, особено спрямо приютите, създадоха несикурна хуманитарна ситуация. Предоставянето на основни услуги в

130 Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Досие за закрила: Палестински бежанци, живеещи в Ливан", октомври 2017 г., [url](#)

131 Финландска имиграционна служба, "Сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", септември 2016 г., [url](#)

лагера от Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) трябваше временно да бъде преустановено".¹³²

8.3.13 "БиБиСи Мониторинг" съобщи:

"Ливанската армия казва, че е арестувала мъж, заподозрян, че стои зад смъртоносни сблъсъци, избухнали в ливанския лагер за палестински бежанци Шатила, съобщи на медиите на 8 март [2018 г.].

"Дирекцията за разузнаване арестува Мохамед Абу Захра, известен също като Абу Ияд Захра, главен подбудител на сблъсъците вчера [7 март] вътре в лагера Шатила, при които загина един човек, а други бяха ранени", е цитирано командването на армията в изявление, направено от Ливанската национална новинарска агенция и частни уебсайтове за новини.

В изявлението се посочва, че мъжът е бил прехвърлен към съдебната система и че са в ход допълнителни разследвания за откриване на други заподозрени.

Боевете избухнаха на 7 март между членове на две групировки в палестинския лагер - "Фатах ал-Интифада" и "Ал-Саека".

Това се случи, след като подобни сблъсъци имаше в гъсто населения палестински лагер за бежанци Ейн ал-Хилве, съобщава новинарският сайт Нахарнет [Naharnet].

Уебсайтът припомни, че ливанските армейски сили не се намесват в сблъсъци, които се случват в дванадесетте палестински лагера в Ливан".¹³³

[Обратно към съдържанието](#)

9. Третиране от страна на държавата

9.1 Дискриминация/тормоз

9.1.1 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия от март 2015 г. отбеляза:

"Министерството оценява, че палестинците в Ливан са обект на високо ниво на официална, макар и непряка, дискриминация. Макар че ливанският закон по принцип не е насочен конкретно към палестинците, законодателните ограничения не позволяват на палестинската общност значително да подобри своето положение или перспективи. Ливанското законодателство все пак се прилага гъвкаво. Ако ливанският закон се прилагаше стриктно, нивото на пряка дискриминация срещу палестинците щеше да бъде значително по-високо. Например лицата без гражданство в Ливан не могат да купуват, продават или завещават земя, но палестинците все пак правят това неофициално".¹³⁴

9.1.2 Отбелязва се също:

"Към ливанските граждани, възприемани от ливанските сили за сигурност като заплаха за сигурността, ще има същото ниво на интерес и същото третиране, както към палестинците, възприемани като заплаха за националната сигурност.

Като цяло се смята, че оплаквания, подадени срещу различни сили за сигурност в Ливан, включително полицията, за тормоз на хора, които са в ареста, няма да

132 Съвет за сигурност на ООН, "Доклад на генералния секретар относно прилагането на резолюция 1701 (2006) на Съвета за сигурност: отчетен период от 22 юни 2017 г. до 6 ноември 2017 г." (параграфи 45-46), 16 ноември 2017 г., [url](#)

133 "БиБиСи Мониторинг", Източник: "БиБиСи Мониторинг", 8 март 2018 г., достъпно при поискване.

134 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.30-4.31), март 2015 г. [url](#)

довеждат до наказания. Както в много други сфери на ливанското общество, постоянната връзка и преговорите между различните изповедания имат функция за разрешаване на много от проблемите, произтичащи от подобни обвинения, ако такива обвинения възникнат. По принцип палестинците имат много по-малко от тази неофициална закрила и често са уязвими спрямо злоупотреби от страна на силите за сигурност".¹³⁵

- 9.1.3 Министерството на външните работи и търговията на Австралия отбелязва в доклада за Ливан от 2017 г. сходни неща с доклада от 2015 г.:

"Министерството на външните работи и търговията на Австралия като цяло оценява, че палестинците са изправени пред висок риск от официална дискриминация. Въпреки че законодателството не е задължително насочено специално срещу палестинците, палестинците са изправени пред липсата на достъп до основни права и има бариери, които ограничават възможността им да участват наравно с ливанците (или други чужденци, които не са ограничени от статута да бъдат "без гражданство") в социалния, политическия и икономическия живот. Палестинците са изправени пред сходен риск от социална дискриминация, пред какъвто са изправени и останалите в Ливан, който е изключително сектантска страна".¹³⁶

- 9.1.4 Държавният департамент на САЩ посочва в "Доклада за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2016 г. - Ливан" от 3 март 2017 г.:

"Най-значимите нарушения на човешките права през годината бяха изтезанията и злоупотребите от страна на силите за сигурност, суровите условия в затворите и центровете за задържане и ограниченията на свободата на движение за палестинските и сирийските бежанци.

Други нарушения на правата на човека включват [...] систематична дискриминация спрямо палестински и други бежанци и малцинствени групи [...]"¹³⁷

- 9.1.5 Докладът добавя, че "държавните сили за сигурност и автономните палестински фракции за сигурност са подлагали палестински бежанци на произволен арест и задържане". Освен това "бежанците редовно са съобщавали за злоупотреби от страна на членове на политически партии и банди, като често това става, без да има официални действия като отговор. Освен това внезапни нападения и претърсвания на ливанските въоръжени сили спрямо палестинските селища често са довеждали до тормоз и унищожаване на лична собственост".¹³⁸ В доклада за страната по темата за правата на човека на Държавния департамент на САЩ за 2017 г. обаче няма конкретно споменаване на палестинците като лица, които са биват произволно арестувани и задържани от силите за сигурност. Докладът споменава "липса на правителствени действия за разследване на злоупотреби с бежанци". Освен това според местни неправителствени организации повечето случаи, свързани с произволни арести, са включвали уязвими групи като "бежанци, работници мигранти, лица, използващи наркотици и лица от ЛГБТИ общността", както и че "граждански организации съобщават, че властите често са задържали чуждестранни граждани на произволен принцип".¹³⁹

- 9.1.6 Според доклада на проучвателната мисия на Финландската имиграционна служба, озаглавен "Сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан" от 29 септември 2016 г.:

"Ако дадено лице, сирийски бежанец или ПОС, бъде заловено на контролно-пропускателен пункт без разрешително за пребиваване, последиците могат да бъдат различни. Възможно е с лицето да не се случи нищо, той или тя може да бъде арестуван/а за две седмици и да бъде разследван/а или да му/й бъде издаден/а заповед за депортиране, или да бъде заплашен/а с подобна заповед. Според

¹³⁵ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.72-4.73), март 2015 г. [url](#)

¹³⁶ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Доклад за Ливан за 2017 г.", (параграф 3.11), октомври 2017 г., [url](#)

¹³⁷ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2016 г.", (Резюме), 3 март 2017 г., [url](#)

¹³⁸ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2016 г." (раздел 1г и 2г), 3 март 2017 г., [url](#)

¹³⁹ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", (Резюме и раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток поне що се отнася до ПОС, гореспоменатите заповеди за депортиране не са били прилагани. Бежанците, интервюирани от "Хюман Райтс Уоч", са съобщавали за малтретиране като например бой при арестуване или по време на задържане. Освен това документите на лицето могат да бъдат изпратени до сирийско-ливанската граница, откъдето след това лицето ще трябва да ги вземе. Мнозина се страхуват да отидат да ги вземат, тъй ги е страх, че ще бъдат помолени да напуснат страната".¹⁴⁰

9.1.7 Докладът на ВКБООН за 2016 г. спомена следното:

"Според съобщенията както държавните сили за сигурност, така и палестинските фракции подлагат палестинските бежанци на произволни арести и задържания, като има съобщения, че фракциите управляват собствени места за задържане в бежанските лагери.

[Комитетът срещу изтезанията (КСИ) установи, че изтезанията са широко разпространена практика, която рутинно се използва от въоръжените сили и правоприлагащите органи, като това е най-често при задържането под стража. Събраните доказателства в цялата страна показват ясен модел на широко разпространени изтезания и малтретиране на заподозрени в ареста. Организации за правата на човека и граждански организации съобщават за "постоянни съобщения" за изтезания и малтретиране на палестинци, както и други хора, докато са в следствения арест".¹⁴¹

9.1.8 Финландската имиграционна служба посочи:

"Икономическите последици заради сирийските бежанци в Ливан са значителни и те са обвинявани за лошата икономическа ситуация. Отношението към бежанците е отрицателно.

[...] Според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток ПОС са изправени пред същата дискриминация в Ливан като сирийските бежанци. Освен това сирийският акцент може да бъде разграничен от ливанския. Има също така дискриминация и тормоз в училищата на агенцията на ООН и организацията се опитва да отговори на това, като организира повече смесени класове".¹⁴²

[Обратно към съдържанието](#)

9.2 Закрила

9.2.1 Докладът на проучвателната мисия на Датската имиграционна служба, която беше проведена от 25 май до 6 юни 2014 г., отбелязва:

"Относно възможността за получаване на закрила от властите, ако даден палестинец, пребиваващ извън бежанските лагери, бива изложен на заплахи или тормоз от страна на въоръжена групировка, западно посолство обясни, че ако някой има проблеми с мощни и влиятелни личности или семейства или групировки като "Хизбула", възможността да бъде получена закрила от властите е ограничена.

[...] На въпроса дали даден палестинец, който живее извън лагерите, може да получи закрила от ливанските власти, в случай че има конфликт с "Хизбула", източникът [Мари Донай [Marie Daunay], председател на Ливанския център за правата на човека] каза, че никой не може да защити [дадено физическо лице] от

140 Финландска имиграционна служба, "Сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", 29 септември 2016 г. (раздел 3.8), [url](#)

141 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 18-19), февруари 2016 г., [url](#)

142 Финландска имиграционна служба, "Сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", 29 септември 2016 г. (раздел 3.19), [url](#)

"Хизбула", тъй като тя е най-могъщата от всички групировки в Ливан. Въпреки че "Хизбула" си сътрудничи с разузнаването на ливанската армия, тя няма нужда да разчита на ливанските власти, ако се интересува от проследяване на даден човек, когото иска да залови, тъй като е много ефективна организация с мощно и добре функциониращо разузнаване [разузнавателен апарат]. Ливанските власти не биха могли да защитят даден човек, ако той е издирван от организацията".¹⁴³

9.2.2 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2015 г. отбелязва, че:

"Отчасти поради това, че ливанската държава е прехвърлила правомощия на различните вероизповедания в нея, достъпът на даден човек до закрила и справедлив процес може да зависи от религията му. Бюрократичните процеси, третирането от страна на органите на реда и съдебните органи, както и взаимоотношенията между работодател и служител често са ad hoc. Семейните, личните и религиозните връзки често подобряват достъпа и услугите.

Палестинците на практика са изключени от тази конфесионална структура. Въпреки че палестинците са предимно сунити, сунитската йерархия в Ливан не говори от тяхно име, нито има за цел да защити палестинските интереси. Това важи и за различните палестински християнски и ливански християнски деноминации.

В резултат на това палестинците нямат много от неофициалните защити, които ливанските граждани получават заради мястото си в общността на тяхното вероизповедание и заради качеството на връзките, които имат както вътре, така и извън тази религия. Това оказва значително влияние върху качеството на заетостта, съдебните процеси и взаимодействията с бюрокрацията".¹⁴⁴

9.2.3 Освен това докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2015 г. отбелязва, че:

"Поради липсата на конфесионална защита за съдебната система извън лагерите често е по-лесно да обвинява палестинците в престъпления, а палестинците, признати за виновни за престъпления, обикновено получават по-тежки наказания според информация от контактите на министерството. При третирането на палестинците от страна на отделните правоприлагащи и съдебни органи обаче често няма последователност. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток предоставя правна помощ и се опитва да помогне на палестинците при правни затруднения".¹⁴⁵

9.2.4 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за Ливан за 2017 г. отбелязва:

"Способността на ливанските власти да предоставят ефективна закрила зависи от съответния район. Няколко района в Ливан на практика не са под контрола на държавата поради ситуацията със сигурността в по-общ план. Те включват района с контрол на практика от "Хизбула" и палестински лагери, в които ливанските власти до голяма степен отсъстват. Нивото на държавна закрила варира значително в областите, където "Хизбула" има превъзходство, включително в значителна част от южен Ливан, някои райони на южен Бейрут и части от северната провинция Бекаа. Областите, в които контролът на "Хизбула" е довел до

143 Датска имиграционна служба, "Палестинските бежанци без гражданство в Ливан", от 25 май до 6 юни 2014 г. (стр. 11-12), [url](#)

144 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан", март 2015 г. (параграфи 4.10–4.12), [url](#)

145 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан", март 2015 г. (параграфи 4.74), [url](#)

изключване на практика на държавата, включват тренировъчни лагери на "Хизбула" и инсталации, които са от особена важност, в южните предградия на Бейрут".¹⁴⁶

- 9.2.5 Отбелязва се, че в доклада на Държавния департамент на САЩ за 2017 г. се споменава, че "правителството няма капацитет за осигуряване на адекватна закрила на бежанците. Бежанците редовно са съобщавали за злоупотреби от страна на членове на политически партии и банди, като често това става, без да има официални действия като отговор. Освен това внезапни нападения и претърсвания на ливанските въоръжени сили спрямо палестинските селища често са довеждали до тормоз и унищожаване на лична собственост".¹⁴⁷
- 9.2.6 Финландската имиграционна служба отбеляза в своя доклад за 2016 г., че "онези [палестински] бежанци, които нямат разрешително за пребиваване, не могат да докладват за престъпления срещу тях пред властите, тъй като властите ще проверят първо легалния статут на лицето".¹⁴⁸
- 9.2.7 По отношение на палестинците, които живеят вътре в лагерите, Датската имиграционна служба споменава в своя доклад за 2014 г., озаглавен "Палестинските бежанци без гражданство в Ливан":
- "Надим Хури [Nadim Houry] (от "Хюман Райтс Уоч") информира делегацията, че ако палестинец, живеещ в бежански лагер, има проблем с въоръжени групировки като палестинските въоръжени фракции или "Хизбула", той или тя не може да бъде сигурен/а, че ще получи закрила от властите в палестинския лагер и народните комитети в лагера. Източникът обясни, че ситуацията със сигурността и възможността за получаване на закрила варират от лагер до лагер в зависимост от това кои палестински групировки или коя комбинация от политически фракции управляват народните комитети. В някои лагери контрол има Организацията за освобождение на Палестина, докато в други доминират "Хамас", джихадистки групировки или други палестински фракции. Имайки предвид тези неща, това дали даден човек може да получи закрила в лагер зависи и от това с кои групировки има проблем, както и дали органите за сигурност в лагера са в състояние или желаят да му осигурят закрила".¹⁴⁹
- 9.2.8 Освен това "ако [...] ППЛ е замесен в конфликт с влиятелно лице или мощна групировка като "Хизбула", няма да има възможност той да получи закрила, освен ако няма добри връзки с групировки или лица с някакви правомощия да преговарят от негово име или да му помогнат".¹⁵⁰
- 9.2.9 Докладът на Министерство на външните работи и търговията на Австралия за 2017 г. като коментар за съдебната система в Ливан, включително палестинските лагери, отбеляза:
- "Правната система на Ливан се развива до голяма степен по време на френския мандат. Тя продължава да има съществено влияние от френското гражданско право. По-специално религиозните секти остават като цяло свободни да административират закони за личен статут и семейни закони от името на своите общности. Съдебната система в Ливан е разделена на граждански (включително наказателни), административни, военни и религиозни съдилища. Всеки вид има независимо назначени съдии и апелативни съдилища. Конституционен

146 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Доклад за Ливан за 2017 г.", (параграф 5.1), октомври 2017 г., [url](#)

147 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г. - Ливан", (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

148 Финландска имиграционна служба, "Сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 3.8), 29 септември 2016 г., [url](#)

149 Датска имиграционна служба, "Палестинските бежанци без гражданство в Ливан", от 25 май до 6 юни 2014 г. (стр. 22), [url](#)

150 Датска имиграционна служба, "Палестинските бежанци без гражданство в Ливан", от 25 май до 6 юни 2014 г. (стр. 22), [url](#)

съвет, създаден по силата на Споразумението от Таиф, разглежда случаи, свързани с конституционността на законите. От съдиите се изисква да притежават юридическа степен и да провеждат официални съдебни разследвания. Министърът на правосъдието, понастоящем сунит, назначава съдии с намерението да осигури приблизително равно представителство на различните сектантски и религиозни групи. Според информацията на Министерството на външните работи и търговията на Австралия лицата могат да имат достъп до правно представителство и, ако не могат да финансират това представителство, имат право на назначено от съда представителство, ако делото стигне до процес. Адвокатската колегия предоставя правна помощ, но дава правна помощ преди самия съдебен процес само при изключителни обстоятелства. Министерството има информация, че както и при други аспекти на ливанския живот, връзките, които дадено лице има (т.нар. wasta) могат да повлияят на съдебното производство. Адвокат може да поиска отстраняването на съдия, когато възникнат въпроси за безпристрастност. Като се има предвид видното място, което заемат политиката и религията в ливанското общество, обаче, безпристрастността може да бъде трудна за постигане.

Военният съд, който има широка юрисдикция, е съдил цивилни лица. Според "Хюман Райтс Уоч" военният съд е съдил цивилни лица по дела, свързани с шпионаж, държавна измяна, избягване на военна служба, незаконен контакт с врага (Израел), притежание на оръжие, престъпления срещу интересите на военните, службата за вътрешна сигурност или Генералната дирекция за обща сигурност. Военният съд има също юрисдикция и в случаите на конфликти между цивилни и военни или служители по сигурността, или цивилни служители на Министерството на националната отбрана, армията, службите за сигурност или военните съдилища. На практика Военният съд упражнява юрисдикция във всички случаи на взаимодействие между цивилни лица и службите за сигурност. Граждански организации са изразявали опасения относно действията на Военния съд, включително в случаите, когато срещу адвокати и активисти по правата на човека са били повдигнати обвинения от Военния съд заради изказвания срещу използването на изтезания от страна на ливанските въоръжени сили. За разлика от други съдебни органи, министърът на отбраната директно назначава съдии във Военния съд, от които не се изисква да притежават юридическа степен или да имат каквато и да било юридическа подготовка. Достъпът до производствата във Военния съд е ограничен. Военните и разузнавателните служители често се ползват на практика с имунитет от наказателно преследване.

Лагерите на "Хизбула" и палестинските лагери ръководят автономни, неформални правни системи, включително затвори, в районите, които са под техен контрол. Налична е малко информация във връзка с независимостта, легитимността или справедливостта на правните производства в тези системи".¹⁵¹

[Обратно към съдържанието](#)

10. Третиране от недържавни групировки

10.1 "Хизбула" (известна като Hezbollah, Hizballah и Hizbullah)

10.1.1 "Хизбула" (партия на Бога)¹⁵², "е шиитска ислямистка политическа, военна и социална организация", която има значителна власт и влияние в Ливан¹⁵³. "Хизбула" запази значително влияние върху части от Ливан, като според съобщенията правителството не може да прилага законите в контролираните от "Хизбула" южни предградия на Бейрут. Съобщава се, че групата ръководи неофициални

¹⁵¹ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Доклад за Ливан за 2017 г.", (параграфи 5.10-5.13), октомври 2017 г., [url](#)

¹⁵² За повече информация относно групировката вж. Докладите за страните на Държавния департамент на САЩ по темата с тероризма, Глава 6. Чуждестранни терористични организации, "Хизбула", юли 2017 г., [url](#)

¹⁵³ "БиБиСи Нюз", "Профил: движението "Хизбула" в Ливан", 15 март 2016 г. [url](#)

места за задържане, практикува извънсъдебни арести и задържания и поддържа контролно-пропускателни пунктове в определени райони с мнозинство от шиити¹⁵⁴.

10.1.2 Съветът по външни отношения [независим мозъчен тръст] спомена:

"Хизбула" е шиитска мюсюлманска политическа партия и въоръжена групировка, която САЩ и Европейският съюз смятат за терористична организация. Със значителна подкрепа от страна на Иран и Сирия "Хизбула" поддържа обширна организация за сигурност, политическа организация и мрежа за социални услуги в Ливан, където групировката често е описвана като "държава в държавата". Основната цел на "Хизбула", която е съпротивата срещу Израел и срещу участието на Запада в Близкия изток, я направи ефективен проводник на иранската външна политика, като същевременно спечели на групировката известна подкрепа отвъд нейната шиитска база. Но тъй като тя участва все повече в сирийската гражданска война, където нейните бойци се борят за режима на Асад, тя загуби някои от ливанските си поддръжници и има съобщения, че е намесата ѝ е предизвикала смъртоносни ответни нападения в Бейрут от партизани от предимно сунитските мюсюлмански сирийски бунтовници. Американското правителство и неговите европейски съюзници смятат "Хизбула" за глобална терористична заплаха и заплаха за стабилността на Близкия изток".¹⁵⁵

10.1.3 Докладът на "Фрийдъм хаус", озаглавен "Свободата по света през 2018 г. - Ливан" и публикуван на 16 януари 2018 г., съобщава следното:

"Последните избори за 128-членния парламент бяха проведени през юни 2009 г. Ръководената от сунити Коалиция 14 март спечели 71 места, докато нейният съперник Коалиция 8 март, подкрепяна от шиитската въоръжена групировка "Хизбула", спечели 57 места. Въпреки че изборите бяха проведени мирно и в някои отношения бяха оценени като свободни и справедливи, според съобщенията купуването на гласове е било очебийно и изборителната рамка е запазила редица основни структурни недостатъци, свързани със сектантската политическа система на страната".¹⁵⁶

10.1.4 Докладът за Датската имиграционна служба за 2014 г. посочи:

"На въпроса дали даден палестинец, който живее извън лагерите, може да получи закрила от ливанските власти, в случай че има конфликт с "Хизбула", източникът [Мари Донай [Marie Daunay], председател на Ливанския център за правата на човека] каза, че никой не може да защити [дадено физическо лице] от "Хизбула", тъй като тя е най-могъщата от всички групировки в Ливан. Въпреки че "Хизбула" си сътрудничи с разузнаването на ливанската армия, тя няма нужда да разчита на ливанските власти, ако се интересува от проследяване на даден човек, когото иска да залови, тъй като е много ефективна организация с мощно и добре-функциониращо разузнаване [разузнавателен апарат]. Ливанските власти не биха могли да защитят даден човек, ако той е издирван от организацията".¹⁵⁷

10.1.5 По отношение на набирането на нови членове Съветът за имиграция и бежанци на Канада заяви в информационен отговор от 29 октомври 2016 г.:

¹⁵⁴ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за правата на човека за 2017 г." (раздели 1а, в и г; 2г), април 2018 г., [url](#)

¹⁵⁵ Съвет по външни отношения, "Хизбула", 3 януари 2014 г., [url](#)

¹⁵⁶ "Фрийдъм хаус", "Свободата по света за 2018 г. - Ливан", 16 януари 2018 г., [url](#)

¹⁵⁷ Датска имиграционна служба, "Палестинските бежанци без гражданство в Ливан", (страница 12), от 25 май до 6 юни 2014 г., [url](#)

"Според източниците "Хизбула" не набира "насила" своите членове. В кореспонденцията с Дирекцията за научни изследвания професор по политика в Университета в Отаго, Нова Зеландия, чиито изследвания се фокусират върху историята и политиката на Ливан, посочи, че доколкото му е известно, "Хизбула" не се е занимавала с принудително набиране на членове от 2013 г. насам въпреки намаляването на броя на членовете заради загинали в сирийския конфликт. В телефонно интервю с Дирекцията за научни изследвания професор по политология в Атлантически университет на Флорида, чиито изследвания се фокусират върху политическия ислям в Близкия изток, също посочил, че принуждаването на хора да се присъединят към "Хизбула" не е част от стратегията за набиране на членове в организацията [...]. Източници съобщават, че "Хизбула" използва система от "стимули", когато провежда кампании за набиране на членове в ливанската шиитска общност [...]. Професорът по политически науки заявил, че "Хизбула" провежда мобилизационни кампании, в които биват изнасяни речи пред членове на ливанското шиитско население, включително пред студенти в университети [...]. Същият източник посочи, че по време на речите "Хизбула" наблюдава на ползите, които може да предостави на членовете си, включително финансова помощ за обучение в университет, заеми за собственици на малък бизнес и държавни работни места [...]. Професорът по политически науки освен това отбелязал, че "Хизбула" има свои студентски съюзи в рамките на ливанските университети, които редовно популяризират тези стимули пред студентите [...]. Според професора по политически науки "Хизбула" "е в състояние да предложи разумни заплати в местните условия".

В кореспонденцията с Дирекцията за научни изследвания професор по международна история в Лондонското училище по икономика и политически науки, който изследва въоръжените конфликти в Близкия изток, заявил, че има "неофициални сведения", че "Хизбула" е започнала насилствено да набира членове, след като е започнала повече да участва в сирийския конфликт" [...]. Според професора по международна история принудителното набиране на членове се извършва главно в селските райони, където "Хизбула" има силно влияние, като например Южен Ливан и долината Бекаа. Източникът също така посочил, че има "съобщения за изчезването" на онези лица, които отказват да се присъединят към "Хизбула", но доколкото е известно на източника, не е имало съобщения, че членовете на семействата на тези лица са били подложени на тормоз".¹⁵⁸

- 10.1.6 Същият отговор добавя: "Според докладите за страните на Държавния департамент на САЩ относно практиките в областта на правата на човека за 2014 г. "правителствените сили обикновено не са били в състояние да приложат закона в контролираните предимно от "Хизбула" южни предградия на Бейрут".¹⁵⁹
- 10.1.7 Според различни източници Бордът за имиграцията и бежанци на Канада е съобщил, че "Хизбула" може да намери издирвани лица в рамките на Ливан. Той е добавил, че "Хизбула" не би имала почти никакъв проблем с намирането на дадено лице, ако сериозно се занимават с въпроса. Те имат привърженици в цялата страна, включително подкрепа от страна на аунистите [доминиращата християнска партия в Ливан, Свободно патриотично движение, ръководена от генерал Мишел Аун] в християнските райони". Освен това

¹⁵⁸ Борд за имиграция и бежанци на Канада, "Отговор за "Хизбула", 29 октомври 2015 г., [url](#)

¹⁵⁹ Борд за имиграция и бежанци на Канада, "Отговор за "Хизбула", 29 октомври 2015 г., [url](#)

"Хизбула" контролира сигурността на летището, така че групировката би могла да проследи всяко лице директно от влизането му в Ливан".¹⁶⁰

10.1.8 Докладът освен това споменава, че "професорът по политология по подобен начин е посочил, че "Хизбула" има капацитета да намира издирвани лица", като работи с партньорски разузнавателни агенции, християнски съюзници и шиитски информатори, които подкрепят партията. Същият източник отбелязал, че ако издирваният индивид се възприема като "реална заплаха", партията ще направи "каквото е необходимо", за да намери лицето, добавяйки обаче, че това е "рядко срещано събитие".¹⁶¹

10.1.9 Докладът на Финландската имиграционна служба отбелязва:

"Поради близостта между "Хизбула" и Обща сигурност "Хизбула" може да намери всеки в Ливан чрез Обща сигурност. Според Сари Ханафи [Sari Hanafi], професор в Американския университет в Бейрут, "Хизбула" може да намира хора и в палестинските бежански лагери. Ливанските служители по сигурността не биха могли да се противопоставят на "Хизбула". В резултат на това "Хизбула" може да бъде заплаха за сирийските бежанци. Тя може да отвлича хора в своя таен затвор без публичност. "Хизбула" не депортира сирийски бежанци, но може да ги предаде на сирийските представители в Ливан".¹⁶²

10.1.10 Организацията "Джейнс" отбеляза в публикация, актуализирана през март 2018 г., че:

"Броят на членовете на "Хизбула" се увеличи значително след войната през 2006 г. с Израел и в началото на гражданската война в Сирия през 2011 г. Тя разполага с до 45 000 бойци, от които 21 000 са на пълен работен ден. Около 5000 от тези бойци са в Сирия. Бойците от "Хизбула" са смятани за едни от най-добре обучените в света, като всеки боец получава едномесечно основно обучение с допълнителна специализация в области като използване на артилерия, самоделни взривни устройства, изстрелване на ракети, противотанкови оръжия или като снайперисти. Конвенционалните бойни умения на бойците в сравнение с уменията за асиметрична война бяха значително засилени от опита им в Сирийската гражданска война, където според информацията "Хизбула" е загубила около 1500 души. Хизбула преобладаващо набира своите членове от шиитската общност в Ливан. Тя е изградила милиции от членове на други секти, които се използват главно в техните собствени общности и като помощни сили".¹⁶³

[Обратно към съдържанието](#)

10.2 Други въоръжени групировки

10.2.1 Освен "Хизбула" има и редица други въоръжени групировки, за които има данни, че действат в Ливан:

- "Асбат ал-Ансар" [Asbat al-Ansar] или "Лига на партизаните". Организацията също така се представя като Усбат, Исбат или Есбат ал-Ансар [Usbat, Isbat или Eibat al-Ansar] (местна сунитска екстремистка ислямска групировка)
- "Фатах ал-Ислям" [Fatah al-Islam] (войнстваща сунитска джихадистка групировка, действаща от палестинските бежански лагери)

¹⁶⁰ Борд за имиграция и бежанци на Канада, "Отговор за "Хизбула", 29 октомври 2015 г., [url](#)

¹⁶¹ Борд за имиграция и бежанци на Канада, "Отговор за "Хизбула", 29 октомври 2015 г., [url](#)

¹⁶² Финландска имиграционна служба, "Сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", септември 2016 г., [url](#)

¹⁶³ "Джейнс", "Ливан", Недържавни въоръжени групировки, актуализиран 7 март 2018 г., само чрез абонамент

- "Бригади Абдула Азам" [Abdullah Azzam Brigades] (войнстваща ислямистка групировка)¹⁶⁴
- 10.2.2 Известно е, че "Даеш" ("Ислямска държава") и "Фронтът Ал-Нусра" също са има присъствие в страната, като по-конкретно са "използвали [сирийски] бежански неформални селища"¹⁶⁵.
- 10.2.3 Редица палестински въоръжени фракции действат в бежанските лагери, които обикновено са разделени между "Организацията за освобождение на Палестина" и "Хамас"¹⁶⁶. Държавният департамент на САЩ отбеляза, че през 2016 г. "терористите също са действали в 12-те палестински лагера в Ливан и особено в най-големия Ейн ал-Хилве".¹⁶⁷
- 10.2.4 Екипът за информация и политики за страната не успя да намери конкретна информация за преследване на палестинците от страна на тези групировки в консултираните източници (вж. Библиография за пълен списък).

[Обратно към съдържанието](#)

11. Документи

11.1 Документи за самоличност

- 11.1.1 Проучването на Американският университет в Бейрут/Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток за 2015 г. посочва:

"Идентификационната карта за палестинските бежанци е официалната карта за самоличност, издавана от ОПБВ [(Отдела за палестински бежански въпроси)] на палестинските бежанци в Ливан. Тези карти могат да бъдат издавани на лица, регистрирани при правителствените преброявания на Ливан (الإحصاء), проведени през 1951/52 г. и през 1961 г., както и на техните потомци. Някои от онези лица, които са пристигнали след второто преброяване [след 1962 г.], са успели да се регистрират в ОПБВ, като преценката е била за всеки отделен случай след решение на Министерството на вътрешните работи".¹⁶⁸

- 11.1.2 Министерството на външните работи и търговията на Австралия отбеляза в своя доклад за 2015 г.:

"От ливанските граждани се изисква да притежават национални лични карти - те не могат да бъдат придобити от бежанци. Генералната дирекция за палестинските въпроси (ГДПВ) издава сини лични карти на повечето палестинци, регистрирани към ливанската държава, независимо дали те също са регистрирани в към Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток. Изключение са онези палестинци от 1948 г., които са избрали да не се регистрират в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, като те получават бели лични карти. Проучване от 2012 г. разкри, че 96 на сто от палестинците притежават документация, удостоверяваща регистрацията им както в ливанската държава, така и в агенцията на ООН. Палестинците също могат да притежават карти "NR" (т.е. че не са регистрирани в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток). Палестинците от 1948 г. могат да получават паспорти за срок от пет години, които лесно могат да бъдат подновявани. Тези паспорти могат да бъдат издавани също за една или три години. Проучване от 2012 г. разкри, че 95 на сто от палестинците притежават тези паспорти, известни като wathika (което означава "хартия" или в този контекст "паспорт"). Палестинците от 1967 г. могат да получават пасавани за една година, като е възможно и за притежателите на бели карти. Палестинците, регистрирани към ливанската държава, които

¹⁶⁴ "Джейнс", "Ливан", Недържавни въоръжени групировки, актуализиран 7 март 2018 г., само чрез абонамент

¹⁶⁵ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за тероризма за 2016 г., Ливан", 17 юли 2017 г., [url](#)

¹⁶⁶ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан", (параграф 4.18), март 2015 г. [url](#)

¹⁶⁷ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за тероризма за 2016 г., Ливан", 17 юли 2017 г., [url](#)

¹⁶⁸ Американски университет в Бейрут/Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Проучване за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан за 2015 г." (стр. 23, бележка под линия 10), юни 2016 г.

- получат гражданство в друга държава, вече не отговарят на критериите за получаване на ливански паспорти или пасавани".¹⁶⁹
- 11.1.3 В доклада на ВКБООН за 2016 г. се споменава, че "има съобщения, че нерегистрираните палестинци получават същите разрешения за пребиваване, предоставени на тези лица, които са регистрирани в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток; издава им се обаче различен документ за пътуване (пасаван), валиден за една година и който може да се подновява три пъти".¹⁷⁰
- 11.1.4 Докладът посочва още:

"Валидният легален статут е необходимо условие за повечето процедури за гражданска регистрация в Ливан като например регистрацията на раждания и бракове. Съобщава се, че трудностите при получаването на документи за пребиваване имат голямо влияние върху палестинските бежанци от Сирия. Обект на особено притеснение е регистрирането на новородени, на бракове и разводи. Според информациите по-голямата част от децата, родени в Ливан с родители, които са палестински бежанци от Сирия, едва ли ще успеят да направят всички необходими стъпки за регистрация на раждане към ливанските власти, което предизвиква безпокойство за появата на ново население без документи".¹⁷¹

- 11.1.5 Докладът на Финландската имиграционна служба за 2016 г. отбелязва: "Палестинците в Ливан (ППЛ) са регистрирани в Отдела за политически и бежански въпроси (ОПБВ). Той работи в рамките на Министерството на вътрешните работи. ОПБВ регистрира раждания, бракове, смърт и промени на адресите за ППЛ".¹⁷²
- 11.1.6 Докладът също споменава:

"ППЛ трябва да регистрират децата си в рамките на една година след раждането, за да получат свидетелство за раждане. Ако регистрацията се направи по-късно, може да е по-трудна. Във всеки случай това е дълъг и скъп процес.

Децата биват регистрирани на същото място на регистрацията като останалата част от семейството.

Всички палестинци, които са регистрирани в ОПБВ, получават лични карти. Всяко лице трябва да кандидатства за картата лично. Тя ще бъде подновена само ако има промяна в положението на лицето например ако то сключи брак, разведе се или умре. Загубена лична карта може да бъде издадена наново, след като за загубата е било съобщено на съд.

[...] ПОС също могат да получават разрешително за пребиваване в Ливан и преди те трябваше да плащат 200 щатски долара на година, за да подновят разрешението. Това беше прекалено голяма сума за мнозина и по тази причина мнозина не подновиха разрешителните си. Също така според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток много ПОС не се стремят да подновят разрешителните си за пребиваване поради цената или защото не искат да имат връзка с Обща сигурност поради страх от арест или депортиране, както и защото процесът отнема много време. Според доклада на "Амнести Интернешънъл" на някои ПОС в Ливан не им е било

169 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.86-4.88), март 2015 г. [url](#)

170 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 10), февруари 2016 г., [url](#)

171 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 14-15), февруари 2016 г., [url](#)

172 Финландска имиграционна служба, "Сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 2.1), 29 септември 2016 г., [url](#)

разрешено да подновят разрешителното си за пребиваване. На практика ПОС не могат да се сдобият със спонсор в Ливан".¹⁷³

"Според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток от октомври 2015 г. палестинците не трябва да плащат такса от 200 долара, за да подновят разрешителното си за пребиваване в Ливан. Това правило беше подновено през март 2016 г. Следователно ако дадено лице е влязло в Ливан преди май 2014 г. и има разрешително за пребиваване, то може да поднови разрешението безплатно.

Според ливанските служители и международните служители за хуманитарна помощ, работещи с ПОС в Ливан и интервюирани от "Хюман Райтс Уоч", почти всички ПОС, както и сирийските бежанци, са били без легален статут в Ливан през 2015 г. Според Норвежкия бежански съвет в началото на 2016 г. само 14% от ПОС са имали валидни разрешения за пребиваване. Няма официална статистика за хората без разрешителни за пребиваване. Предстои да видим дали промяната, направена от Ливан през октомври 2015 г. относно подновяването на разрешителни за пребиваване за ПОС, ще се отрази на това".¹⁷⁴

11.1.7 Уебсайтът на Генерална дирекция за обща сигурност на Ливан заяви, че за палестинските бежанци без документи се изискват следните документи:

- "Досието на въпросния бежанец, което се съхранява от Организацията за освобождение на Палестина в Ливан
- Документ, издаден от компетентния кмет, идентифициращ бежанеца и неговото място на пребиваване: задължително е присъствието на 2 свидетели. Този документ може да бъде доставен и от представител на Организацията за освобождение на Палестина в Ливан
- Удостоверение за раждане
- Удостоверение за брак, ако въпросният бежанец има сключен брак
- Ако бежанецът е непълнолетен, той трябва да разполага и със свидетелството за брак на родителите си
- 3 лични снимки, които са скорошни, цветни (4,3 на 3,5 см) и заверени от кмета.
- Фискален печат за 1000 ливански лири¹⁷⁵

11.1.8 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2017 г. отбелязва, че "различните форми на идентификация имат различни нива на защита. Министерството разбира, че би било трудно за дадено лице да се сдобие с фалшива национална лична карта или паспорт, но че другите форми за идентификация са по-малко сигурни. Валидността на тези по-малко сигурни форми на идентификация обикновено може да бъде проверена в съответния ливански орган".¹⁷⁶

[Обратно към съдържанието](#)

173 Финландска имиграционна служба, "Сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздели 2.1-3.7), 29 септември 2016 г., [url](#)

174 Финландска имиграционна служба, "Сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 3.7), 29 септември 2016 г., [url](#)

175 Ливанска обща сигурност, без дата, достъп на 15 март 2018 г., [url](#)

176 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Ливан", октомври 2017 г., [url](#)

11.2 Документи, които се изискват за пътуване

11.2.1 Министерството на външните работи и търговията на Австралия отбеляза през октомври 2017 г., че:

"Генералната дирекция за обща сигурност издава документи за пътуване на палестинските бежанци в Ливан, които са регистрирани в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, както и в бюрото за бежанци, както и които имат разрешение от Обща сигурност. Палестински бежанец, който получи чуждо гражданство, вече не се смята за палестински кандидат за бежанец и трябва да следва процедурите, приложими за всички останали чужденци, пребиваващи в Ливан, за да получи виза и разрешително за пребиваване.

Дирекцията за политически бежанци/Палестински отдел централно регистрира всички въпроси, свързани с гражданското състояние по отношение на палестинците. Удостоверенията за раждане и брак имат същия формат като ливанските удостоверения, включително препратка към семейната регистрация. Министерството на външните работи и търговията на Австралия разбира, че за чуждите правителства може да бъде трудно да получат удостоверяване на документите от горепосочения отдел.

Отделът за палестински бежанци в Генералната дирекция за обща сигурност издава пасавани за палестинци, родени в Ливан. Пасаванът е с кафяв цвят и включва подробности за биологичните данни. В повечето случаи в пасавана е записана само годината на раждане. Пълната дата на раждане на палестинците обикновено е включена в удостоверенията за раждане".¹⁷⁷

11.2.2 По отношение на пътните документи и транзитните пропуски за палестинците ливанската Генерална дирекция за обща сигурност посочи на своя уебсайт:

"Изисквани документи:

- Лична карта за бежанец, притежавана от палестинския гражданин, пребиваващ в Ливан, както и заверено фотокопие на картата
- Препис за гражданско състояние на лицето, издаден от Обща сигурност
- 4 лични снимки, заверени от кмета
- Разрешение за пътуване, доставено от родителите или законния настойник
- Документ, издаден от компетентния кмет, идентифициращ бежанеца и неговото място на пребиваване: задължително е присъствието на 2 свидетели
- Атестация, която доказва, че той не е член на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток или в противен случай - карта за членство

Такси:

- Документ за пътуване, свързан с горепосоченото лице, притежаван от един от родителите
- Документ за пътуване за палестински бежанец - 1 година - 60 000 ливански лири [около 28 паунда]¹⁷⁸
- Документ за пътуване за палестински бежанец - 3 години - 180 000 ливански лири [около 84 паунда]^{179,180}

177 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Доклад за Ливан за 2017 г.", октомври 2017 г., (параграфи 5.33 - 5.35), [url](#)

178 Ръководство на приходната и митническата агенция на Обединеното кралство, "Май 2018 г.: месечни валутни курсове", 23 април 2018 г., [url](#)

179 Ръководство на приходната и митническата агенция на Обединеното кралство, "Май 2018 г.: месечни валутни курсове", 23 април 2018 г., [url](#)

180 Ливанско правителство, Генерална дирекция за обща сигурност, пътни документи, без дата, [url](#)

11.3 Последствия от липса на документи

11.3.1 Според доклада на ВКБООН за 2016 г.:

"Без валидни документи и правен статут палестинците, които са без документи, са изправени пред строги ограничения спрямо правото им на свободно движение и достъп до услуги, те са изложени на риск да бъдат арестувани и задържани и не са в състояние да завършат процедурите за гражданска регистрация за жизненоважни събития като раждане, брак, развод и смърт. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток предоставя първични здравни грижи, образование и професионално обучение на палестинци без документи въпреки факта, че те не са регистрирани в агенцията".¹⁸¹

11.3.2 Докладът добавя:

"ГДОС [Генерална дирекция за обща сигурност] според съобщения периодично е издавала временни лични карти на "палестинци без документи" от 2008 г. насам. Тези специални идентификационни карти (СИК) обаче служат само като доказателство за самоличност и притежателят не може да регистрира жизненоважни събития като раждания, смъртни случаи, бракове и разводи, нито да бъде признат за бежанец в Ливан. Освен това много малко палестинци без документи са в състояние да получат и поддържат валидна карта, което допълнително пречи на нейната ефективност. Съобщава се, че ГДОС не издава СИК на палестински бежанци, които притежават паспорти, издадени от палестинските власти, или имат египетски документи за пътуване, или паспорти от Йордания, независимо дали тези документи са все още валидни, както и не отчита дали притежателят може да поднови тези документи и/или да влезе в държавата, издала документа за пътуване. Съобщава се, че лицата, които притежават такива документи, трябва да кандидатстват за разрешително за пребиваване на същата основа, както и другите чужденци, живеещи в Ливан, което води до годишни разходи. Съобщава се обаче, че много палестинци без документи срещат трудности при подновяването на изтекли документи за пътуване на палестинските власти или документи за пътуване от Египет, което допълнително им пречи да кандидатстват за разрешителни за редовно пребиваване пред ливанските власти. Освен това беше съобщено, че не всички членове на ливанските сили за вътрешна сигурност (ISF) са запознати със СИК, което може да бъде проблематично на контролно-пропускателните пунктове и по този начин да възпрепятства свободата на движение в рамките на Ливан".¹⁸²

11.3.3 Според Финландската имиграционна служба през 2016 г.:

"Както сирийските бежанци, така и ПОС могат да се сблъскат с трудности, ако нямат валидно разрешително за пребиваване. В този случай например човек не може да получи удостоверение за брак, развод или раждане. Израстването без свидетелства за раждане излага лицата на рискове със закрилата. Освен това може да намали възможността за получаване на услуги, предлагани само на семейни единици. Според проучване на ВКБООН през 2014 г. 72% от децата бежанци, родени в Ливан, не са имали свидетелства за раждане. Норвежкият съвет за бежанци проучи регистрацията на раждания също през 2014 г. и установи, че 92% от бежанците, които са били интервюирани, не са могли да регистрират раждането на децата си в Ливан.

¹⁸¹ ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 11), февруари 2016 г., [url](#)

¹⁸² ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 11-12), февруари 2016 г., [url](#)

"Дадено лице не се нуждае от разрешително за пребиваване, за да започне процеса на регистрация на раждане, но много семейства решават да не се обръщат към властите, ако нямат разрешителното. От друга страна, за регистрация на раждане е необходимо свидетелството за брак на родителите. 14% от интервюираните от Норвежкия съвет за бежанците не са разполагали с документ, който да докаже брака. Норвежкия съвет за бежанци съветва бежанците да започнат процедурата по регистрация на раждане в Ливан, за да могат в крайна сметка да я завършат в някакъв момент в Сирия.

Според "Хюман Райтс Уоч" и Норвежкия съвет за бежанци някои бежанци са се върнали в Сирия, за да получат свидетелства за раждане. Някои бежанци плащат на друг човек да получи документи за самоличност от Сирия и плащат на брокер, за да получат фалшиви документи. Ако бежанците получат документи от Сирия чрез посредник, документите могат да бъдат фалшиви, но бежанецът невинаги знае това. ПОС без разрешителни за пребиваване също не могат да се явят на изпит, одобрен от училище. Дори и да са положили изпитите в училище на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, Министерството на образованието няма да ги одобри и следователно те няма да влязат в университет".¹⁸³

[Обратно към съдържанието](#)

11.4 Разрешителни за работа

11.4.1 Докладът на Финландската имиграционна служба отбелязва:

"Ако даден палестинец иска да работи в Ливан, той се нуждае от разрешително за работа. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток обясни процеса на получаване на разрешителното. За служителя се изискват следните документи:

трудов договор, подписан от него и неговия работодател, палестинска карта за регистрация на бежанец, документи на работодателя (лична карта, търговска регистрация и уведомление) и свидетелство за декларация пред ливанския Национален осигурителен фонд.

За работодателя се изискват следните документи:

палестинска карта за регистрация на бежанец, документи за учредяване на предприятие, търговска регистрация и уведомление, свидетелство, което показват, че той/тя има наети на работа най-малко трима ливанци, а делът му/й в капитала е най-малко 100 милиона ливански лири (6700 щатски долара).

Заявлението се изпраща до министъра на труда, ако разрешителното попада в категория първа: "работодатели и служители, чиито заплати са три пъти над минималната заплата и нагоре", или до генералния директор на Министерството на труда, ако попада в категория втора: "заплата, която е между двойно и три пъти минималната заплата", или категория трета: "заплата, варираща между минималната заплата и двоен размер на минималната заплата". Разрешителното за работа е валидно за една година. Разрешителните за работа във втора и трета категория се подновяват от началника на отдела в министерството.

Разрешителните за работа станаха безплатни през 2010 г. (Закон № 129 от 2010 г.).

¹⁸³ Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (3.18.1), септември 2016 г., [url](#)

Що се отнася до разрешителните за работа за работодателите, те останаха на 25% от обичайните такси, т.е. около 450 хиляди ливански лири (300 щатски долара). Освен това палестинските бежанци бяха освободени от условието за Реципрочност на третирането, предвидено в член 59 от трудовия закон по отношение на получаването на обезщетение във връзка с уволнение и за произволно уволнение. Според проучване на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, публикувано през 2016 г., промените не са подобрили значително условията на труд за ППЛ. Все още само 6% от ППЛ имат разрешителни за работа. Според Фондация "Конрад Аденауер" ливанското Министерство на труда е ограничило достъпа на бежанците до работната сила през 2015 г. Оттогава насам работодателите е трябвало да се уверят, че дадена задача не може да бъде изпълнена от ливански гражданин, преди да я предложат на бежанците. Това важи и за палестинските бежанци.

Палестинските работници имат частичен достъп до Националния осигурителен фонд. През 2010 г. (Закон № 128 от 2010 г.) тези палестинци, които притежаваха разрешителни за работа, имаха право на обезщетения, изплащани на работник при прекратяване на договор (8,5% от заплатата), но не и на обезщетения от фонда при болест и майчинство (9% от които 2% се плащат от служителя), нито от средства от фонда за семейни помощи (6%).¹⁸⁴

[Обратно към съдържанието](#)

12. Свобода на движение

12.1 Вътре в Ливан

- 12.1.1 Докладът на Държавния департамент на САЩ за 2016 г. спомена, че "законът предвижда свобода на вътрешно движение, пътуване в чужбина, емиграция и репатриране и правителството като цяло спазва тези права за гражданите, но поставя големи ограничения върху правата на палестинските бежанци, както и сирийското, иракското и останалото бежанско население".¹⁸⁵
- 12.1.2 Финландската имиграционна служба отбеляза в своя доклад за 2016 г., озаглавен "Сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", че "ако бежанците или ПОС са в Ливан нелегално, за тях може да бъде по-трудно да се преместят вътре и извън палестинските лагери за бежанци, тъй като те се нуждаят от разрешително за това. Притежателите на разрешителни често трябва да имат легален статут в Ливан. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток отбеляза, че особено възрастните мъже са изложени на риск от задържане".¹⁸⁶
- 12.1.3 В доклада на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2015 г. се посочва:

Лагерите, смятани за заплаха за сигурността от страна на ливанските сили за сигурност като Ейн ал-Хилве, имат огради около тях и строг контрол за влизане и излизане, прилаган от ливанските сили за сигурност (тези лагери често приютяват палестински и непалестински бегълци, издирвани от ливанските сили за сигурност, което налага мерки за сигурност). Лагерите в Бейрут са

¹⁸⁴ Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 2.4), септември 2016 г., [url](#)

¹⁸⁵ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", Ливан, април 2018 г., [url](#)

¹⁸⁶ Финландска имиграционна служба, "Сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", 29 септември 2016 г., [url](#)

по-интегрирани в околните предградия, въпреки че ливанските власти често контролират движението към и извън лагерите".¹⁸⁷

- 12.1.4 В доклада на Министерството на външните работи и търговията на Австралия също се посочва:

"Палестинците могат законно да живеят навсякъде в Ливан, ако могат да си позволят да плащат наем и други такси като например общински такси при равни условия с ливанските граждани. Палестинците могат да наемат имоти в Ливан на равни начала с чужденците. Все пак обаче [...] Палестинците не могат законно да купуват имоти в Ливан. Палестинците, които живеят извън лагерите в имоти, наети или закупени преди 2001 г., не се считат за незаконно живеещи.

Палестинците в някои бежански лагери са с ограничения на движението и пребиваването. Например за палестинците в лагера Нар ал-Баред продължава да има ограничения за свободата на движение, включително система за разрешителни, администрирана от военните. Палестинските лагери в южен Ливан са с огради, както и с ограничен брой входи и изходи. През нощта на тези лагери се налагат ограничения.

Има съобщения, че много палестинци без документи не напускат лагерите от страх да не бъдат арестувани, защото нямат документи".¹⁸⁸

- 12.1.5 Докладът на ВКБ ООН от 2016 г., озаглавен "Положението на палестинските бежанци в Сирия", посочва:

"Според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток палестинските бежанци, регистрирани в ОПБВ, се ползват от свобода на движение в страната. Дирекцията обаче трябва да одобри прехвърлянето на регистрация за пребиваването на бежанци, пребиваващи в лагери. Според агенцията на ООН дирекцията обикновено одобрява такива трансфери.

Съобщава се, че в много палестински бежански лагери биват затягани механизмите за проверка при влизане и излизане особено в периоди на засилени мерки за сигурност, което води до ограничения на движението за влизане и излизане от лагерите. Съобщава се, че тези ограничения за движение могат да ограничат достъпа до заетост и основни услуги и могат да изложат палестинските бежанци на повишен риск от арест и задържане".¹⁸⁹

- 12.1.6 Докладът допълнително отбелязва:

"Според съобщенията липсата на легален статут и валидни документи излага палестинските бежанци от Сирия на риск от арест, временно задържане и заповед за напускане на страната. Съобщава се, че възрастните мъже са изложени на особен риск да бъдат задържани и документите им да бъдат конфискувани на контролно-пропускателните пунктове в Ливан или при преминаване на границата между Ливан и Сирия. Според съобщенията поради страх от арест и депортиране палестинските бежанци от Сирия се чувстват принудени да ограничат движението си. Съобщава се, че излизането и влизането в лагерите (по-специално в лагера Нар ел-Баред, Ейн ал-Хилве и лагерите в района на Тир) е особено ограничено без валидни документи.

187 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан", март 2015 г. [url](#)

188 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан" (параграфи 4.82-4.84), март 2015 г. [url](#)

189 ВКБ ООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 4-5), февруари 2016 г., [url](#)

През май 2014 г. около 40 палестински бежанци от Сирия бяха арестувани на международното летище в Бейрут, след като според информацията са се опитали да напуснат страната с фалшиви документи; според съобщенията те са били принудително върнати в Сирия.

Според информацията палестинските бежанци от Сирия, които са напуснали Ливан, обикновено не биват приемани обратно в Ливан".¹⁹⁰

12.1.7 Докладът на Финландската имиграционна служба за 2016 г. посочва:

"Хората също се опитват да напуснат долината Бекаа, защото условията на живот там са лоши, особено през зимата. Отчасти поради лошите жилищни условия и неадекватните условия, свързани с канализацията и водоснабдяването, хората в Бекаа са по-предразположени към сериозни заболявания. Като цяло хората могат да се преместят в по-добри райони, а също и извън лагерите, ако имат по-големи заплати. Намирането на по-добро жилище е малко вероятно, тъй като трудовата ситуация за палестинците не се е подобрила и е по-трудно да бъде получена по-висока заплата. На хората е разрешено да имат достъп до услугите на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток и извън лагерите, но физическото разстояние може да се окаже истинска пречка. Освен това социалните мрежи не са достъпни извън лагерите".¹⁹¹

12.1.8 Освен това докладът отбелязва:

"Палестинците получават своите документи за пътуване от ливанската Обща сигурност (ОС), ако имат лична карта, издадена от ОПБВ, и карта от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток. Документът за пътуване струва 250 000 ливански лири, което е приблизително 170 щатски долара. Регистриран ППЛ може да кандидатства за документ за пътуване, който е валиден три години, а нерегистрираните палестинци могат да кандидатстват за документ, който е валиден за една година.

Палестинците могат да използват своя палестински документ за пътуване за движение вътре в Ливан и извън него, ако документът е за многократна употреба въпреки подновяването на ливанския паспорт. Според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток през април 2016 г. е имало съобщение, че документът за пътуване ще бъде приеман отново на летищата, докато ливанските власти адаптират системата си. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток не се е сблъсквала със случаи, в които палестинецът би се сблъскал с проблеми, свързани с това.

В началото на 2016 г. на уебсайта на ОС беше посочено, че се използват актуализирани версии на палестинските документи за пътуване и че ще бъдат одобрени нови биометрични документи за пътуване. Междувременно "няма да има повече подновявания, що се отнася до палестинските пътни документи".

Ако палестинецът е в чужбина и не разполага с документа за пътуване, той трябва да отиде в ливанското посолство. Това е сложен и отнемащ време процес. При влизане в Ливан лицето ще бъде разпитвано с часове. Човек не може да влезе в Ливан без документа за пътуване".¹⁹²

12.1.9 Докладът на Държавния департамент на САЩ за практиките на страните в областта на правата на човека за 2017 г. отбелязва, че "според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток палестинските бежанци, регистрирани в Дирекцията за политически и бежански въпроси на Министерството на вътрешните работи, могат да пътуват

190 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 15), февруари 2016 г., [url](#)

191 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (3.13), 29 септември 2016 г., [url](#)

192 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (2.2), 29 септември 2016 г., [url](#)

от една област на страната в друга. Дирекцията за обща сигурност обаче е трябвало да одобри прехвърлянето на регистрация за пребиваване на бежанци, пребиваващи в лагери. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток заяви, че дирекцията обикновено е одобрявала такива трансфери".¹⁹³

12.1.10 Докладът също така отбелязва:

"Боеве през 2007 г. унищожиха палестинския бежански лагер Нар ел-Баред, разселвайки приблизително 30 000 жители, от които приблизително 27 000 бяха регистрирани палестински бежанци. Много от разселените са пребивавали в райони, съседни на лагера, или в други райони на страната, където е имало налични услуги на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток. Към октомври приблизително 53 процента от разселените семейства са се били върнали в наново изградените апартаменти в лагера Нар ел-Баред".¹⁹⁴

12.1.11 Докладът на Финландската имиграционна служба за 2016 г. посочва:

"Ако ПОС е законно в Ливан, той или тя може да промени свободно местожителството си. Ако обаче лицето е получило заплахи, способността му да се движи зависи от района. В лагерите обикновено се забелязват нови хора. ПОС се местят много в Ливан, защото търсят по-евтино настаняване.

Има и други причини за движение вътре в Ливан. Например когато Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток евакуира бежанския лагер Нар ал-Баред, за да бъде той съборен, той беше населен веднага от ПОС, които дойдоха, за да живеят там. През август 2015 г. по време на боевете в бежанския лагер на Ейн ал-Хилве много ПОС избягаха оттам и се преместиха на различни места в Ливан. Хората също променят местожителството си поради съображения за сигурност".¹⁹⁵

12.1.12 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2017 г. също отбелязва, че "отделът за палестински бежанци в Генералната дирекция за обща сигурност издава пасавани за палестинци, родени в Ливан. Пасаванът е с кафяв цвят и включва подробности за биологичните данни. В повечето случаи в пасавана е записана само годината на раждане. Пълната дата на раждане на палестинците обикновено е включена в удостоверенията за раждане".¹⁹⁶

12.1.13 Докладът на Държавния департамент на САЩ за 2017 г. отбелязва: "Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток съобщи, че Дирекцията за обща сигурност е издала някои заповеди за напускане на страната на ПОС, въпреки че са платили таксата за подновяване. Легалният статут в Ливан е от решаващо значение за закрилата, тъй като позволява на бежанците да преминават през контролно-пропускателни пунктове, включително влизане и излизане от лагерите, да завършват процеси по гражданска регистрация, както и да имат достъп и да останат в рамките на образователната система".¹⁹⁷

[Обратно към съдържанието](#)

12.2 Пътуване до и извън Ливан

12.2.1 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2015 г. спомена, че "на практика на палестинците е било отказвано влизане в Ливан от септември 2013 г. насам при всички случаи освен при изключителни обстоятелства поради големия брой сирийски бежанци, влизащи

¹⁹³ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

¹⁹⁴ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за държавите за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

¹⁹⁵ Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 3.13), 29 септември 2016 г., [url](#)

¹⁹⁶ Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Ливан", 2017 г., [url](#)

¹⁹⁷ Държавен департамент на САЩ, "Доклад за правата на човека за 2017 г." (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

в Ливан. Палестинците, които желаят да напуснат Ливан, трябва да получат разрешително за излизане и може да се изисква да платят глоба".¹⁹⁸

12.2.2 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за 2017 г. отбелязва, че:

"Хизбула" упражнява значителен контрол върху международното летище "Рафик Харири" в Бейрут (международното летище се намира в район, където "Хизбула" има значително влияние). Следователно "Хизбула" може да е наясно кои са гражданите, които са поискали убежище другаде и се връщат в Ливан. Малко вероятно е "Хизбула" да преследва или тормози връщащо се лице, освен ако това лице не представлява пряка заплаха за нейния авторитет. Следователно влиянието на "Хизбула" върху международното летище "Рафик Харири" в Бейрут не би създавало никакви проблеми за мнозинството от завръщащите се. По-общо погледнато, проверките за сигурност на летището не са стриктни поради недостатъчен персонал".¹⁹⁹

12.2.3 ВКБООН съобщи през 2016 г., че:

"Палестинските бежанци в Ливан, които са регистрирани към ливанските власти и желаят да пътуват извън и обратно до Ливан, трябва да получат палестински документи за пътуване, издадени от ливанската Генерална дирекция за обща сигурност или от Службата за обща сигурност (СОС). Въпреки че подобни документи им позволяват да напуснат и да влязат отново в страната, има съобщения, че палестинските бежанци от Ливан са изправени пред различни ограничения при кандидатстване за визи в трети страни поради статута им на палестински бежанци. Съобщава се, че тези, които напускат Ливан без палестински документи за пътуване, биха били приети обратно в страната, но ще се счита, че са напуснали незаконно страната и ще бъдат подложени на задържане (от една седмица до три месеца) и/или глоби (от 1250 до 7500 ливански лири) при връщането им в съответствие с приложимото законодателство.

Палестинските бежанци, които са регистрирани както в Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, така и в ОПБВ, могат да получат документи за пътуване, които са валидни за една, три или пет години".²⁰⁰

12.2.4 Освен това в доклада е посочено:

"Съобщава се, че в началото на конфликта в Сирия на палестинските бежанци от Сирия първоначално е било разрешено влизане в Ливан с личните им карти или пътни документи, издадени от съответните сирийски власти, при условие че са били получили предварително виза за напускане на Сирия. От август 2013 г. обаче се съобщава, че са били въведени ограничения за влизане за палестински бежанци от Сирия и лицата са започнали да бъдат проверявани при влизане през границата. Съобщава се, че ограниченията са имали като резултат отказ за влизане на някои палестински бежанци от Сирия между август 2013 г. и април 2014 г.". ²⁰¹

12.2.5 Докладът също споменава:

"Има съобщения, че от май 2014 г. са били наложени допълнителни ограничения за влизане, тъй като Министерството на външните работи е обявило спиране на издаването на визи за палестински бежанци от Сирия на границата. Оттогава влизането през границата става или само за проверена среща в посолството в Ливан, или с билет за полет и с виза за трета страна: това са условия, на които

198 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан"(раздел 4.85), март 2015 г. [url](#)

199 Доклад на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за Ливан за 2017 г. (раздел 5.19), октомври 2017 г., [url](#)

200 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 5), февруари 2016 г., [url](#)

201 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 12), февруари 2016 г., [url](#)

повечето палестински бежанци от Сирия не могат да отговарят. На лицата, които са в състояние да изпълнят тези условия, обикновено се издава само 24-часова транзитна виза. Освен това се съобщава, че ограничен брой палестински бежанци от Сирия могат да си осигурят виза за влизане в Ливан, като получат предварително одобрение от СОС. Според информацията това изисква спонсор в Ливан и тази виза не може да се обработва на граничните пунктове, а трябва да бъде получена в Сирия преди пътуването. Съобщава се, че достъпът до Ливан по "хуманитарни причини" или с цел да се търси международна закрила не е възможен.

Според съобщенията някои палестински бежанци от Сирия са опитали да влязат в Ливан нелегално през границата, което ги излага на риск от експлоатация и злоупотреби особено поради страха от арест и/или депортиране. Съгласно действащите разпоредби нелегалното влизане в Ливан е пречка за регулирането на правния статут на по-късен етап".²⁰²

- 12.2.6 Според Финландската имиграционна служба към 2016 г. "като цяло процесът на влизане в Ливан е същият за ПОС, какъвто е и за сирийските граждани. За ПОС обаче може да е по-трудно. Според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток един от най-големите проблеми, засягащи ПОС в Ливан, е достъпът до страната. Освен това правилата относно ПОС не се съобщават публично от Обща сигурност. В началото на конфликта в Сирия ПОС можеха лесно да влязат в Ливан, макар че това не беше официално обявено от Обща сигурност".²⁰³

- 12.2.7 Докладът допълнително отбелязва:

"Според "Амнести Интернешънъл" е имало няколко ограничения, от които едно е трябвало да се спазва. Тези ограничения до известна степен са били налагани произволно. ПОС е трябвало да имат "валидна предварително одобрена виза, която изисквала заявление, подадено от гарант в Ливан; валидна виза и билет до трета страна - което означавало, че те само са преминавали през Ливан; уговорен медицински преглед или среща в посолство; или ако успеели да докажат, че имат семейство, което е вече легално в Ливан (член на семейството е трябвало да изпрати валидно копие от разрешителното си за пребиваване до властите като доказателство)".

Влизането на ПОС в Ливан беше допълнително ограничено през май 2014 г. Сега има само три категории за палестинци, в които те могат да се стремят да влязат в Ливан в сравнение със седемте категории, които имат сирийските бежанци. Ако на ПОС бъде позволено да влезе в Ливан, той или тя получава 24-часова транзитна виза.

Първата категория за палестинците са хора с потвърдена среща в посолство като например за преселване или кандидатстване за виза. Процесът за получаване на Шенгенска виза не се обработва в съответните посолства, а е възложен на външна компания, която първо обработва заявлението. Списъкът с тях бива изпратен в ОС на границата. ОС все още може да откаже достъп до Ливан на дадено лице от съображения за сигурност.

Съображенията за сигурност могат да бъдат например ако някой е имал проблеми в Ливан, по време или преди войната в Сирия или ако в миналото е бил нелегално в страната и е получил известие да напусне страната. Дадено лице

202 ВКБООН, "Положението на палестинските бежанци в Ливан" (стр. 13), февруари 2016 г., [url](#)

203 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 3.2), 29 септември 2016 г., [url](#)

може да изясни досието си чрез ОС или чрез лице за контакт. Имало само няколко случая на разрешения, за които знае Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток.

Втората категория са хората с валидна виза до трета държава или самолетен билет. Дори тогава обаче влизането в Ливан може да бъде отказано по съображения за сигурност.

Третата категория за влизане, която е много рядка, е ПОС да се сдобие с ППЛ като спонсор в Ливан. ПОС не може да поиска друг ПОС да му бъде спонсор. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток е запозната само с много малко случаи, когато ПОС се е сдобил със спонсор, въпреки че организацията има ограничени познания за тях. За визата трябва да се кандидатства предварително, а не на граничния пункт.

Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток работи, за да включи хуманитарния достъп за ПОС в списъка.

"Амнести Интернешънъл" съобщи през юли, че ПОС с разрешително за влизане от ОС, ПОС с едногодишна или тригодишна виза за пребиваване или ПОС с разрешителни за излизане и връщане ще бъдат допускани от май 2014 г. Все пак изпълнението на тези изисквания би било много трудно.

Докато влизането е по-вероятно за сирийските бежанци с уговорена среща в посолството, то не всички ПОС с разрешителни биват допускани. Хората може да се опитат да влязат няколко пъти. Ако на хората бъде отказано влизане, те може да не бъдат информирани за причината. Според МОМ на 98% от палестинците, които имат валиден самолетен билет, им е позволено да влязат в страната. "Амнести Интернешънъл" публикува доклад през юли 2014 г., според който на ПОС може да бъде забранено влизането в Ливан, въпреки че имат валиден самолетен билет.

Според Аина [Aina], ливанската граница е затворена за ПОС от 2014 г. насам. ПОС биха могли да преминат границата, ако имат уговорена среща в посолство. Палестинското посолство в Бейрут и ОС работят заедно за преминаване на хуманитарни случаи, но границата често не е отворена за тях.

Също според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток броят на ПОС, влизащи в Ливан от май 2014 г. насам, е много малък. Повечето ПОС са влезли в Ливан през 2012 г. и 2013 г. В резултат на това някои хора се стремят да влязат нелегално в страната. Това излага лицето на риск от експлоатация и злоупотреби и може да бъде пречка за узаконяването на неговия правен статут на по-късен етап. Някои ПОС са успели да влязат в Ливан, след като са платили подкупи на границата".²⁰⁴

12.2.8 За повече информация относно предишни ограничения, вж. [Доклада на проучвателната мисия на Финландската имиграционна служба](#).

12.2.9 Освен това докладът на Финландската имиграционна служба за 2016 г. отбелязва:

"Палестинците се нуждаят от виза, за да пътуват до Турция по море или въздух, но не могат да получат визата. Възможно е нелегалното пътуване с лодки до Турция да се увеличи заради новото правило за визи за сирийците. МОМ се позовава на информация от Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, според която е трудно както за ПОС, така и за ППЛ да получат виза за Турция. Като цяло палестинците имат ограничен достъп до много

²⁰⁴ Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 3.2), 29 септември 2016 г., [url](#)

страни, тъй като те не приемат палестинските документи за пътуване или не издават визи за палестинците. По тази причина хората прибегват до нелегално преминаване. Ако бъдат заловени от ливанските власти, те ще бъдат изправени пред задържане.²⁰⁵

12.2.10 В доклада на Финландската имиграционна служба за 2016 г. е посочено:

Палестинците могат да използват своя палестински документ за пътуване за движение вътре в Ливан и извън него, ако документът е за многократна употреба въпреки подновяването на ливанския паспорт. Според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток през април 2016 г. е имало съобщение, че документът за пътуване ще бъде приеман отново на летищата, докато ливанските власти адаптират системата си. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток не се е сблъсквала със случаи, в които палестинецът би се сблъскал с проблеми, свързани с това.

В началото на 2016 г. на уебсайта на ОС беше посочено, че се използват актуализирани версии на палестинските документи за пътуване и че ще бъдат одобрени нови биометрични документи за пътуване. Междувременно "няма да има повече подновявания, що се отнася до палестинските пътни документи".

Ако палестинецът е в чужбина и не разполага с документа за пътуване, той трябва да отиде в ливанското посолство. Това е сложен и отнемащ време процес. При влизане в Ливан лицето ще бъде разпитвано с часове. Човек не може да влезе в Ливан без документа за пътуване".²⁰⁶

12.2.11 Освен това:

"Според МОМ ливанските власти не предоставят палестински документи за пътуване на ПОС. Дадено лице може да успее да поднови документа за пътуване в сирийското посолство в Бейрут. Също според Аина [Aina] ПОС не могат да получат лична карта или палестинска карта за пътуване от ливанските представители.

Според Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток ПОС могат да получат палестинския документ за пътуване в сирийското посолство в Бейрут. Агенцията на ООН съветва хората да постъпват така и те са успявали. Въпреки това организацията не знае колко често се прави това".²⁰⁷

12.2.12 Докладът на Министерството на външните работи и търговията на Австралия за Сирия, публикуван през октомври 2017 г., отбелязва: "Въпреки че има някои изключения, които позволяват на сирийците да влязат в Ливан, от разселените палестинци от Сирия сега се изисква или доказателство за среща в посолство в Ливан, или доказателство за пътуване към трета страна, за да влязат в Ливан. Някои от тях са успели да влязат въпреки тези разпоредби вероятно чрез подкуп".²⁰⁸

12.2.13 ВКБООН заключи в своя документ от декември 2017 г., че:

"ВКБООН отбелязва, че съседните страни [на Сирия], включително Ливан и Йордания, строго са ограничили влизането на палестински бежанци от Сирия.[...] Най-публично достъпната информация относно ограниченията за влизане се отнася до палестинските бежанци, които искат да влязат в Ливан или Йордания, идващи директно по суша от Сирия; все пак информацията на ВКБООН е, че тези

205 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 3.4), 29 септември 2016 г., [url](#)

206 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 2.2), 29 септември 2016 г., [url](#)

207 Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", (раздел 3.5), 29 септември 2016 г., [url](#)

208 Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад за условията в Сирия", (параграф 3.54), октомври 2017 г., [url](#)

ограничения се прилагат еднакво във всички входни пунктове (сухопътна граница, летище или пристанище) и независимо от това дали някое лице е пребивавало или преминало съответно през Ливан или Йордания. Въз основа на наличната информация ВКБООН заключава, че палестинските бежанци от Сирия, които са влезли и впоследствие са напуснали съответно Ливан или Йордания обикновено не биха били приети обратно в Ливан или Йордания с цел търсене на международна закрила или пребиваване".²⁰⁹

12.2.14 Същият документ на ВКБООН въз основа на редица източници отбеляза:

"От май 2014 г. на палестинските бежанци от Сирия е разрешено влизане само при ограничени обстоятелства. Те могат да получат на границата виза за влизане за ограничено време (транзитна виза, обикновено валидна за 24 часа) за цели като среща в посолство в Бейрут (трябва да бъде удостоверена) или за целите на преминаване през Ливан по пътя към трета страна (изисква се самолетен билет и виза за трета страна). Това не дава право на палестинските бежанци да пребивават в Ливан. Освен това малък брой палестински бежанци от Сирия успяха да си осигурят виза за Ливан чрез получаване на предварително одобрение от ливанската Служба за обща сигурност. За това се изисква спонсор в Ливан и процесът за тази виза не може да протече на граничните пунктове. [...] ВКБООН е уведомен от субект на Организацията на обединените нации относно палестински бежанец от Сирия, който е бил върнат от трета страна в Ливан, след като законно е излязъл от Ливан. При повторното влизане в Ливан през установените граници лицето е било незабавно депортирано в Сирия, тъй като не е имало среща в посолство или билет/виза за полет в трета страна; депортирането е било извършено въпреки факта, че преди излизането си лицето е пребивавало законно в Ливан".²¹⁰

12.2.15 Докладът на Държавния департамент на САЩ за 2017 г. отбелязва:

"От 2014 г. на ПОС се издават визи за влизане на границата само на лица с проверен ангажимент в посолство в страната или с билет за полет и виза за трета страна. Повечето от тези лица са получили 24-часова транзитна виза. Освен това ограничен брой ПОС са си осигурили виза за Ливан, като са получили предварително одобрение от СОС, което изисква спонсор в страната и процесът не може да протече на граничните пунктове. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток изчисли, че приблизително 3 процента от ПОС в страната са пристигнали през 2016 г.". ²¹¹

12.2.16 В брифинг за закрила от октомври 2017 г. Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток отбеляза, че:

"В сравнение с политиката, прилагана спрямо сирийските граждани, спрямо ПОС се прилагат по-строги условия [...] Например сирийските граждани по принцип могат да влизат с "хуманитарни" визи, докато това не е възможно за ПОС. По тази причина някои ПОС са се опитали да влязат в Ливан нелегално през границата, което ги излага на допълнителен риск от експлоатация и злоупотреба. Съгласно действащите разпоредби нередовното влизане в Ливан също е пречка за по-късното уреждане на легалния статут на дадено лице. [...] За ПОС се оказва все по-трудно да поддържат легално пребиваване в Ливан. От октомври 2015 г. насам от СОС бяха издадени няколко документа, като малко от тях достъпни за

209 ВКБООН, Документ за връщане, (стр. 1), декември 2017 г., [url](#)

210 ВКБООН, Документ за връщане, (стр. 1 - 2), декември 2017 г., [url](#)

211 Държавен департамент на САЩ, "Доклад за правата на човека за 2017 г." (раздел 2г), април 2018 г., [url](#)

за обществото, които позволяват безплатно подновяване на документи за пребиваване, но с изключение за тези лица, които са влезли нелегално. От юли 2017 г. насам беше уточнено, че за онези ПОС, които са влезли в Ливан преди септември 2016 г., за период от 6 месеца се предлага неограничено безплатно подновяване на документи без такса за забавяне. Освен това е разрешено подновяване на визи за ПОС, които са навършили 15 години в Ливан чрез използването на лесно достъпни документи. Документът от юли 2017 г. обаче изключва лица, които са влезли в Ливан след септември 2016 г., както и тези лица, които са влезли нелегално, и лицата, за които има заповед за напускане на страната. Следователно значителен брой ПОС все още не могат да узаконят престоя си в Ливан. След пристигането на ПОС в Ливан Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток отбелязва, че условията на тези документи се прилагат непоследователно на различни места в страната. Освен това високата цена означава, че някои ПОС не са подновили документите си и след това са били смятани от властите за незаконно пребиваващи в Ливан. Към септември 2016 г. почти 40% от ПОС, пребиваващи в Ливан, не са притежавали валидни документи за пребиваване, като най-малко 18% са заявили, че това се дължи на неспособността им по-рано да плащат таксите".²¹²

- 12.2.17 Годишният доклад за страните по света на "Хюман Райтс Уоч" за 2018 г. отбелязва, че: "През 2017 г. Ливан продължи да налага правила за влизане на сирийци, които на практика не позволиха на много лица, търсещи убежище, да влязат в Ливан. "Хюман Райтс Уоч" също документира изолирани принудителни депортации на сирийци и палестинци обратно в Сирия, което ги излага на риск от произволно задържане, изтезания или друг вид преследване".²¹³

[Обратно към
съдържанието](#)

²¹² Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, "Контекст за закрила: Палестински бежанци, живеещи в Ливан", (стр. 2), октомври 2017 г., [url](#)

²¹³ "Хюман Райтс Уоч", "Световен доклад за 2018 г.: Събития от 2017 г.", 18 януари 2018 г., [url](#)

Цели

"Целите" са общ план на това, което Тълкуването на политиката и информацията за страната се стреми да представи. Те сформират основата на [раздела с информация за страната](#). Екипът за политики и информация за страните на Министерството на вътрешните работи използва някои стандартизирани цели в зависимост от темата, които след това биват адаптирани в зависимост от страната, за която става дума.

За това конкретно Тълкуване на политиката и информацията за страната следните теми бяха определени като подходящи преди изготвянето на първоначалната му версия и върху тях беше проведено проучване:

Преглед

Статут и "категории" палестинци

- Преглед
- Регистрирани палестинци
- "Нерегистрирани" палестинци
- Палестинци без документи
- Палестинци от Сирия
- Закон за гражданството в Ливан

Демография

Социално-икономическа ситуация

- Преглед
- Услуги на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA)
- Настаняване
- Образование
- Здравеопазване
- Заетост
- Уязвими групи

Бежански лагери

- Условия в лагерите
- Управление на лагерите
- Сигурност в бежанските лагери

Третиране от страна на държавата

- Дискриминация/тормоз
- Закрила

Третиране от недържавни групировки

- "Хизбула" (известна като Hezbollah или като Hizballah и Hizbullah)
- Други въоръжени групировки

Документи

Документи за самоличност

Документи, които се изискват за пътуване

Последствия от липса на документи

Разрешителни за работа

Свобода на движение

Вътре в Ливан

Пътуване до и извън Ливан

[Обратно към съдържанието](#)

Библиография

Цитирани източници

"Амнести Интернешънъл", "Международен доклад на Амнести за 2016/17 - Ливан", 22 февруари 2017 г., <https://www.amnesty.org.uk/files/2017-02/POL1048002017ENGLISH .PDF?xMHdSpNaJBUNbiuvtMCJvJrnGuLiZnFU>. Разглеждан последно на 6 април 2018 г.

"Амнести Интернешънъл", "Ливан 2017/2018", 22 февруари 2018 г., <https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/lebanon/report-lebanon/>. Разглеждан последно на 16 май 2018 г.

"Амнести Интернешънъл", "Искам безопасно място: жени бежанци от Сирия, без корени и закрила в Ливан", 2 февруари 2016 г., https://www.amnesty.nl/content/uploads/2016/02/refugee_women_in_lebanon_report .pdf?x62907 . Разглеждан последно на 16 май 2018 г.

Правителство на Австралия (ПА), Министерство на външните работи и търговията (МВРТ), "Тематичен доклад: Палестинците в Йордания и Ливан", 2 март 2015 г., <http://dfat.gov.au/about-us/publications/Pages/country-information-reports.aspx>, разглеждан на 17 октомври 2017 г.

БиБиСи, "Хронология на профила на Ливан", 6 декември 2017 г., <http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-14649284>. Разглеждан последно на 6 април 2018 г.

Дж. Чаабан [Chaaban, J.], Н. Салти [Salti, N.], Х. Гатас [Ghattas, H.], [Irani, A.], Т. Исмаил [Ismail, T.], Л. Батлуни [Batlouni, L.] (2016 г.), "Проучване за социо-икономическия статут на палестинските бежанци в Ливан 2015", доклад, публикуван от Американския университет в Бейрут (АУБ) и Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток, юни 2016 г., https://www.unrwa.org/sites/default/files/content/resources/survey_on_the_economic_status_of_palestine_refugees_in_lebanon_2015.pdf. Разглеждан последно на 18 октомври 2017 г.

Датска имиграционна служба, "Палестинските бежанци без гражданство в Ливан", от 25 май до 6 юни 2014 г., <https://www.nyidanmark.dk/nr/rdonlyres/091d8946-cc06-4659-a864-773fa0d69ffc/0/rapportlibanon8102014pdf.pdf>. Разглеждан последно на 6 април 2018 г.

Министерство на външните работи и търговията на Австралия, "Ливан", октомври 2017 г., <http://dfat.gov.au/about-us/publications/Documents/ country-information-report-lebanon.pdf>, последно разглеждан на 6 април 2018 г.

Министерството на външните работи и търговията на Австралия, "Тематичен доклад за условията в Сирия", 23 октомври 2017 г., <http://dfat.gov.au/about-us/publications/Documents/country-information-report-syria.pdf>. Разглеждан последно на 6 април 2018 г.

Финландска имиграционна служба, "Доклад на проучвателна мисия: сирийски и палестински (в Ливан и идващи от Сирия) бежанци в Ливан", 29 септември 2016 г., http://www.migri.fi/download/70079_Report_Refugees_final.pdf?e5d049f38bbc_d488. Последно разглеждан на 17 октомври 2017 г.

Преглед на "Принудителна миграция", "Разселени сирийци", февруари 2018 г., <http://www.fmreview.org/sites/fmr/files/FMRdownloads/en/syria2018/syria2018.pdf>. Последно разглеждан на 20 юни 2018 г.

"Фрийдъм Хаус", "Свободата по света за 2018 г. - Ливан", 16 януари 2018 г., <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2018/lebanon>, последно разглеждан на 21 май 2018 г.

"Хюман Райтс Уоч", "Световен доклад за 2018 г.: Събития от 2017 г.", 18 януари 2018 г. <https://www.hrw.org/world-report/2018/country-chapters/lebanon>. Последно разглеждан на 17 май 2018 г.

Борд за имиграцията и бежанците на Канада,

"Ливан: Набиране на членове от "Хизбула", включително принудително набиране като например сред шиитските младежи; последици за тези, които отказват да се присъединят; наличие на държавна закрила; региони, контролирани от "Хизбула", включително възможност за намиране на лице, издирвано от групата, което се завръща в Ливан; присъствие на шпиони или информатори на "Хизбула" в области извън контрола на организацията; дали ливанските шиитски студенти, които се връщат от международното обучение, биват смятани за шпиони след завръщането си в страната (2013 г. - октомври 2015 г.)", 29 октомври 2015 г., <https://www.justice.gov/sites/default/files/pages/attachments/2015/12/07/lbn105332.e.pdf>, Разглеждан последно на 6 април 2018 г.

"Ливан: Третиране на палестинците от обществото и властите; закрила от държавата; третиране на сунитски палестинци от бежански лагери край Бейрут от страна на "Хизбула (2012 г. - декември 2013 г.)", страница 2, 10 декември 2013 г., <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1006591/download>. Последно разглеждан на 6 април 2018 г.

Джейнс (АйЕйчЕс Маркит) [Janes (IHS Markit), "Оценка на сигурността на Сентинел - Източно Средиземноморие", Ливан, различни дати за публикации/актуализации, www.janes.com (само с абонамент). Последно разглеждан на 26 април 2018 г.

Ливански център за правата на човека, "Правни предизвикателства пред палестинските бежанци в Ливан", 2016 г., http://rdpp-me.org/RDPP/files/legal_1499124284.pdf. Последно разглеждан на 15 май 2018 г.

Служба за научни изследвания на Конгреса на САЩ, "Ливан", 7 декември 2017 г., <https://fas.org/sgp/crs/mideast/R44759.pdf>. Последно разглеждан

Служба на Върховния комисар на ООН за правата на човека

"Положението на палестинските бежанци в Ливан", февруари 2016 г., <http://www.refworld.org/pdfid/56cc95484.pdf>. Последно разглеждан на 17 октомври 2017 г.

"Положението на палестинските бежанци в Ливан", февруари 2016 г., <http://www.refworld.org/pdfid/56cc95484.pdf>. Последно разглеждан на 17 октомври 2017 г.

"Досие за закрила: Палестински бежанци, живеещи в Ливан", октомври 2017 г., https://www.unrwa.org/sites/default/files/lebanon_protection_brief_october_20_17.pdf. Последно разглеждан на 17 май 2018 г.

Съветът за сигурност на ООН, "Доклад на генералния секретар относно прилагането на резолюция 1701 (2006) на Съвета за сигурност: отчетен период от 22 юни 2017 г. до 6 ноември 2017 г.", (параграфи 45-46), 16 ноември 2017 г., <http://www.refworld.org/docid/5a17fd5e4.html>. Последно разглеждан на 17 май 2018 г.

Агенция на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA), <https://www.unrwa.org/>

"ПОС в Ливан", няма дата, <https://www.unrwa.org/prs-lebanon>. Последно разглеждан на 16 октомври 2017 г.

"Къде работим", <https://www.unrwa.org/where-we-work/lebanon>. Последно разглеждан на 16 октомври 2017 г.

Държавен департамент на САЩ, <https://www.state.gov>

"Доклад за практиките в областта на правата на човека за 2016 г.", Ливан, март 2017 г., <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2016&dli d=265508>.
Последно разглеждан на 16 октомври 2017 г.

"Доклад за практиките в областта на правата на човека за 2017 г.", Ливан, април 2018 г., <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2017&dli d=277253>,
Последно разглеждан на 25 април 2018 г.

"Доклади за страните относно тероризма 2016 г.", Глава 2. "Доклади за страните: Близък изток и Северна Африка, Ливан", 17 юли 2017 г., <https://www.state.gov/j/ct/rls/crt/2016/272232.htm>. Последно разглеждан на 26 април 2018 г.

"Доклад за международната религиозната свобода за 2016 г.", Ливан, август 2017 г., <http://www.state.gov/j/drl/rls/irf/religiousfreedom/index.htm?year=2016&dli d=268902>.
Последно разглеждан на 17 октомври 2017 г.

[Обратно към съдържанието](#)

Източници, с които е направена консултация, но не са цитирани

Министерството на вътрешните работи, "Забранени терористични групировки или организации", последно актуализирано на 22 декември 2017 г., <https://www.gov.uk/government/publications/proscribed-terror-groups-or-organisations--2>. Последно разглеждан на 26 април 2018 г.

Контрол на версиите

Одобрение за публикуване

По-долу е дадена информация за това кога това тълкуване е одобрено за публикуване:

- Версия **1.0**
- Валидна от **19 юни 2018 г.**

Промени от последната версия на това тълкуване

Първа версия във формат от Екипа за политики и информация за страните.

[Обратно към съдържанието](#)